

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видав Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXII

П'ЯТНИЦЯ, 18 ЛЮТОГО 2005 РОКУ

ЧИСЛО 7

VOL. CXII

FRIDAY, FEBRUARY 18, 2005

No.7

Від Вашингтону до Києва Віктор Ющенко - на заході і сході України

Американські законодавців в Україні

КИЇВ. – Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко і сенатор США Гіларі Клінтон (зліва) 11 лютого 2005 р. Фото УНІАН

КИЇВ – У п'ятницю, 11 лютого, в Україні перебувала делегація Конгресу США на чолі з сенатором-республіканцем Джоном МекКейном. До складу делегації входили сенатори Джозеф Ліберман (Д, Коннектикат), колишня Перша Лейді Гіларі Клінтон (Д, Нью-Йорк), Лінді Грем (Р, Південна Кароліна) і члени Палати представників Говард Берман (Д, Каліфорнія), Джейн Гарман (Д, Каліфорнія), Елен Таушер (Д, Каліфорнія), Джон Ларсон (Д, Коннектикат), Майк Юдал (Р, Юта) і Джон Шварц (Р, Мишиген).

Вони зустрілися з вищим державним керівництвом України, як також зі своїми колегами-депутатами. Це була перша така представницька візита делегації США після обрання Віктора Ющенка президентом. В делегації були представники двох правлячих партій – Республіканської та Демократичної. Вони зустрічалися протягом дня з Президентом України Віктором Ющенком, Юлією Тимошенко та Володимиром Литвином.

Джон МакКейн та Гіларі Клінтон минулого місяця висунули Віктора Ющенка та Михайла Саакашвілі на Нобелівську нагороду миру. У поданні сенатори написали, що Президент Віктор Ющенко та його грузинський колега Михайл Саакашвілі здобули народну підтримку загальнонародних цінностей демократії, особистих свобод і громадянських прав.

Крім того, сенатор США Гіларі Клінтон назвала цю свою візиту в Україну найщасливішою, заявила вона 11 лютого одразу по завершенні обіду з прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко. „Я висловлюю своє захоплення цією візитою. Це вже третя моя поїздка до України, і вона найщасливіша“, – сказала Г. Клінтон. Вона підкреслила, що побачила результат боротьби українського народу за демократію. „Я бажаю успіхів Президентів Ві-

ПАРСИПАНИ, Н.Дж. – 16 лютого літак з Президентом України Віктором Ющенком на борту приземлився у Львові. На В. Ющенка перед будинком обласної державної адміністрації (ОДА) чекали близько трьох тисяч прихильників.

На зборах активу області Президент України представив львів'янам новопризначеного голову обласної державної адміністрації Петра Олійника. В. Ющенко охарактеризував його як „людину слова, яка довела, що здатна об'єднати львівську громаду“.

Говорячи про принципи формування нової владної команди, Президент наголосив на важливості нових імен серед керівників усіх рівнів. „Люди, які стояли на майданах, хотіли зміни влади, тож давайте її змінювати“, – сказав він. За його словами, у новій команді не повинно бути людей з протилежного політичного табору. „Це не форма ігнорування – нам потрібно провести принцип, за яким ми змінюємо владу“, – наголосив В. Ющенко.

Звертаючись до журналістів, Президент зазначив, що „без вільної преси не може бути вільної країни“, і що нова влада „розвиватиме публічні й партнерські взаємини зі ЗМІ“.

Також він звернув особливу увагу на важливість розкриття справи вбивства Георгія Гонгадзе, чия мати була серед присутніх на засіданні в ОДА. „Це черговий моральний виклик, на який ми маємо відповісти достойно“, – сказав Президент.

Найближчими днями Україна має намір змінити порядок видання віз громадянам ев-

ропейських країн, щоб спростити перетин ними українського кордону, заявив на зустрічі з активом Львівщини В. Ющенко. „Я не хотів би ставити завдання зараз, як заробляти на візах – зараз потрібно поставити завдання, як відкрити країну для німців, поляків, французів. Ніхто не чекатиме тижнями на оформлення цих віз“, – зазначив Президент.

Українська влада розпочала переговори з військами Радянської армії і представниками ОУН-УПА щодо історичного примирення, сказав Президент України. Він зазначив, що зробить усе від нього залежне для примирення воїнів Радянської армії і ОУН-УПА.

Водночас Президент підкреслив, що в цьому процесі не все залежить від нього. На його думку, до цього діалогу в Україні поки що готові не всі, але таке примирення вкрай потрібне сучасній Україні. В. Ющенко нагадав, що подібне примирення було досягнуто свого часу в Іспанії.

Тиждень раніше, 10 лютого, Президент України Віктор Ющенко перебував у Донецьку, його супроводжали Олександр Зінченко та міністер внутрішніх справ Юрій Луценко. Офіційною метою візиту було представлення нового губернатора Донецької області Вадима Чуруна. Оглядачі зазначають, що крім протокольної церемонії В. Ющенко намагався збільшити свою популярність в регіоні, де під час виборів він набрав лише 4 відсотки голосів.

(Закінчення на стор. 3)

Проголошені результати виборів в Іраку - шиїти закликають до єдності

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Перемогу на виборах 30 січня здобули шиїти, які представляють більшість населення, але не були представлені у владі під час панування режиму Садама Гусейна. За повідомленнями з Іраку, в голосуванні взяло участь 8.5 млн. населення тобто 58 відсотків.

„Об'єднаний іракський альянс“, який представляє шиїтів і який набрав найбільше голосів на загальних виборах, 140 місць у 275 членній Асамблеї, на два місця більше, як потрібно, щоб бути більшістю, обговорює кандидатуру прем'єр-міністра. Коаліція двох курдських партій, яка посіла друге місце, і здобула 75 місць, запропонувала одного зі своїх провідників, Джалала Талабані, на посаду президента Іраку. Партія під керівництвом Аяда Алаві – світського шиїта, теперішнього тимчасового прем'єр-міністра, здобула 40 місць.

П'ять місць отримав Шейх Газі-ал-Явар, один із небагатьох провідників сунітів і теперішній тимчасовий президент, і єдиний суніт, який здобув місце в Асамблеї. Залишених 15 місць будуть розподілені по вісьмох інших партіях – три з них отримає Моктада аль-Садр, відомий зі своєї опозиції до американських військ, інші три місця – Туркменська партія, по два місця припали іракській Комуністичній партії і двом Іслямським партіям, курдській та іншій шиїтській, а ще три місця здобули три політичні особистості.

Чільний представник шиїтської громади закликав до національної єдності у побудові нової держави. Адель Абдель-Махді, який є головним кандидатом на посаду прем'єр-міністра, сказав, що Ірак „стікає кров'ю“, і у цій ситуації всі повинні працювати разом.

Велика кількість мусульман-сунітів не брала участі у виборах, і в Багдаді шиїти мусять доконче вирішити, скільки дійсної влади їм надати. Хоча це була справа вибору, а не те, що їх хтось примусив утримуватися. Однак, тепер треба залучити сунітів до процесу написання нової конституції.

В Іраку тривають політичні консультації щодо формування нового уряду. Для затвердження президента і двох віце-президентів, які пізніше запропонують кандидатуру прем'єр-міністра, необхідні дві третини голосів. Крім того, покищо незрозуміло, яку роль у уряді відіграватимуть суніти, які, фактично, бойкотували вибори.

Тим часом США і Британія привітали результати виборів в Іраку. Президент Джордж Буш сказав, що США і партнери з коаліції мають пишатися своєю ролюю, яка дозволила зробити ці вибори можливими.

Туреччина, натомість, скритикувала вибори, оскільки, за словами турецької влади, іракським виборам бракувало чесної репрезентативності всіх сунітів.

Х. В.-Ф.

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

У В. Ющенка, крім Секретаріату, буде ще й Кабінет

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко своїм розпорядженням затвердив положення про Кабінет Президента України. Згідно з положенням, Кабінет Президента України є структурним підрозділом Секретаріату Президента України, основним завданням якого є забезпечення щоденної діяльності Президента, повідомила 15 лютого його прес-служба. До Кабінету входять: група помічників, консультантів та референтів Президента України, його канцелярія, приймальня, Служба державного протоколу та церемоніалу, Служба забезпечення заходів. Очолює Кабінет перший помічник Президента України (тепер Олександр Третяков), якого призначає на посаду та звільняє з посади Президент України.

Б. Немцов радитиме В. Ющенкові

КИЇВ. – Відомий російський ліберал, колишній провідник партії „Союз правих сил” Борис Немцов призначений радником Президента України Віктора Ющенка. Говорячи 14 лютого про це призначення, речниця Президента України Ірина Геращенко відзначила, що „Віктор Ющенко завжди виступав за активізацію і поглиблення стосунків з Росією на всіх рівнях – міжпартійних, міжполітичних та в гуманітарних сферах”. Б. Немцов підтвердив, що тепер він допомагатиме новій українській владі працювати з російським підприємництвом, консультуватиме її у питаннях змін законодавства та пропонуватиме шляхи співробітництва у міждержавних проєктах. Він каже, що це – праця на громадських за-

садах, і вона не потребує великих змін у житті, однак, додає, що тепер частіше приїжджатиме до Києва. Б. Немцов був одним з небагатьох російських політиків, які з самого початку підтримали „помаранчеву революцію”, і його досить часто можна було побачити на трибуні київського Майдану. „Союз правих сил” – партія, яку Б. Немцов очолював до поразки на парламентських виборах, – вже кілька років співпрацює з „Нашою Україною” В. Ющенка. Б. Немцов, який в останній час працює у російському нафтовому підприємстві, вважає, що зможе допомогти залученню російських інвестицій в українську економіку. Саме це він вважає своїм головним завданням на новій праці.

Вшанували пам'ять полеглих українських воїнів в Афганістані

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко і голова Верховної Ради України Володимир Литвин 15 лютого взяли участь у церемонії покладання вінків до Пам'ятника українським воїнам, полеглим в Афганістані. У церемонії також взяли участь голова Ради національної безпеки і оборони України Петро Порошенко, віцепрем'єр-міністр України з гуманітарних питань Микола Томенко, міністри внутрішніх справ, оборони, закордонних справ, праці та соціальної політики, а також посади Києва Олександр Омельченко та інші. Вони також відвідали церкву Воскресіння Христового, яку ще називають „Афганською церквою”.

Уряд планує використати гранти для оснащення державного кордону

КИЇВ. – Для технічного переоснащення власних кордонів та митниць український уряд планує залучити гранти, надані чужоземними країнами, повідомила 14 лютого після закінчення наради з питань запобігання контрабанді Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко. „Сьогодні всі силові відомства отримали доручення розробити технічні пропозиції щодо облаштування кордонів. Ми найближчим часом звернемося до країн, які пропонували нам гранти, з погодженням таких проєктів”, – зазначила вона. Ю. Тимошенко зауважила, що тепер технічне облаштування українських кордонів є не якісним. Саме через це, за її словами, досить багато країн світу для безпеки власних кордонів пропонували Україні гранти, які обраховувалися сотнями мільйонів доларів США. „Багато років ми відмовлялися від грантів, бо практично контрабанда була методом заробітчанства для всієї вертикалі влади”, – наголосила прем'єр-міністр України.

Президент призначив Ірину Геращенко своїм прес-секретарем

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко своїм розпорядженням призначив Ірину Геращенко прес-секретарем Президента України, повідомила 12 лютого прес-служба Президента України. Крім того, своїм Указом Президент України призначив Володимира Гришка своїм радником. 11 лютого І. Геращенко повідомила, що Президент В. Ющенко планує організувати зустрічі з пресою раз на 1-2 місяці. Раз на місяць з журналістами в режимі прес-конференцій планує спілкуватися держсекретар Олександр Зінченко. Перший помічник президента Олександр Третяков буде проводити в будинку секретаріату регулярні інструктивні засідання. Прес-секретар також повідомила, що найближчим часом буде оголошено конкурс на заміщення вакантних посад у прес-службі.

Виступ Руслани у Швеції викликав бурю оплесків

СТОКГОЛЬМ, Швеція. – Переможниця „Евробачення-2004”, українська співачка Руслана взяла участь у відкритті щорічного національного фестивалю пісні у Швеції. Для шведів, які охрестили українську співачку „королевою шлягеру”, вона стала своєрідним символом України. Фестиваль, що почався 12 лютого в Ге-

теборзі, визнано найпрестижнішим конкурсом популярних виконавців у Швеції і є мініатюрною копією конкурсу „Евробачення”. Руслана виконала „Дикі танці”, після чого їй довелося затриматися на сцені, оскільки багатотисячна заля не припиняла бурхливих оплесків.

Уряд України позбувається „надваги”

КИЇВ. – На позачерговому засіданні 12 лютого український уряд запропонував Президенту скоротити 14 державних комітетів та інших відомств. Уряд підготував проєкти указів Президента, згідно з якими комітети і відомства увійдуть до складу міністерств. За даними Кабінету міністрів, тепер в Україні діють 17 міністерств і 45 інших органів державного управління. За словами Ю. Тимошенко, ще 12 органів влади буде реформовано і, швидше за все, вони також увійдуть до складу міністерств. Обговорення зменшення відомств відбувалося у рамках проєкту реформування системи управління країною. Мету цих дій Ю. Тимошенко окреслила так: „Закінчимо ми це реформування тим, що буде повністю реформовано, відновлено систему керування країною, кожен сектор буде знаходитися під чітким виконавчим наглядом, буде повністю прибрано всю комерцію з виконавчих структур влади. Я думаю, що система влади після реформування буде виглядати зрозумілою, чіткою і керованою”. На засіданні 12 лютого урядовці також затвердили проєкт Плану дій Україна-ЕС. Кабінет Міністрів України також ухвалив рішення, яке Ю. Тимошенко назвала „екзотичним”. Тепер працю міністрів обмежено від 9-00 до 22-00, а неділя є обов'язковим вихідним. До такого рішення прийшли по тому, як з'ясувалося, що міністри і їхні секретаріати працюють від раннього ранку до глибокої ночі щодня. Через це, як сказала прем'єр-міністр, „ми стурбовані тим, що вже фізичний стан не дуже добрий. Міністри просто самознищують себе”.

В. Ющенко у Женеві

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко 11 лютого прибув до Швейцарії. У Женеві він отримав медичні консультації в одній з дерматологічних клінік. У неділю, 13 лютого, він повернувся до Києва. В. Ющенко до Швейцарії супроводжав Генеральний прокурор Святослав Піскун. Він поспілкувався з лікарями, щоб з'ясувати деякі деталі у справі розслідування отруєння Президента.

На Лондонській біржі вперше – українські акції

ЛОНДОН. – На Лондонській біржі зареєстровано першу українську компанію. Представники компанії „Укрпродукт”, яка торгує продуктами харчування кажуть, що, розмістивши свої акції, вони залучили майже 10 мільйонів доларів, які планують вкласти в розширення своїх потужностей. Представники Лондонської біржі назвали подію позитивним сигналом для західних інвесторів і українських виробників, які хочуть вийти на світовий ринок. (Ціни на акції української компанії зросли більш ніж у п'ятеро порівняно з номіналом.)

„Масандра” смакує без Сталіна

ВІНПЕГ, Ман. – В канадській провінції Манітоба з полиць крамниць зняли пляшки зі зображенням Й. Сталіна – після численних скарг з боку місцевої громади українців. На етикетках пляшок вина „Масандра”, яке постачається в Канаду з України, зображено Й. Сталіна разом з колишнім американським президентом Френкліном Рузвельтом і колишнім британським прем'єром Вінстоном Черчилем. Етикетка згадує Ялтинську конференцію, яка відбулась 60 років тому. Представники української громади в провінції Манітоба кажуть, що їхній протест пов'язаний з переконанням, що Й. Сталін був масовим вбивцею.

За повідомленнями інформаційних агентств

Лень Валентина – в Україні

В італійській провінції Терні, у 175 році, народився майбутній християнський єпископ Валентин, який став відомий в часі свого служіння благодійністю і любов'ю до оточення. Його слава вийшла за межі Римської імперії і він був запрошений до імператора. Але в Римі єпископ Валентин відмовився принести жертву римським богам, за що був ув'язнений і страчений. Але слава його залишилась і охопила всю землю. У Католицькій Церкві він проголошений святым. Люди вірять, що св. Валентин допомагає закоханим, полагодує чвари, дає добрі ради, сприяє шлюбом. Свято Валентина 14 лютого відзначалося і в Україні. Фоторепортери УНІАН зробили багато світлин в містах і селах країни, на яких відтворили численні прояви любови. Одну з цих світлин подаємо в газеті.

Фото: УНІАН

США сприятимуть новому уряду України

ВАШІНГТОН. Після „помаранчевої революції“ урядові та позаурядові чинники Сполучених Штатів не один раз заявляли, що перемога демократичних сил в Україні відкрила нові можливості для співпраці між обома країнами. Серед першочергових напрямків американський уряд називає підтримку інтеграції України до євроатлантичних структур, припинення щодо України дії поправки Джексона-Веніка, підтримку вступу України до Світової організації торгівлі. Уряд та Конгрес США уже підвищили рівень фінансової допомоги Україні і тепер розглядається можливість додаткового збільшення допомоги згідно з „Актом підтримки Свободи“. 10 лютого про це розповідали колишні послы Америки в Україні Вілія Грін Мілер і Стівен Пайфер та Джон Теффт, помічник Державного секретаря США з питань Європи та Євразії, у вашінгтонському Центрі імені Вудро Вілсона під час круглого столу, присвяченого Україні.

Політика Сполучених Штатів щодо України після виборів, заявив Джон Теффт, спрямована на те, щоб допомогти новому президентові і його урядові виконати свої зобов'язання. Американський високопосадовець відзначив, що Президент Ющенко визначив своїм пріоритетом близьку співпрацю та можливе членство України в Європейському союзі. Втім, водночас він остеріг: „Але можливе членство в Євросоюзі та НАТО залежатиме від готовності України запровадити складні політичні, економічні та військові реформи. І ми готові сприяти започаткованню Україною реформам“.

Джон Теффт докладно зупинився на окремих напрямках співпраці

між США та Україною: „Сполучені Штати готуються зробити додатковий внесок у десятки мільйонів доларів для побудови нового захисного саркофагу для повного покриття старого саркофагу над Чорнобильською АЕС. Ми переконуємо наших колег з Великої сімки зробити те саме“.

Ще одним пріоритетом співпраці Джон Теффт назвав допомогу Україні вступити до Світової Організації торгівлі: „Сполучені Штати цілковито підтримують вступ, але Україна повинна зробити поступ у деяких напрямках економічних реформ і ухвалити декілька законодавчих актів перед тим, як вони зможуть це зробити. Ми плануємо зустрітись з українськими урядовцями і новим урядом, щоб обговорити ці питання і знайти спосіб запропонувати Україні додаткову технічну допомогу у питаннях СОТ“.

Стівен Пайфер, попередник Джона Теффта на його посаді та колишній посол США в Україні, в своїй доповіді в основному зупинився на труднощах, які очікують Віктора Ющенка та уряд України на шляху реформ. Нова українська влада, підкреслив С. Пайфер, повинна вибрати пріоритети і показати швидкі результати, аби переконати суспільство та світ у своїй ефективності“.

Вілія Грін Мілер докладно описав новопризначених членів українського уряду, оскільки на Заході про них знають мало.

Для того, щоб обговорити ці питання, Президент Джордж Буш запросив Віктора Ющенка відвідати США з офіційною візитом. За попередніми даними, ця візита має відбутися у квітні.

За матеріалами
Радіо „Голос Америки“

Генеральна прокуратура України порушила кримінальну справу за фактом продажу 18 крилатих ракет

КИЇВ. – Генеральна прокуратура України порушила справу за фактом незаконного продажу державною компанією „Укрспецекспорт“ 18 крилатих ракет за кордон.

Генеральний прокурор України Святослав Пискун на зустрічі з послом Японії Кішіро Амае 15 лютого, яка відбулася на прохання японського посла, торкнувся питання продажу колишнім керівництвом „Укрспецекспорту“ через Росію в треті країни крилатих ракет і повідомив, що за цим фактом в Україні порушено кримінальну справу і проведено розслідування. Відповідний запит направив на початку лютого заступник голови комітету Верховної Ради з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Григорій Омельченко (див. „Свобода“, ч. 6). Він, зокрема, вимагав порушення кримінальної справи й узяття під варту генерального директора „Укрспецекспорту“ Валерія Шмарова й інших посадових осіб, які здійснювали незаконний продаж зброї і військової техніки за кордон, що завдало значної шкоди національним інтересам України.

За інформацією Г. Омельченка, Україна продавала крилаті ракети, здатні нести ядерний заряд, Іранові і Китаєві в обхід міжнародних угод.

Мова йде про продаж ракет Х-55 і Х-55С радянського виробництва, які

ховали на військових складах Міністерства оборони. Міністром оборони в той час був Олександр Кузьмук, якого Леонід Кучма повернув на цю посаду незадовго до президентських виборів 2004 року.

Г. Омельченко повідомив, що з 1999 по 2001 рік незаконно було продано 12 ракет Х-55: усі вони нібито призначалися для вивозу в Росію, однак були направлені в Іран і Китай. Через злочинну змову з України намагалися вивезти 20 ракет, заявив депутат.

Крилаті ракети Х-55 відомі на Заході як АS-15. Їхня дальність лету становить до 3 тис. км; вони можуть нести ядерний заряд потужністю до 200 кілотонн. Ракети поточку створювалися для устаткування стратегічних радянських бомбардувальників, створених у конструкторському бюро А. Туполева. Іран не має таких літаків, однак експерти стверджують, що Х-55 повністю підходить для устаткування іншого радянського літака – Су-24.

США і деякі їхні союзники неодноразово обвинувачували Іран у розробці ядерних озброєнь. Тегран відкидає подібні звинувачення, підкреслюючи, що його вчені займаються ядерними дослідженнями винятково в мирних цілях.

„Кореспондент“

ДОНЕЦЬК. – Президент України В. Ющенко 10 лютого зустрівся з мешканцями міста.
Фото УНІАН

Віктор Ющенко...

(Закінчення зі стор. 1)

У Донецьку напередодні візиту В. Ющенка перед будинком облдержадміністрації відбулися дві маніфестації – одна під помаранчевими прапорами, іншу, кількістю близько ста осіб, ініціювали представники Прогресивної соціалістичної партії. Вони вигукували „Ющенко – самозванець!“, тримали гасла „Навіки з Росією“ та портрети Наталії Вітренко. Президент В. Ющенко, виступаючи на Донеч-

чині, назвав проблемами номер один у цьому регіоні монополізм і клановість регіональної економіки. Дві третини економіки області є в тіні, через що інвестори бояться Донбасу.

В. Ющенко сказав, що якщо наполовину зменшити тінізацію економіки в області, можна вдвічі збільшити державний бюджет. Промовляючи в Донецьку, В. Ющенко додав, що люди, які поширювали сепаратистські настрої, мають стати перед судом.

За повідомленнями ЗМІ

Українці і візова лотерія DV-2006

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Два місяці тривало приймання заявок на участь у візовій лотерії DV-2006, яка дає можливість дістати дозвіл уряду США на постійне проживання в країні. Пресовий референт Державного департаменту Анжела Агелер, яка відповідає за інформування в цій галузі, повідомила засоби масової інформації, що на участь в лотерії надійшло 6.3 млн. заявок, на 3 млн. менше, ніж рік тому. Українці надіслали 342 тисячі заявок. Жеребкування лотерії відбудеться в березні, а в квітні і травні відібрані до дальшої участі дістануть відповідні повідомлення.

За числом надісланих заявок Україна посіла четверте місце в

десяти країн, у яких лотерія є популярною. З Європи в числі цих десяти є також Польща (165 тис., десяте місце). Перше місце посіла Нігерія (914 тис.), далі – Бангладеш (943) і Етіопія (437). Сумівно, чи масмо радіти такій активності мешканців України, оскільки вона засвідчила бажання її громадян покинути свою землю нарівні з мешканцями африканських та південно-американських країн, де життя особливо нестерпне. Але заявки з України були подані до „помаранчевої революції“ і є надія, що тепер стане менше громадян України, які прагнуть назавжди виїхати за кордон.

Л. Хм.

Від Вашингтону...

(Закінчення зі стор. 1)

кторові Ющенкові і прем'єр-міністрові Ю.Тимошенку“, – сказала вона. Г. Клінтон підкреслила, що США залишаються партнером України. „Нехай Бог боронить Україну“, – сказала вона.

Американські законодавці, які приїхали до Києва, у своїх висловлюваннях підкреслювали, що почався новий етап у стосунках двох держав – України та США – і слід очікувати як економічних кроків для підтримки України, так і політичних.

Українських законодавців у розмовах з американськими колегами турбувало перш за все питання скасування поправки Джексона-Веніка, яка обмежує доступ українських товарів до ринків США. Американські законодавці запевни-

ли, що як тільки вони повернуться на батьківщину, це питання буде порушено і в Конгресі, і ця поправка буде обов'язково скасована. Законодавці зазначили, що також є повне розуміння з урядом Джорджа Буша щодо цього.

Порушувався під час переговорів і реченець української присутності в Іраку. Про нього говорили під час зустрічі з В. Ющенком, який підтвердив, що громадська думка в Україні негативно сприймає перебування українських військових в Іраку, і він поступово виведе український контингент, але зазначив, що відбудеться це поступово, так щоб не зашкодити безпеці і самого Іраку та партнерам коаліції. Безпосередньо про це питання Дж. Буш і В. Ющенко матимуть можливість поговорити 22 лютого у Брюсселі, де планується їхня зустріч.

ЗМІ

АМЕРИКА І СВІТ

Призначено нового секретаря Департаменту внутрішньої безпеки

ВАШІНГТОН. – У вівторок, 15 лютого, кандидатуру федерального судді з Нью-Джерсі Майкла Чертофа було схвалено Сенатом США на посаду голови Департаменту внутрішньої безпеки США (Homeland Security). Відповідаючи на запитання Сенатської комісії, він, зокрема, наголосив на необхідності дотримуватись громадянських свобод під час кампанії боротьби з тероризмом. М. Чертофа Президент Джордж Буш обрав як спадкоємця Тома Ріджа. М. Чертоф – другий керівник Департаменту внутрішньої безпеки, створеного після терактів 11 вересня 2001 року. Як повідомлялося раніше, Том Рідж подав у відставку наприкінці листопада 2004 року. У минулому губернатор штату Пенсильванія, Т. Рідж очолював Департамент внутрішньої безпеки США в січні 2003 року. До цього відомства входять служба контролю за охороною кордонів, еміграційна і митна служби. У підпорядкуванні Департаменту перебуває 18 тисяч співробітників.

США ведуть розвідку за Іраном з літаків

ТЕГРАН, Іран. – Голова розвідки Ірану Алі Юнесі стверджує, що США обстежують іранську територію за допомогою безпілотних розвідувальних літаків. У неділю, 13 лютого, у часописі „Вашінгтон Пост“ йшлося про те, що впродовж минулого року такі літаки надсилалися до Ірану з Іраку, і на них були встановлені спеціальні повітряні фільтри, які збирають дані про ядерну діяльність. Керівник розвідки сказав 16 лютого, що більшість блискучих об'єктів, які спостерігаються над іранським повітряним простором, – це безпілотні американські розвідувальні літаки, які мають за мету слідкувати за іранськими ядерними і військовими об'єктами. За словами А. Юнесі, ядерна діяльність Ірану відкрита і дуже прозора, а всі військові дії робляться у правовому полі. Однак міністер розвідки попередив, що коли ці розвідувальні літаки будуть літати над Іраном, Іран застосує проти них протиповітряний вогонь, аби їх збити. Тим часом з Ірану повідомляють про вибух неподалік міста Дайлам одного з ядерних об'єктів у провінції Бушер на півдні країни. Повідомлення іранських ЗМІ говорять про те, що цей вибух міг бути спричинений ударом ракети з невідомого літака, інші, – що вибухнув збірник з оливою. Однак, покищо немає будь-яких підтверджень.

Дж. Сорос не хоче бачити Росію у „Великій вісімці“

НЬЮ-ЙОРК. – У Росії більше немає демократії, незалежних засобів масової інформації і політичної опозиції, а юстиція знаходиться в залежності від влади. Про це 14 лютого заявив американський мільярдер Джордж Сорос. На його думку, Росія зробила крок назад. Він вважає, що на це повинні реагувати не лише американці, а й європейці. „Вони повинні взяти це до уваги. Передумовою для членства у „Великій вісімці“ є демократія. Тому Росія більше

не повинна бути членом „Великої вісімки“, – каже Дж. Сорос. Однак, за його словами, Європа залежить від постачання енергоносіїв з Москви, тому вона воліє не бачити негативних політичних змін в Росії.

Вісім нагород „Гремів“ – Рею Чарлсу

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – Рей Чарлс по смертю отримав вісім нагород. Церемонія нагородження престижною премією Гремів, яка відбулась 13 лютого у Лос-Анджелесі, віддала належне легенді блюзу Р. Чарлсу. Його альбом „Genius Loves Company“, який він записав в останні місяці свого життя, отримав 8 нагород, поміж якими – „Найкращий запис року“ і „Найкращий альбом року“. Альбом „American Idiot“ гурту „Green Day“ визнано найкращим рок-альбомом року. Крім цього, по три нагороди отримали „U2“, ритм-енд-блюзовий співак Ашер, Нора Джовнс і Кейні Вест. Свої перші премії „Гремів“ також отримали Брітні Спірс і ветеран британського року Род Стюарт.

В столиці Лівану убитий колишній прем'єр-міністер країни Р. Гарірі

БЕЙРУТ, Ліван. – У середу, 16 лютого, відбулося поховання колишнього ліванського прем'єр-міністра Рафіка Гарірі, який загинув у Бейруті в результаті влаштованого вибуху 14 лютого. Його родина відмовилася від запропонованого державного похорону і натомість закликала до вияву підтримки ліванського народу. Тисячі людей приєдналися до похоронної церемонії. Серед міжнародних посланців на похороні присутні від США Вільям Барнс та голова Арабської ліги Амр Муса. Р. Гарірі загинув під час руху автоколонни, від вибуху замінованого авто. Убиті принаймні ще 9 осіб, серед них два колишні міністри. Понад 100 людей поранені. Знищено 20 авт, пошкоджено кілька будинків. Р. Гарірі повертався додому з парламенту. На місці вибуху залишилася велика вирва. Вибух стався у комерційному районі, де багато крамниць і банків, у такий час, коли на вулицях повно людей. Арабський телеканал „Аль-Джазіра“ показав відео, на якому досі невідомо ісламістське угруповання, що називає себе „Перемога і Джигад у Лівані“, бере на себе відповідальність за вбивство Р. Гарірі. Причиною вбивства названо його підприємницькі зв'язки з урядом Савдійської Аравії. У відео сказано, що напад здійснив самогубець. Р. Гарірі керував країною після громадянської війни. Він пішов з посади у жовтні, через суперечки з просирійським президентом Емілем Лахутом. Поміж іншим, він підтримував заклики опозиції вивести з Лівану сирійські війська. Президент Сирії Башар Асад назвав вбивство жаклиним злочином, а міністер інформації Сирії Махді Дахлалах засудив напад і заперечив причетність до нього Сирії. В Лівані оголошено три дні жалоби після загибелі колишнього прем'єр-міністра Рафіка Гарірі.

Центральний парк розцвів помаранчевими кольорами

НЬЮ-ЙОРК. – У суботу, 12 лютого, на втіху і здивування ньюйоркчан, у

Центральному парку відкрито цікаву виставку, створену відомими мистцями Крісто та його дружиною Жон Клод, під назвою „Ворота“. Виставку о год. 8:31 відкрив посажник міста Майкл Р. Блумберг. Вона споруджена на тлі сіро-бронзового паркового краєвиду і складається з 7,500 воріт 16 стіп висоти, з верхньої поперечки кожних спадає помаранчевого кольору тканина, котрої для всієї виставки ужито 1089 мільйонів ярдів. Виставка споруджена на 23 милях паркових доріжок. Кошторис виставки – 21 млн. доларів, їх заплатили мистці Крісто та Жон Клод. Творці вважають, що їхня терпелівість на цей раз увінчалася успіхом – після відмови в 1981 році. Крісто і Жон Клод відомі з виконання своїх інших проєктів упродовж 1980 – 1990 років – обмотуванням паризького Понт Нуф тканиною та мотузками, насадженням впродовж 12 миль голубих парасоль в Японії і жовтих на просторі 24 миль у Каліфорнії та обвиненням срібною тканиною і яскраво синім шнуром Райхстагу в Берліні. Цвістиме Центральний парк в Нью-Йорку помаранчевим кольором 16 днів – до 27 лютого.

Папа Римський повернувся до Ватикану

РИМ. – Папа Римський Іван Павло II повернувся 10 лютого до Ватикану – по тому, як він провів 9 днів у лікарні з сильним захворюванням дихальних шляхів. Останній лікарський бюлетень було оприлюднено в той час як Папа, якому виповнилось 84 роки, полишав приміщення лікарні. В ньому запевнялося, що Іван Павло II видужує добре. До Ватикану він повернувся у так званому папамобілі, вітаючи навтоп поблизу лікарні та перехожих. Подорож у відкритому папамобілі очевидно була розрахована на те, щоб продемонструвати видимий доказ видужання Папи. Однак перебування лікарні знову послало занепокоєння з приводу здатності Івана Павла II керувати Католицькою Церквою. 13 лютого Папа Іван Павло II з вікна свого кабінету, що виходить на площу Святого Петра у Римі, привітав натовпи прочан перед тим, як інший священослужитель зачитав молитву. Це перша привселюдна поява Папи після його повернення з лікарні, куди він потрапив через труднощі з диханням. Папа Іван Павло II виголосив своє традиційне благословіння слабким, але чітким голосом.

Загроза мирному процесові на Близькому Сході

ГАЗА. – Палестинський провідник Махмуд Абас 11 лютого звільнив з посади трьох керівників служб безпеки після низки нападів на єврейські поселення, що відбулись 9 лютого в смузі Газа. Палестинський міністер закордонних справ Набіл Шаат сказав, що йдеться про символ мирних зобов'язань палестинців: „Я думаю, що це сигнал від влади та президента про те, що по тому, як ми висловили своє зобов'язання у договорі, ми мусимо його виконувати. Таким чином ми можемо вимагати від Ізраїля також виконувати домовленість“. Войовниче угруповання „Гамас“ взяло на себе відповідальність за напади та повідомило, що їх було здійснено як помсту за смерть палестинця, якого було об-

стріляно з поселень в смузі Газа. Ізраїль попередив, що у випадку, коли Махмуд Абас не зможе припинити напади, ізраїльські підрозділи будуть вдаватись до відповідних заходів проти бойовиків, попри домовленість про припинення вогню. Американські представники сказали, що звільнення керівників служб безпеки засвідчило рішучість М. Абаса припинити насильство.

Г. Клінтон випереджує

НЬЮ-ЙОРК. – Університет „Quinnipiac“ в Нью-Йорку провів в лютому опитування щодо популярності відомих політиків міста і штату. Виявилося, що на виборах до Сенату, якби вони відбулися тепер, сенатор Гиларі Клінтон виграла б в змаганні з губернатором Дж. Патакі у відношенні 61 до 30 відс., а з Р. Джуліані – 50 до 44. У північній частині штату Нью-Йорк, де переважають республіканці, перевага Г. Клінтон над Патакі становила б 57 до 35 відс., а над Джуліані – 50 до 45 відс. Подібне опитування провела в США також телемережа Сі-Ен-Ен і виявила, що Гиларі Клінтон випереджує інших можливих демократичних кандидатів на президентські вибори 2008 року. Вона здобула перевагу серед опитаних на 40 відсотків над Джаном Кері і 17 відс. над Джаном Едвардсом. Серед республіканців переміг би Джуліані, за якого висловилися 34 відс. опитаних., за ним йдуть Джан МекКейн (29 відс.) і Джеб Буш (12 відс.).

Принц Чарльс одружується з Камілою

ЛОНДОН. – 10 лютого офіційно оголошено про одруження 56-річного Принца Вейлсу Чарлса з 57-річною Камілою Паркер-Бовлс, з якою він вже багато років має близькі стосунки. За офіційним повідомленням, весілля відбудеться восьмого квітня у Віндзорському палаці. К. Паркер-Бовлс не матиме титулу Принцеси Вейлсу, бо цей титул належить покійній дружині Чарлса Діані. Натомість К. Паркер-Бовлс буде знаною як її величність герцогиня Корнвалу. Вона також ніколи не зможе бути короною королевою, а буде принцесою-дружиною. Принц Чарлс був знайомий з Камілою ще до одруження з принцесою Діаною в 1981 році, і за відомим висловом принцеси, у її шлюбі завжди було троє. Принцеса Діана загинула в автокатастрофі 1997 року. К. Паркер-Бовлс розлучилася зі своїм чоловіком в 1995 році. Королева Єлизавета II дала згоду на одруження сина.

Неймовірно відкриття астрономів

ЛОНДОН. – Астрономи в США кажуть, що вони вперше виявили зірку, яка полишила нашу галактику. На думку вчених, зірку було виштовхнуто з Чумацького Шляху після близької зустрічі з потужним гравітаційним полем Чорної діри. Вони також додають, що тепер зірка рухається в напрямку порожнини міжгалактичного простору зі швидкістю два мільйони кілометрів на годину. Астрономи кажуть, що раніше вони ніколи не бачили зірки, яка б рухалась досить швидко для того, щоб вийти за межі галактики.

За матеріалами ЗМІ

Короткі біографії провідників нового уряду України

Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко:

44 роки, народилася 27 листопада 1960 року у Дніпропетровську. Закінчила економічний факультет Дніпропетровського державного університету. Одружена, хоча з чоловіком не живе вже більше 10 років. Має доньку Євгенію, яка в 2002 році закінчила Лондонську школу економіки (тема дисертації – приватизація української енергетики). Ю. Тимошенко мешкає у Кончі-Озерній. Після закінчення університету протягом п'яти років працювала інженером-економістом на Дніпропетровському машинобудівному заводі ім. Леніна.

Підприємництво почала з прокату відеокaset, потім заснувала кооператив з надання послуг населенню і молодіжний центр „Термінал“. Пізніше створює корпорацію „Український бензин“, яка згодом стає монополістом у забезпеченні агропромислового комплексу Дніпропетровщини нафтопродуктами. Паралельно був утворений міжнародний концерн „Сіаль“, який спеціалізувався на видобутку природного каменю. У середині 1990-их Ю. Тимошенко створила разом з Віктором Пінчуком корпорацію „Співдружність“, яка займалася газом. У 1995 виникли „Єдині енергетичні системи України“ (ЄЕСУ), які очолила 36-річна Ю. Тимошенко. У 1995 році проти Ю. Тимошенко в Україні було порушено кримінальну справу за фактом контрабанди 26 тисяч доларів, які були знайдені у

неї на запорізькому летовищі. Аналогічну справу порушили в Росії – митники знайшли у речах Тимошенко 200 тисяч доларів. Справу закрили у 2001 році.

До початку 1997 року компанія контролювала 25 відс. української економіки. Основним напрямом діяльності ЄЕСУ у 1996-1997 роках було постачання газу в Донецьку, Дніпропетровську, Черкаську, Сумську, Полтавську, Кіровоградську та Миколаївську області, а також співпраця з акційними товариствами „Газпром“ і „Укргазпром“ у питаннях взаєморозрахунків за транспортування газу чужоземним споживачам через територію України. У грудні 1996 року Ю. Тимошенко дообирається до парламенту.

У квітні 1997 року Ю. Тимошенко приїздить до США, де виступає у Школі міжнародних взаємин при Університеті Джонса Гопкінса. У 1997 у немирстві до Л. Кучми потрапив увесь „дніпропетровський клан“: П. Лазаренка звільнили з посади прем'єра, ЄЕСУ „виштовхали“ з газового ринку, податкова служба висунула проти компанії позов на 1.4 млрд. грн. Посередником у справі примирення Юлії Тимошенко з Л. Кучмою став відомий політолог Дмитро Видрін. Ю. Тимошенко розірвала взаємини з „Громадою“ П. Лазаренка і створила свою партію і фракцію „Батьківщина“. В грудні 1999 року новопризначений прем'єр-міністр Віктор Ющенко запропонував Юлії Тимошенко посаду віцепрем'єра з паливно-енергетичних

питань. Почалася боротьба Ю. Тимошенко з корупцією на енергоринку, яка отримала назву „Чиста енергія“. У січні 2000 р. фінансово-промислові кола з оточення президента домагалися її відставки. Секретар РНБО Є. Марчук у доповідній записці до Л. Кучми заявив, ніби перебування Ю. Тимошенко на посаді віцепрем'єра шкодить національним інтересам України. У листопаді Генеральна прокуратура порушила справу проти Ю. Тимошенко. За твердженням слідства, керівництво ЄЕСУ давало великі хабарі представникам міністерства оборони Росії, що дозволило компанії здійснити низку фінансових операцій з відмивання більше 400 мільйонів доларів. Слідство тривало 4 роки. 13 лютого 2001 року Ю. Тимошенко була арештована за звинуваченнями Генеральної прокуратури. Навесні 2001 року Ю. Тимошенко виступила ініціатором проведення всенародного референдуму про недовіру президенту.

22 грудня 2001 року з'явився на світ БЮТ. У березні 2002 року Ю. Тимошенко та її бльок пройшли до парламенту. 2 липня 2004 року Юлія Тимошенко і Віктор Ющенко підписали угоду про створення коаліції „Сила народу“, згідно з якою вона отримала посаду прем'єра.

Перший віцепрем'єр Анатолій Кінах:

50 років, народився 4 серпня 1954 року в Молдові, в стародавньому українському селі Братушани, заснованому кілька століть тому козаками Богдана Хмельницького. Вищу освіту Анатолій Кінах здобув у Ленінградському кораблебудівному інституті, який закінчив 1978 року. Одружений. Дружина Марина колись була його прес-секретарем. Доньці Софії три роки. Окрім того, А. Кінах має двох доньок від іншого шлюбу – Наталку і Зою. Мешкає Анатолій Кінах в Києві, на Подолі.

Почав трудовий шлях на Таллінському суднобудівному заводі, у 1981 році переїхав до Миколаєва, де працював на заводі „Океан“. У 1992 році став представником Президента Л. Кравчука на Миколаївщині, в 1995 році – віцепрем'єр України з питань промислової політики. 29 травня 2001 року обраний прем'єр-міністром України. На цій посаді він змінив В. Ющенка. 16 листопада 2002 року Л. Кучма відіслав уряд А. Кінаха у відставку і подав до Верховної Ради пропозицію про призначення прем'єр-міністром В. Януковича.

А. Кінах став першим політиком не з команди В. Ющенка, який сказав, що людина з кримінальним минулим не може стати президентом України.

Віцепрем'єр з питань європейської інтеграції Олег Рибачук:

46 років, народився 22 квітня 1958 року. Одружений, має 5 дітей. Закінчив факультет романо-германської філології Київського університету та Інститут народногосподарства, після чого п'ять років працював у Індії за контрактом. Після повернення працював у „Київбіржбанку“. З В. Ющенком О. Рибачука познайомив у

1992 році тодішній голова НБУ Вадим Гетьман. Вже при голові Нацбанку В. Ющенкові О. Рибачук вісім місяців стажувався у США та Британії за програмою Джорджтаунського університету. В період прем'єрства В. Ющенка очолював службу прем'єра. Після відставки уряду О. Рибачук отримав запрошення на три роки в Салоніки (Греція) від Чорноморського банку торгівлі та розвитку на посаду віцепрезидента. Отримував у Чорноморському банку 100 тисяч доларів на рік. Після обрання в парламент спочатку очолив групу „Разом“ фракції „Наша Україна“, де зібралися спонзори однойменного виборчого блоку, потім став керівником бюро В. Ющенка. Живе у власному будинку в Плютах, ще одну квартиру має у Києві. Ще у 2002 році він домовився з В. Ющенком, що у майбутньому уряді відповідатиме за євроінтеграцію.

Віцепрем'єр з питань адміністративної реформи Роман Безсмертний:

39 років, народився 15 листопада 1965 року в селі Мотижин, Макарівського району, Київської області. У 1990 році закінчив Київський педагогічний інститут, вчитель історії. Одружений, донці Лілі 16 років. Починав вчителем історії Бородянської школи на Київщині. У 1994 висуванцем від УРП виграв вибори, активно проявив себе під час роботи над конституційним договором, після чого вправ в око президентові Л. Кучмі. У грудні 1996 року Л. Кучма нагородив Р. Безсмертного орденом „За заслуги“ III ступеня. 3 січня 1997 року по квітень 2002 року – постійний представник президента Л. Кучми у парламенті. На виборах 1998 року пройшов до парламенту. У 1999 році був серед активістів НДП, які висували Л. Кучму на другий строк. В 2001 році перейшов до В. Ющенка.

Віцепрем'єр з гуманітарних питань Микола Томенко:

41 рік, народився у селі Канівці Чорнобаївського району Черкаської області. Одружений, має п'ятинадцятирічного сина Павла. Закінчив історичний факультет Київського університету. З 1983 по 1985 рік служив в Афганістані. З 1992 року завідував катедрою політичних наук Інституту державного управління і самоврядування при Кабінеті міністрів України. Поєднував цю працю з посадою заступника начальника інформаційно-аналітичного управління Міністерства України у справах національностей і міграції, а також був віцепрезидентом Асоціації молодих українських політологів і політиків. З травня 1998 року М. Томенко очолює Інститут політики.

З лютого 2000 року по березень 2001 року М. Томенко був начальником головного управління преси та інформації Київської міської державної адміністрації. У травні 2002 року був обраний до Верховної Ради за виборчим списком блоку „Наша Україна“. Під час кампанії він був стратегом, ідеологом та політичним аналітиком „Нашої України“. Під час виборчої кампанії 2004 року був довіреною особою В. Ющенка, стратегом та аналітиком його виборчої кампанії.

„Українська правда“

„Міняються старі порядки...“

Р.Л. Хомяк

КИЇВ. – Міняються старі порядки, поступаючи перед новими новим – так писав в половині XIX століття англійський поет Альфред Тенісон. А мені цей рядок безупинно кружляв в голові на початку XXI століття, коли я спостерігав прекрасний політичний спектакль і слухав цікаву лекцію з політосвіти, у Верховній Раді України 4 лютого 2005 року.

Події в Україні зазвичай драматичні, а протягом останнього пів року – це суцільний драматичний серіал. Не бракувало драми і в першому тижні лютого.

Після того, як Президент Віктор Ющенко несподівано-сподівано, але зненацька призначив Юлію Тимошенко прем'єр-міністром (в першу ж добу після своєї інавгурації), всі чекали 3 лютого, коли це призначення мав затвердити парламент (або – не затвердити).

Того дня, о 10-й ранку, сесійна зала повна. І в будинку Ради, і по всій країні точаться розмови про те, скільки голосів дістане „Юля“ (як мінімум їй потрібно 226). А через кілька хвилин повідомлення голови Ради: голосування переноситься на 12-ту годину, бо Президент хоче бути присутнім під час голосування. О 12-й переносять справу на 4-ту по полудні. А о 4-тій? За президійним столом сидить тільки заступник голови Верховної Ради, львівський комуніст Адам Мартинюк. Немає голови ВР Володимира Литвина; нема все ще заступника,

але вже немає й державного секретаря Олександра Зінченка.

З неприхованою радістю, майже потираючи руки, Адам Мартинюк повідомляє, що в таборі президента все ще тривають бурхливі дискусії і переговори, так що питання прем'єрства переноситься на завтра. І закрив вечірню сесію.

Констернація? Так! Критика на адресу „нерішучого“ Ющенка? Так! Згоди про труднощі у переможній коаліції „Сила народу“? Так! Загальне незадоволення? Так! Передбачення, що завтра за Ю. Тимошенко не проголосують деякі депутати, які нині налаштовані голосувати? Так! Того вечора засоби масової інформації повідомляють, що Олександр Мороз, голова Соціалістичної партії, втирається, бльокує бажання Віктора Ющенка, якого він почав підтримувати щойно після першої тури президентських виборів, бо до того – сам боровся за першу посаду в Україні. Та й у бльоці Віктора Ющенка „Наша Україна“ з'являються тріщини. Сам Роман Безсмертний, один з інженерів перемоги В. Ющенка, публічно виступив проти призначення Юлії Тимошенко. І він не єдиний.

П'ятниця, 4 лютого, 10-та ранку. Сесійна зала знову повна. Голова В. Литвин відкриває сесію і, як щодня, оголошує імена депутатів, які вийшли з окремих фракцій і перейшли в інші. (Ряди старих провладних партій рідшають. В українській політиці КВВ – куди

(Закінчення на стор. 15)

Яка буде опозиція в Україні?

Деякі європейські політики ще в минулому столітті за-уважували, що жоден уряд не може бути довго в безпеці без опозиції. Опозиція – це запобіжник, через який виходить надлишок народної енергії та сили. Його не можна тримати замкненим, не наражаючись на небезпеку вибуху. Якщо уряд – вітрило, народ – вітер, держава – корабель, час – море, то виникає питання, як сьогодні це вітрило уряду наповнює народ отим вітром, котрий так необхідний для руху в державі.

Нещодавно опозицією до уряду України був бльок Віктора Ющенка, який переміг на виборах. Тепер ситуація змінюється. Нинішній уряд вже має опозицію не тільки серед тих, хто голосував проти В. Ющенка, а й серед тих політичних сил, які його підтримали. Провідники окремих політичних партій незадоволені деякими призначеннями на посади в уряді. Заступником міністра внутрішніх справ призначений Олександр Савченко, який розганяв демонстрації в 2000 році. Не розуміють люди й того, що в галузі народної освіти керівники, які давали вказівки студентам і вчителям, проти кого слід голосувати, сьогодні керуватимуть внутрішньою політикою.

Тепер в Україні триває боротьба за владу. І не тільки тому, що вона є наслідком певної революції, де завжди намагаються змінити всю вертикаль влади на відданих для себе, але й тому, що влада розглядається, як нагорода за перемогу. Від влади усувається значне число професійних людей, які так чи інакше були пов'язані з режимом Л. Кучми. Так, сьогодні є багато людей, які себе дискредитували в минулому. Вони не повинні займати професійні місця у владі. Але є також немало людей, які сумлінно виконували свою місію. Концептуальна теза Президента В. Ющенка про некоруптованість, про компетентність має бути дотримана всіма. Покищо професіоналізм, компетентність підмінена поняттями відданості – ідеологічної, особистої, родинної.

Коруптованість в державі зароджувалася не за ці 14 років, а десятиліттями, вона має настільки глибокі і складні рудименти минулого, що, не змінивши економічний і соціальний статус життя в цій державі, не провівши нові програми, не запропонувавши нові виходи із ситуації, Україна буде мати дуже складні наслідки і може знову опинитися у сирій зоні лиха.

Політична опозиція виховується роками – це традиції демократії. Опозиція не є групою людей, які просто незадоволені владою або хочуть отримати „щось для себе“. Опозиція є механізмом контролю над владою, щоб зберігати загальне добро і забезпечувати розвиток усього суспільства. Наявність різних думок і позицій є необхідною для існування і розвитку будь-якої держави. Україна не становить винятку і теж повинна мати свою опозицію, яка діятиме не для відстоювання якихось своїх інтересів чи прагнення влади, але в інтересах усього українського народу, хто б не стояв у його проводі.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про те, що залишається після нас

Здавалося б, що у вирі щоденного життя, у вирі таких цікавих і позитивних подій в нашій Україні нам усім залишається дуже мало часу, щоб роздумувати над власним життям і його подіями. А тим часом життя іде, не йде, а біжить і щораз частіше пригадує про те, що воно не безконечне і що скоріше чи пізніше мусить закінчитися.

Навіть коли ми не хочемо думати над тим, що мусить прийти – постійно пригадують нам про це численні оповістки в чорному обрамуванні на останніх сторінках нашої „Свободи“. Скільки знайомих, скільки однолітків, а то й молодших за нас знаходимо серед них. А після цих сумних оповісток приходить за якийсь час їхнє неможливе продовження – із списком родини та друзів, що з приводу цієї сумної події зложили певну суму грошей на одну чи іншу громадську або наукову українську установу. Це вже давно призначений спосіб вшанування тих, котрі відійшли, а з тим – фінансова підтримка для різних наших громадських чи наукових організацій.

Ніде правди діти, завдяки тим сумним нагодам не одна з наших громадських чи наукових установ може продовжувати свою працю та своє існування. Але цей добрий звичай вшанування померлих насуває нам думки і про подібний звичай, який можуть добре використати наші українські мешканці американської чи канадської землі, розпоряджаючись перед своїм неминучим відходом майном, що

залишається.

На жаль, знаємо з розповідей та праці наших наукових та громадських установ, що трапляється тепер щораз частіше непорозуміння поміж залишеними членами родини і нашими установами, коли спадкоємці не є згідні з останньою волею своїх батьків чи дідів та вважають, що записане майно вибраній померлим установі належить таки родині. Знаємо, що з цього приводу вже відбувся не один судовий процес.

Трапляється також, що поодинокі особи старшого віку, які силою обставин мусять спиратися на опіку „пань з України“ з вдячності їм записують те, що залишиться. Слухаючи постійних розповідей на тему залишення майна, що раз-у-раз виринають у розмовах наших старших громадян – хотілося б спитати їх, чи не було б краще скоріше, тепер поки вони ще знають, що роблять, передати частину свого майна одній чи іншій нашій науковій чи громадській установі, щоб могли ще у повній свідомості та у повному розумінні вчинку підтримати добру ціль в певній ділянці українського життя? А в тому залишиться назавжди ім'я даруючого.

Подумаймо про це і при найближчій нагоді запропонуємо таку можливу розв'язку тим знайомим одноліткам, які саме тепер вже роздумують, як правильно поділити те, що залишиться в „Самопоміч“ після їхнього відходу.

О-КА

Привітайте

Ваших рідних, друзів
і приятелів
на сторінках „Свободи“

Великодні
побажання

20 березня 2005 р. – новий стиль

22 квітня 2005 р. – старий стиль

Спеціальні ціни на поздоровлення

1/16 сторінки	35 дол.	1/4 сторінки	100 дол.
1/8 сторінки	50 “-”	1/2 сторінки	200 “-”
Ціла сторінка		400 дол.	

Оголошення приймаємо

до 11 березня 2005 р. – новий стиль
до 15 квітня 2005 р. – старий стиль

Зголошення святкових побажань, РАЗОМ з ОПЛАТОЮ, надсилати до:
„Свобода“, P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Attn. Advertising Department

Марійка Осціславська, тел.: 973 292-9800 дод. 3040
Володимир Гончарик, тел.: 973 292-9800 дод. 3041

Факс: 973 644-9510
E-mail: svoboda@att.net

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“

Адміністратор Володимир Гончарик

Керівник відділу оголошень

Марійка Осціславська

Передплата — Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (дод. 3041)

(973) 292-9800 (дод. 3040)

(973) 292-9800 (дод. 3042)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Чи присягають тільки заради церемоніялу?

Закінчилася ера правління Президента Л. Кучми та його наближених в Україні. Чорною сторінкою в історію України увійде термін його президентства. Всі гілки влади, всі структури служили в угоду Л. Кучмі і його оточенню. Кого хотів, звільняв з посади,

кого хотів – призначав. Це був типовий чиновник комуно-радянських часів. І як тільки народ України міг вибрати його президентом на другий термін? Відповідь має бути, мабуть, така: за допомогою зловживань, фальсифікацій, залякування, підкупів і тому подібних маніпуляцій.

Закінчувався другий термін президентства Л. Кучми. Він не хотів втратити владу. Знайшовся претендент з кримінальним минулим, на якого розраховувала така ж кримінальна влада Л. Кучми. І знову пішли в діло: фальсифікація, брехня, залякування, переслідування опозиції, підкуп і тому подібне. Оскільки таким чином уже вдалося обдурити весь народ, всю Україну, то тепер влада, маючи такий досвід, не сумнівалася в своїй перемозі.

Але сталося непередбачене. Перемогла „помаранчева революція” на чолі з В. Ющенком. При прийнятті присяги Президента В. Ющенком моя думка вернулася на роки назад. Справа в тому, що текст присяги при інавгурації Президента, що її промовляв В. Ющенко, ідентичні з присягою Л. Кучми. Л. Кучма теж, покладавши руку чи на Конституцію України, чи на Біблію (я напевно не знаю) присягав вірно служити Україні і її народові, обіцяв піклуватися долею народу і зробити її кращою. Але все це була брехня. Л. Кучма двічі приймав присягу і двічі збрехав. Він і не думав піклуватися долею народу. Він скористався президентством для свого особистого збагачення, своїм рідні, своїх наближених типу медведчуків, суркісів, волкових, пінчуків і їм подібних.

Результат його президентства красномовно свідчить сам за себе: знелюджені населення, розвал економіки, розквіт корупції і крадіжництва, поширення злочинності, занепад моралі, переслідування представників опозиції, зловживання своїм становищем високих посадових осіб, хабарництво, тіньова економіка і т. д. Ось до чого довів. Л. Кучма. Він просто таки наглумився і насміявся над Україною і її народом, який довірив йому свою долю і долю країни. Невже він не буде притягнутий до відповідальності за все заподіяне?

Так що ж таке клятва чи присяга при інавгурації? Це що – ширма, декорація при церемонії, порожні слова, які необхідно вимовити як елемент ритуалу посвячення Президента?

Анатолій Іващенко,
Вашінгтон,
Спокейн

ЧИТАЧІ – ПРО „СВОБОДУ”

Стаття за статтею – прецікаві!

Приємною несподіванкою було число „Свободи” від 28 січня. Стаття за статтею – прецікаві, просто не знаєш, від якої починати. Звичайно, почав з промови нового Президента України В. Ющенка. Дай Боже йому сил провести все в життя. Прочитав, що Т. Чорновіл у штабі В. Януковича сам себе запитував: невже ж це син покійного В. Чорновола? Жмут світла кинув на Тарасову психіку О. Зінкевич в „Смолоскипі”, але нарешті, М. Горбаль розкрив складну душу сина непохитного, покійного В. Чорновола. Дуже цікавий допис І. Гвозди перекладений з англійського часопису, де А. Аслунд описує свої спостереження з України. А допис Р. Хомяка залишив на кінець, бо знаю, що читаючи його статтю, треба думати, бо це не тільки звідомлення подій. Тепер чекаю листів з України з надією, що хтось наклеїть марки з інавгурації замість постійної поштової марки „є”

Леонід Царик,
Фрідонія, Н. Й.

Вже півстоліття читаю „Свободу”

Часопис „Свобода” приходить у мою хату вже майже пів століття. Продовжуйте й далі свою дуже корисну працю. Так багато цінного й корисного у газеті! І такі небуденні часи і в Україні, і по цілому світі. Є про що писати і друкувати. Я пам'ятаю головну редакторку, як малим дівчатком приходила до церкви св. Константина в Мінеаполісі, Мн.

Катря Гуцал,
Мінеаполіс, Мн.

Про колядку „Нова радість”

7 січня в „Свободі” була вміщена колядка „Нова радість”, яку я створила, крім однієї стрічки. Хтось дописав і вставив рядки про Путіна і вислав в Інтернет без мого підпису. Але хай буде, як сталося. Добре, що ця колядка потрапила на сторінки „Свободи”, як вияв народної творчості про „помаранчеву революцію”. Отже, слава Україні! Ющенкові слава! І „Свободі” слава за те, що нас інформує про усе, що діється в Україні і діаспорі!

Стефанія Гурко,
Канада

Потрібна допомога в будові храму

Як адміністратор парафії Преображення Господа та голова молодіжної комісії Донецько-Харківського екзархату я вже працюю в Донецьку сьомий рік. Розвиток нашої церкви та свідомість молоді щодо української держави на Донбасі ще дуже низькі. Ми мали велику проблему з тим, що на наше прохання про виділення земельної ділянки під будівництво храму

нам відмовляли. Нещодавно справу вирішено, нам надали земельну ділянку в непоганому місці, але голова району поставила умову, що треба негайно почати будівництво, бо інакше цю ділянку віддадуть під забудову іншим.

Покищо у військовій частині нам вдалося випросити маленьку кімнатку, де ми відправляємо всі церковні Богослуження для на-

ших парафіян. Щотижня я маю зустрічі з молоддю, проводимо духовні бесіди та різні заходи, які дають можливість молоді духовно розвиватися. Кожного вівторка маю зустрічі з студентами вищих шкіл та зустрічі по студентських гуртожитках.

Наша Церква на сході України ще терпить, але я вірю у розвиток нашої Церкви, а з розвитком християнства виросте і держава. Виготовлення документів, пов'язаних з купівлею площі під будову церкви і молодіжного центру коштує 6-8 тисяч доларів. Ми не маємо цих коштів. Тому звертаюся з проханням фінансової допомоги на будівництво. На це вже пожертвували по 200 дол. Комітет допомоги Україні Центрального Нью-Джерсі і Любомира Циган, по 100 дол. – Іванка Бемко, Роман Циган, Дам'ян Геча і Іларіон Хейлик. Дальші пожертви на будову Української греко-католицької церкви і молодіжного центру в Донецьку прошу висилати на адресу: „Committee for Aid to Ukraine, Central Jersey Branch”, P. O. Box 31, South Bound Brook, NJ 08880. За пожертви заздалегідь широко дякуємо.

Богдан Рубчак,
Чикаго

о. Ростислав Муховський,
Донецьк

Україна – не Афганістан

Коли, як видається, увесь світ очікує, який це спосіб буде уживати Президент США Дж. Буш, щоб поширити демократію якомога далі, виявляється, що він і його найближчі співробітники „присвоюють” собі „помаранчеву революцію”. У виступі по телебаченню в неділю, 23 січня, у день інавгурації В. Ющенка, сенатор з Арізони МекКейн поставив Афганістан, Ірак, Грузію з її „революцією троянд”, а з нею „помаранчеву революцію”, як приклади того, що Президент США думав, говорячи про свій ідеал поширення свободи.

На своїй пресовій конференції в середу, 26 січня, Дж. Буш був ще менш обережним і не тільки один раз, але вже двічі „всадив” „помаранчеву революцію” між Афганістаном та Іраком, як доказ своєї блискучої міжнародної політики. Однак, він не міг правильно вимовити прізвище В. Ющенка і говорив про Україну з додатком „the”. Правдоподібно, „солодка” радниця Конді була надто зайнята, щоб розповісти своєму керівнику про далеку Україну та її нового провідника.

Як Президент вияснить своєму „доброму товаришеві Володі” – В. Путіну добре відоме припущення, що Україні було так погано під „опікою” його країни, як Афганістанові?

Уточнюємо адресу

Цим уточнюємо подану в дописі о. Ярослава Костика „З вірою збудуємо новий храм” („Свобода” з 28 січня, ч. 4) інтернет-адресу парафії св. Андрія Первозваного в Камбел Гал, Н. Й.:

www.holyspirit-saintandrew.org
Ред.

Випишіть „СВОБОДУ”!

Ціни за передплату (в американських доларах):

	Рік	Півроку
Член УНСоюзу	45.00	30.00
Не член УНСоюзу	55.00	35.00

☐ Передплата включена

☐ Прошу надіслати мені рахунок

Прошу вислати „Свободу” на адресу:
(Print in English):

Name _____

Address: _____

City: _____ State: _____

Country: _____ Zip code: _____

Tel.: () _____

☐ Член УНСоюзу, _____ Відділ _____

Відділ передплати: (973) 292-9800, додатковий 3042

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени Українського Народного Союзу

Анна-Александра-Віра Салевич, доня Ксені та Александра Салевичів з Кліфтону, Н. Дж., – нова членка 134-го Відділу УНСоюзу. Свою доню забезпечили батьки.

Олександра-Евдокія Інґрасія, доня Ліди Полець і Роберта Інґрасії з Ст. Пол, Мін., – нова членка 34-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили дідусь і бабуся Олександр і Валентина Полеці.

Александр-Данило Депутат, синок Каті та Юрія Депутатів з Лонгмонту, Кольорадо, – новий член 360-го Відділу Українського Народного Союзу. Свого сина забезпечили батьки.

Наталія Скиба, доня Лілії та Андрія Скибів з Гарвуд Гайтс, Іл., – нова членка 399-го Відділу УНСоюзу. Свою доню забезпечили батьки. Андрій Скиба є радним УНСоюзу

TAP newyork
2005

New York State
MicroBrew
Festival
at
Hunter Mountain

Субота
23 КВІТНЯ 2005 Р.

ЦІНИ: Поїздка автобусом на фестиваль до Гантеру 20 дол.

(місця замовляти до 15 квітня)

- Обід-буфет на Союзівці 15 дол.
- Спеціальні ціни на нічліг на Союзівці 60 дол./ніч

- Квитки на фестиваль можна замовляти на веб-сторінці www.tapnewyork.com або по телефону: 1-800-HunterMtn . Ціна 35 дол. заздалегідь, 39 дол. при дверях.
- Ціна вступу включає їжу та напитек, пам'яткова склянка та змога покуштувати більше 100 різних пив.
- Надзвичайна подія, коли можна знайти різні Ньюйоркські браварні під одним дахом.

Автобус від'їде із Союзівки точно о год. 10-ій ранку

Soyuzivka
for all seasons

www.soyuzivka.com

Телефонуйте тепер та зарезервуйте собі місце: (845) 626-5641 дод. 140 або пишіть на soyuzivka@aol.com

Чи потрібна в Україні люстрація?

Подаємо уривок з передачі Радіо „Свобода“ від 9 лютого. Ведуча програми Ірина Халула.

Спершу я хочу роз'яснити слухачам, що слово „люстрація“ має латинське коріння і означає „очищення“. Були свого часу певні звичаї, якими приміщення і люди очищувалися від поганих духів, від поганого оточення і тому подібне. Це слово увійшло у вжиток у посткомуністичних країнах, зокрема в таких, як Чехія, Німеччина і Польща. Воно пояснює, як суспільство трактує колишніх співробітників спецслужб і високопоставлених посадовців комуністичної партії.

Депутат Верховної Ради від фракції бльоку Юлії Тимошенко Левко Лук'яненко пропонує парламентові заборонити займати керівні посади особам, які перебували на чільних посадах у Комуністичній партії СРСР й співпрацювали з колишнім КГБ або чужоземними спецслужбами до 1991 року. Про це йдеться в законопроекті „Про певні обмеження при обійманні посад у державних органах влади України“, згідно з яким таке обмеження має діяти протягом п'яти років і стосуватися органів законодавчої, судової влади, а також ЗМІ. Законопроект також передбачає звільнення з посад осіб, які підпадають під ці умови. На думку авторів, прийняття законопроекту прискорить очищення суспільства від партійної номенклатури КПСС, введе економіку з тіні, сприятиме боротьбі з корупцією й очищенню системи влади від посадових осіб, які співпрацювали з оперативними працівниками КГБ.

Раніше депутати Василь Червоний, Андрій Шкіль і Сергій Олексіюк запропонували Верховній Раді заборонити займати керівні державні посади особам, причетним до порушення виборчого законодавства під час виборів президента наприкінці 2004 року.

Отже, чи потрібна Україні люстрація?

Міністер юстиції Роман Зварич вважає, що вона не потрібна: „Така концепція відверто суперечить Конституції, в якій записане дуже просте, для всіх зрозуміле правило: всі рівні перед законом. Отже, будь-які закони, які передбачають дискримінаційні норми або на користь якоїсь верстви населення, не можна тлумачити в концепції конституційної рівності, конституційного принципу рівності. Є й другий аргумент, не менш вагомий. У випадку прийняття такого закону прогресивне демократичне людство нас не зрозуміє на тлі помаранчевої революції. Тому робити ці речі я не бачу ні моральних, ні політичних, ні, тим більше, юридичних підстав“.

Андрій Шкіль, – народний депутат (БЮТ, Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності) говорить: „Звичайно, я виступаю за люстрацію, і не тільки тому, що я є одним з авторів законопроекту, є ще два співавтори. Я виступаю з простої причини, бо ця люстрація потрібна не стільки тим, хто, умовно кажучи, буде люструвати, а вона, в першу чергу, потрібна тим, кого будуть люструвати.“

Бо люстрація знімає з них постійний тиск, під котрим вони можуть перебувати у зв'язку з тим, що вони працюють на тих самих посадах, на яких вони працювали. Це відсівання, скажемо, наклепів від реальної правди. Тому що все одно є кримі-

нальна відповідальність за скоєні злочини, а є й моральна відповідальність. І людина, яка не має кримінальних, бо це так, як вирішить суд і слідство, а лишається моральний певний слід. Чи я співпрацював, чи я там був, чи я там перебував, ідесь хтось може про це знає. Заповнюється люстраційна анкета, даються чесні відповіді на запитання, і вже люстраційний комітет визначає чітко і однозначно, чи повинен він відповідати за свої діяння хоча б посадою своєю, чи ні.

Якщо повинен, то позбавляється посади, але може спокійно займатися приватним підприємництвом чи іншим. Люстраційний комітет визначає, що ні, цей громадянин не причетний до зловживання цієї влади, якщо він працював в КГБ, але він виявився людиною, яка виконувала певні функції, але не катувала інших, які ставило перед нею начальство. І все, заповнена анкета, і людина собі спокійно працює на тій посаді, на якій вона працювала, або займає ту посаду, на котру вона претендувала. Це нормальне явище. І Чехія, і Польща пройшла через це.

Міністер юстиції має на увазі статтю Конституції, котра говорить про те, що всі мають право посідати ті чи інші посади: провідники громадської організації, політичних партій і так далі, що це рівність права перед Конституцією. В даній ситуації ми не позбавляємо їх того права, ми кажемо тільки, що „ви пройдете люстрацію“. Якщо ви позбавляєтесь певного морального права, то, в принципі, ніхто не може заборонити тій чи іншій громадській організації вас обрати головою, але принаймні вся решта спільноти України буде знати, що ця людина не пройшла люстрацію, що ця людина, згідно з люстраційним законом, не має права представляти ті чи інші посади. Так само, як і в приватних виданнях, приватних ЗМІ жодна люстрація не може мати впливу, але певний моральний буде мати завжди. І те ж саме з державними службовцями. А чому, наприклад, не є порушенням Конституції, що державних службовців за порушення присяги звільняють з роботи, хоча ні в Конституції, ні в жодному трудовому законодавстві цього не записано. Це записано тільки в законі про державну службу.

То таким самим законом „Про люстрацію“ зобов'яжемо державних службовців заповнити анкету, і це нормально.

Степан Гавриш – народний депутат України (група „Демократичні ініціативи“, Комітет з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки): „Я цілком підтримую позицію міністра юстиції Романа Зварича. Вона близька для мене як для демократа.“

Політична люстрація – це досить гострий інструмент, скальпель політичної санації, усунення від активної діяльності опонентів.

В тому контексті, який запропонований у законі, автором якого є мій колега Андрій Шкіль, це спроба позбавитися політичних опонентів і перейти до тенденції авторитарного суспільства, коли функцію усунення лише однополосного світу будуть виконувати самі громадяни, як правило, екстремально налаштовані, бо

(Закінчення на стор. 19)

Ворог отямився від поразки

Володимир Криловський

Новообраний Президент України проголосив прихід нової ери, і я знаю людей, які, слухаючи його інавгураційну промову, плакали. Але боротьба триває. Ворог отямився від поразки, заливав рани та, підтягуючи таємні резерви, вже готує пляни майбутнього реваншу. Реванш цей, в разі успіху, буде нищівним. Погляньте-но на Росію! Адже там теж були півмільйонні віча у 1990 році! Евфорія від цілковитої перемоги на президентських виборах! І що? Чи є певність, що з Україною буде інакше?

Ні, я не маю на увазі зустрічний синьо-білий рух тих, хто, підтримуючи В. Януковича, теж ставив на меті на площах українських міст. Ці люди стали жертвами пропаганди. Це не ворог, а супротивник. Відчуваєте різницю? Я ж веду мову про інші сили. Про тих, хто вдався до всього, аж до отруєння В. Ющенка (це ж найтяжча карна стаття!), аби тільки В. Янукович прийшов до влади – з усіма наслідками, що з цього випливають для України... Я кажу про тих, хто замовляв і приховував фальсифікацію результатів другої тури голосування... Про тих, хто таємно запросив до країни російських „радників“ і „консультантів“ у цивільному та запевнив їм можливість робити все, що вони хотіли, на чужій території. Всі ці сили нікуди не поділися, вони – частина суспільства, ідеологізовані, цілеспрямовані, налаштовані на успіх!

Українські партії, громадські та державні організації, включно з виконавчими та законодавчими владними структурами, інфільтровані агентами українських спецслужб, у тому числі агентами („стукачами“), які працювали ще на КГБ. Їх – тисячі! Є серед них агенти впливу, які беруть активну участь у громадському та політичному житті. За необхідності вони можуть, як було у Росії, розколювати громадські рухи і політичні партії, зіштовхувати між собою політичних діячів (поділяй та пануй!) впливати на працю уряду і парламенту, маніпулювати, удаючи з себе лібералів, суспільною думкою, іноді з найнагальніших питань...

Усередині СБУ є угруповання, які зберегли свої зв'язки з старими московськими господарями.

Реванш не матиме форми залоту. Буде тиха, розтягнена на роки, повзуча контрреволюція, інспірована з Москви, яка не дозволить Україні вступити до Європейського союзу. Я вже не кажу про НАТО! Це було б для Кремля смертельно. І не тільки тому, що Росія дуже зацікавлена в єдиному з Україною економічному просторі. Головне – тому, що поява під боком у Москви демократичної України дасть потужний імпульс до пе-

Про автора: Володимир Криловський належить до покоління шістдесятників, за освітою – режисер і сценарист документального кіно; член „Меморіалу“ (членський квиток підписаний Андрієм Сахаровим), член спілки незалежних журналістів. У США – з 1992 року, займається журналістикою, спеціалізується у правозахисній тематиці. Живе в Нью-Йорку.

ребудови правлячих режимів на всьому пострадянському просторі.

Сьогодні виступи літніх людей у Росії, які умиють втратили всі зароблені за життя пільги, є надхненні прикладом „помаранчевої революції“.

Майстер політтехнологій Глеб Павловський, який спеціалізується здебільшого на „політпідлогах“, сказав на одній прес-конференції: „Ми зробимо все можливе, аби не допустити в Росії „помаранчевої революції““.

Як зробити „помаранчевий прорив“ до демократії невідворотним? Перше, – прийняти Закон про люстрацію, тобто обмежити доступ колишньої радянської та партійної номенклатури на певні державні посади і виборні органи. Без цього будь-які реальні демократичні або ринкові зрушення вмиють можуть відкотитись назад. Підросла молодь, яка зформувалася вже у пострадянський час.

Треба розпустити СБУ. Не просто реорганізувати її та призначити іншого директора та інших начальників управління (таке, нібито, очікується), але саме розпустити та зформувати наново, набравши цілком інший контингент!

Треба віддати належне СБУ, яка восени 2004 року підтримала за лаштунками опозицію, надавши їй чимало неоціненних послуг. А 28 листопада, коли до Києва вже просувалися війська МВД, керівництво СБУ зробило все можливе, щоб не допустити кровопролиття, яке могло привести до громадянської війни. Так, вони зробили свій вибір. Проте з якої мотивації? З любов'ю до українського народу? Справа в тому, що нинішній контингент СБУ несе внаслідок відповідальність за вбивства Алли Горської, Олексія Тихого, Василя Стуса, Валерія Марченка, Юрія Литвина, Ростислава Палецького; за загибель Василя Симоненка, Івана Світличного, Володимира Іванишина... За зламаним життя сотень інших українських борців з радянським режимом... Про це якось забули... А в СБУ ще дуже багато працівників брежнєвсько-андропівського гарту.

А у новітні часи? Вбивство Георгія Гонгадзе, донецького тележурналіста Ігоря Александрова, голови Руху В'ячеслава Чорновола... Усе це не доведене? А що можна довести, коли розслідування цих злочинів з першого ж дня контролюється цією ж СБУ?

А недавнє отруєння кандидата у президенти Росії Івана Рибкіна, на якого вчинили замах з тією ж метою, що й на В. Ющенка: змусити його зійти з перегонів у грудні 2003 року. І. Рибкін, колишній голова Ради безпеки Росії, мав два грихи з точки зору нинішніх господарів Кремля: зв'язки з опальним Б. Березовським та виступи за мирні переговори з чеченцями. Його отруїли у Києві, серці України, і це ще раз підтверджує спільність СБУ з путінськими спецслужбами. А зв'язки СБУ з організованою злочинністю? А позазаконна торгівля зброєю? А продаж Іраку радіолокаційних систем „Кольчуга“ поза міжнародною заборонаю? Так, у СБУ, як і в кожній організації, є різні люди, і мастити всіх чорною фарбою було б несправедливо. Однак, не все так просто. Крім колективної відповідальності за перелі-

(Закінчення на стор. 19)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Телеконференція між Конгресом США та Верховною Радою України

ВАШІНГТОН, Д.К. – 12 січня відбулася телеконференція між представниками Конгресового Українського Кокусусу та представниками групи співпраці „Україна – США” Верховної Ради України. У двогодинній розмові взяли участь члени Конгресу Марсі Каптур (Дем., Огайо), Адам Шиф (Дем., Каліфорнія) та співголова Асоціації колишніх членів Конгресу США Джим Слетері. З українського боку у телеконференції взяли участь народні депутати Сергій Осика (фракція „Єдина Україна”, голова групи співпраці „Україна – США”), Сергій Бичков (заступник голови групи „Центр”), Юрій Павленко (фракція „Наша Україна”, заступник голови групи співпраці „Україна – США”), Володимир Макєєнко (фракція „Регіони України”, секретар групи співпраці „Україна – США”), Валерій Акоюн (Народна аграрна партія), Олексій Малиновський (фракція „Єдина Україна”), Богдан Губський (фракція „Єдина Україна”) та Андрій Шкіль (Блок Юлії Тимошенко).

У розмові також взяли участь Посол України в США Михайло Резнік та Посол США в Україні Джон Гербст. З боку УККА у телеконференції взяли участь президент УККА Ми-

хайло Савків та директор конгресових взаємин УНІС Сергій Жихарев, який перекладав розмову законодавців.

Основною темою розмови були вибори президента України та перспективи розвитку двосторонніх взаємин між Україною та США в контексті їх вислідів. С. Осика у вступному слові сказав: „Вибори президента і в Україні, і в США можна порівняти з весіллям, але саме після їх завершення настає „подружнє життя”, коли еuforia спадає і починається щоденна праця для того, щоб виконати обіцянки, дані народам під час передвиборної кампанії“. Він також зазначив, що вибори в Україні мали історичне значення для її розвитку і тому праця нового уряду буде нелегкою і повинна початися з об'єднання та примирення опозиційних сторін. Тим не менше, в таких умовах, як зараз, взаємини між Україною та США виходять на якісно інший рівень співпраці і їх потрібно інтенсивно розвивати, щоб допомогти Україні увійти у Євро-Атлантичну спільноту згідно з бажанням, твердо висловленим її народом.

М. Каптур привітала український народ та його представників у парламенті з перемогою демократії та волі народу і в свою чергу зазначила, що Україна зараз знаходиться в унікальному становищі для швидкого введення реформ та перегляду двосторонніх взаємин з США. „Радикальні політичні зміни дають Україні унікальну можливість ввести кардинальні економічні та політичні реформи, які допоможуть їй утвердити обличчя демократичної держави, заснованої на ринковій економіці.

Таким чином, Україна зробить величезний крок в бік інтеграції в Європу та Євро-Атлантичні структури і покращить стосунки зі своїми міжнародними партнерами“, – зазначила вона.

Далі розмова перейшла на додаток Джексона-Веніка до Торгового акту 1974 року, який обмежує торгівлю США з Україною, і який, разом з невизнанням Американою України державою з ринковою економікою, перешкоджає її вступові у Світову Організацію Торгівлі (СОТ).

Народний депутат Ю. Павленко, якого підтримали всі українські учасники розмови, висловив надію, що „після виконання останньої умови США, якою Адміністрація Дж. Буша мотивувала відмову скасувати це законодавство щодо України попри виконання усіх економічних умов, проведення вільних і демократичних виборів Президента України, США швидко виключить Україну зі списку країн, на які поширюється його дія без створення нових умов“.

З черги, такі дії США причинилися б до визнання України країною з ринковою економікою і дозволили б їй вступити у СОТ і дали можливість працювати над вступом в НАТО, ЕС та інші організації. З іншого боку, розвиток економічних взаємин між Україною та США відкриє для України американські ринки і навпаки, дозволить США експортувати свої товари в Україну, як також і інвестувати в українські підприємства.

А. Шиф зауважив, що перемога демократії в Україні повинна бути прикладом та надхненням для всіх країн регіону та світу. На його думку, в цей час Україна повинна сконцентруватися на

встановленні верховенства закону. „Залежно від того, наскільки українські підприємці дотримуватимуться законодавства у своїй праці і наскільки жорстко держава забезпечуватиме його дотримання, чужоземні інвестори почуватимуться безпечно, вкладаючи фінанси в Україну і поширюючи обсяги інвестицій“, – сказав А. Шиф. Він позитивно оцінив орієнтацію нового уряду України на інтеграцію в європейську спільноту, прагнення членства в ЕС та НАТО. А. Шиф заявив, що радо співпрацюватиме з українськими колегами для розвитку українсько-американських відносин і якнайскорішого введення реформ в Україні.

Серед інших питань, які обговорювали законодавці обох держав, були співпраця України з НАТО і потенційний вступ в альянс; підвищення закордонної допомоги США Україні, щоб прискорити реформи всередині держави та уможливити її скоріший вступ у міжнародні організації; зменшення енергетичної залежності України від Росії; способи підвищення довіри українських громадян, як і чужоземних інвесторів, у банківській системі України.

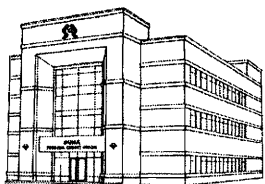
Назгал, розмова відбулася у теплій, конструктивній атмосфері. Учасники дискусії домовилися скласти формальні пропозиції до плану співпраці і обмінятися ними до наступної конференції. Учасники зауважили, що їхнє бачення перспектив розвитку українсько-американських взаємин принципово тотожні, і погодилися, що після інавгурації обох президентів їхня співпраця буде більш активною.

УНІС

Не те ім'я

В дописі, який появився 31 грудня 2004 р., в 53-му числі „Свободи”, на тему презентації англomовного журналу перекладів української літератури, підпис до фотографії і в одному місці тексту мало бути подане як Максим Тарнавський.

Редакція

**ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА СУМА -
ЙОНКЕРС, Н.Й.**

повідомляє своїх членів, що

**ЗВИЧАЙНІ РІЧНІ
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ
КООПЕРАТИВИ СУМА**

відбудуться

**в суботу, 12 березня 2005 р.
о год. 7-й веч.**

**в залі Дому СУМА
301 Palisade Ave, Yonkers, NY 10703**

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Чикаго, Іл.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 5 березня 2005 р., о год. 11-й ранку

**в Українському Культурному Центрі
2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL**

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішенням правом голосу: члени управи Окружного комітету, конвенційні делегати та по два делегати наступних відділів:

17, 22, 114, 125, 131, 139, 176, 220, 221, 259, 379, 399, 423, 452, 472

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Михайло Куропась — радний УНСоюзу

Андрій Скиба — радний УНСоюзу

Д-р Мирон Куропась — Почесний член Головного Уряду

За управу Округи:

Стефко Куропась — голова, **Андрій Скиба** — секретар,
Богдан Кукуруза — касир

Для організаторів виборів співав гурт „Єдина родина“

З вітальним словом виступив
Сергій Носань

НЬО-ЙОРК. – 10 лютого в Генеральному консульстві України відбулась зустріч дипломатів з членами виборчої комісії і спостерігачами на закордонній ділянці, яка діяла в садибі консульства під час недавніх виборів президента України. До гостей звернувся зі словом подяки за допомогу в про-

веденні виборів Генеральний консул Сергій Погорельцев. Враженнями від участі у виборах поділилися голова виборчої комісії Олексій Зінченко, учасники проведення виборів Любомир Шевчук, Валентина Медін, Марта Кольська, Володимир Денисюк.

Консул Андрій Наджос представив гостей з Шевченкового краю, з Черкащини – відомого письменника Сергія Носаня і гурт „Єдина родина“ в складі Заслуженої артистки України Євгенії Крикун, братів Василя і Юрія Марштупів.

Редактор газети „Свобода“ Левко Хмельковський розповів про кожного з гостей. Сергій Носань – автор ряду повістей і романів – належить до числа літераторів, які першими почали нелегку працю національного пробудження народу після багатолітнього панування комуністичного режиму. Євгенія Крикун під час „помаранчевої революції“ дала в містах і селах України 61 концерт на підтримку Віктора Ющенка. Юрій і Василь Марштупи ще на зорі незалежності заснували гурт „Черкаські козаки“, з яким зна-

йомі також любителі українського співу в Америці. Тепер Сергій Носань і Василь Марштупа знімають в США телефільм про життя закордонних українців.

В програмі концерту були українські народні пісні, твори сучасних авторів. Виступ „Єдиної родини“ в консульстві полонив присутніх і перетворився на родинний вечір, в кінці якого гості оточили Юрка Марштупу з його баяном і разом співали улюблені пісні з великої України.

Того ж дня, перед відвіданням Генерального консульства, гості з України відвідали Головну канцелярію Українського Народного Союзу і редакції його видань, де теж співали для працівників. Відбулась зустріч з головою США Іриною Куровицькою, в супроводі якої гості оглянули і зафільмували старий і новий музеї (пояснення давала Дарія Байко), зняли на плівку телеінтерв'ю з Президентом УНСоюзу Стефаном Качарем, Генеральним консулом України Сергієм Погорельцевим, головою Товариства „Броди-Лев“ Юрієм Ференцевичем, провідником

Культурно-інформаційного центру „Українська світлиця“ Оксаною Лиховид, іншими особами.

Гості знімали сюжети майбутнього фільму також у Вашингтоні, на Флориді, в Дітройті, інших містах, де є українські громади.

Л. Хм.

Промовляє Любомир Шевчук

Співають Василь і Юрій Марштупи

Одну з пісень Євгенія Крикун присвятила Олексієві Зінченкові

Учасники вечора зфотографувалися на згадку

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

ПРЕЗЕНТУЄ

ЛЮДЕЙ РОКУ – 2004

ВІТАЛІЯ ТА ВОЛОДИМИРА КЛИЧКІВ

Український Інститут Америки вшановує братів Кличків за виняткові спортивні досягнення, за невтомну працю задля піднесення міжнародного престижу України та участь у боротьбі за українську демократію.

СВ'ЯТКОВИЙ БЕНКЕТ У ГРАНД ЗАЛІ
NEW YORK HILTON
1335 Avenue of the Americas
New York City

ВІВТОРОК, 8 БЕРЕЗНЯ 2005 РОКУ, О ГОД. 6:30 ВЕЧОРА

Вступ тільки за попередньо купленими квитками:

Індивідуальний: \$250
Стіл для 10 гостей: \$2,000

Щоб придбати квиток, просимо заповнити та надіслати нам Ваше замовлення.
Для інформації як стати спонсором або щоб розмістити привітання у Вшановувальному журналі, просимо відвідати нашу інтернет-сторінку www.ukrainianinstitute.org

The Ukrainian Institute of America, Inc.
Person of the Year 2004 Award
Vitali and Wladimir Klitschko
2 East 79th Street, New York, NY 10021
Tel. 212-288-8660 Fax 212-288-2918

Просимо замовляти квитки до 21 лютого

Так, я хочу купити _____ квиток (квитки), ціною \$250 від особи.

Ім'я _____

Адреса: _____

Місто: _____ Штат: _____ Індекс: _____

Телефон: _____ Ел. пошта: _____

Надсилаю чек на суму \$ _____ з оплатою до The Ukrainian Institute of America

Хочу заплатити кредитною картою:

Amex _____ Visa _____ MasterCard _____ Discover _____

Число картки: _____ Дійсна до: _____

Ім'я, так як вказано на кредитній картці _____

86-ий Відділ СУА відзначив своє 40-ліття

ІСТ-ГАНОВЕР, Н. Дж. – 86-ий Відділ ім. Олени Теліги Союзу Українок Америки 30 січня в ресторані готелю „Рамада” відзначив своє 40-ліття. На свято прибули також членки інших відділів СУА в Нью-Джерсі – 11 відділів, Головної управи СУА з Нью-Йорку і гості. Разом було понад 70 осіб.

На початку свята присутні заспівали гімн СУА і хвилиною мовчання вшанували пам'ять членок, які відійшли у вічність – Віри Мицьо, Ірини Сигалів, Софії Темницької і Лідії Величківської. Свято відкрила голова відділу Іванна Мартинець, яка сказала, що „тепер є час, коли увесь український народ не лише в Україні, але в усьому світі стає творцем своєї долі, коли відродився славний козацький дух українського народу, щоб утвердити себе в сім'ї вільних народів світу”.

Іванна Мартинець представила Владику Михайла Кучм'яка, Анну Кравчук – почесну голову СУА і Головного командира Українсько-американських ветеранів, Ірину Куровицьку – голову СУА, Марію Томоруг – першу заступницю голови СУА, Ірену Чабан – головного редактора „Нашого життя”, Ольгу Тритяк – почесну членку СУА і референтку архівів при головній управі СУА в Нью-Йорку, Катерину Воловодюк – голову Округи СУА штату Нью-Джерсі, Ольгу Гнатейко – голову Українського музею в Нью-Йорку і Оксану Стеранку – ведучу програмою. Були представлені 14 засновниць 86-го Відділу СУА: Наталія Змій, Таїса Турянська, Дарія Зелик, Оксана Стеранка, Ірена Яворська, Ярослава Сниклик, Ольга Івасечко, Марта Каздоба, Анна Твардовська, Анна Кравчук, Дарія Шпон, Софія Темницька, Леся Стебельська, Марія Полянська. Потім Іванна Мартинець привітала і

голів 86-го Відділу, які по черзі очолювали відділ протягом 40 років. Представлення закінчилося співом „Многая літа” і врученням квітів всім присутнім засновницям і головам.

Ведуча Оксана Стеранка надала слово першій голові Наталії Змій, яка з гумором розповіла, як 14 засновниць зустрічалися по хатах членок, як в приємній і веселій атмосфері починали і вчилися організовано працювати під проводом Головної управи.

Після молитви Владики М. Кучм'яка О. Стеранка зачитала привіти, які надійшли від голів інших відділів і віддалених членок. З привітаннями надійшли пожертви на діяльність відділу.

Наступне слово виголосила почесна голова СУА Анна Кравчук, яка розповіла про нові покоління, до котрих перейшов провід СУА і громадських організацій від нинішніх бабунь і матерів, пригадала, що під час 80 років існування СУА було створено ланцюг єднання з Україною. СУА виплекав багато визначних осіб, які були його стипендіатами і тепер включилися до національної і громадської праці. Серед них – Оксана Комарницька, дочка голови СУА Ірини Куровицької, яка кандидує на політичну позицію в Арізоні.

В наступній доповіді Ірина Куровицька розповіла, як вона з Софією Геврик і Іреною Чабан їздили до Києва на Майдан Незалежності підтримати Віктора Ющенка і „помаранчеву революцію” та передати гроші, які пожертвували членки СУА на підтримку демонстраційної молоді, також розповіла про свою участь у інавгураційних святкуваннях. І. Куровицька пригадала, що наближається 80-ліття СУА і конвенція, подякувала 86-му Відділові за перше місце у підтримці стипендійної акції СУА і Анні Кравчук, яка провадила цю акцію 12 ро-

ків, подякувала Марії Полянській за проведення стипендійної акції під теперішню пору. Ірина Куровицька і Марія Томоруг вручили голові відділу Іванці Мартинець грамоту за знамениту працю. Було піднесено тост за Президента України Віктора Ющенка і заспівано йому „Многая літа”.

Наступну грамоту вручила 86-му Відділові голова Округи Нью-Джерсі Катерина Воловодюк за великий вклад в діяльність СУА. Вручення нагород продовжила Іванна Мартинець. Були відзначені Володимира Васічко, яка подарувала 21 картину, продаж яких увінчалася збіркою грошей на стипендії, сиротам і бабусям, Меланія Банах – за пожертву поважної суми грошей на фонд СУА стипендій в пам'ять її покійного чоловіка д-ра Стефана Банаха, і покійної мами, Оля Гнатейко – за головування в Українському музеї, під час якого завершилася будова нової будівлі. Наступне слово виголосила голова Українського музею Ольга Гнатейко, яка подякувала 86-му Відділові за постійну і підтримку УМ в Нью-Йорку.

В мистецькій частині виступила Наталія Буняк, яка прочитала власну віршовану гумореску про СУА. На вечорі виступали тріо – Богданна Волянська (гітара), Марія Волянська і Ольга Стацишин (бандура). Марія Дацко, яка недавно прибула з України і є єдиною членкою 86-го Відділу з „четвертої хвилі”, прочитала свій вірш.

На закінчення свята голова Іванна Мартинець подякувала всім присутнім, учасникам і виконавцям. „Славне майбутнє України буде тим джерелом, з якою ми черпатимемо силу і насагу до дальшої праці для добра нашого народу, нашої незалежної вільної України”, – сказала вона.

Божена Ольшанівська

Учасниці свята (зліва): Анна Кравчук, Катерина Воловодюк, Іванна Мартинець, Ірина Куровицька, Оксана Стеранка.

Виступає тріо (зліва): Богданна Волянська, Марія Волянська, Ольга Стацишин.

Свято Крут поєднали з перемогою „помаранчевої революції”

ЧИКАГО. – Кожного року молодечі організації ОДУМ, Пласт та СУМ спільно з Школами українознавства влаштовують вшанування пам'яті Героїв Крут. Цього року господарем вшанування була ОДУМ, до якої приєдналася Школа українознавства св. Володими-

ра, в якій навчається більшість членів ОДУМ-у. В Чикаго Школи українознавства є при парафії св. Володимира, св. Миколая, св. Йосипа та при парафії в Палатайні.

В залі стояла на підвищенні труна, а з двох боків – півтори сотні учнів усіх клас та в уніформах – молоді ОДУМ-у з прапорами, представники Пласту та СУМ-у, вчителі, батьки та гості.

Голова ОДУМ-у Тарас Коновал привітав присутніх на відзначенні 87-ої річниці бою під Крутами й пов'язав ті події з подіями, що відбулися в Києві, та інавгурацією нового Президента України Віктора Ющенка. „Ця інавгурація стала можливою, – говорив він, – через „помаранчеву революцію”, в якій

ми, молодь та учні шкіл, брали активну участь, коли носили помаранчеві стрічки, шалики, шапки та одяг, брали участь в маніфестаціях в Чикаго на підтримку людей, в більшості молоді, на Майдані Незалежності в Києві. Ми стояли в наших церквах і молилися, щоб все вийшло мирно, чесно й спокійно”.

Так як 87 років тому молодь зі зброєю в руках пішла боронити Українську державу, так і тепер молодь з гаслом „Разом нас багато, нас не подолати!” вийшла на Майдан Незалежності, щоб масово разом боронити Українську державу.

В процесі відзначення річниці бою під Крутами було показано на великому екрані сцени з від'їзду молоді в напрямі Крут, переповнення полеглих студентів на Аскольдовій могилі та слова першого Президента України Михайла Гру-

шевського, який сказав: „Стримайте ваші сльози, які котяться. Ці юнаки поклали свої голови за визволення Вітчизни. Вітчизна збереже про них вдячну пам'ять на віки вічні”. Також показано багато моментів з подій на Майдані Незалежності в Києві.

Учні старших клас продекламували ряд віршів, присвячених тим подіям, були проголошені імена та прізвища студентів, похованих на Аскольдовій могилі, вшановано їх однохвилинною мовчанкою та побіч труни поставлено жалібний вінок, піднесений молоддю, відспівано американський та український гімни, а директор Школи українознавства Таня Барановська прочитала відозву Президента України, присвячену подіям під Крутами.

Ол. Сергієнко

Виправлення

У першому повідомленні про смерть Марусі Бек, яке появилось в „Свободі” 11 лютого, ч. 6, неточно подано дату її смерті: мало бути 30 січня. В 2003 році покійна отримала нагороду від Світового Конгресу Українців св. Володимира Великого. – Ред.

Вечорниці „Червоної Калини” - свято дебютанток

СІКОКУС, Н. Дж. – Цьогорічний карнаваловий сезон почався вечорницями „Червоної Калини”, які відбулися 29 січня в „Sheraton Meadowlands Hotel”. Вісім молоденьких дебютанток перший раз виступили перед громадою і під звуки оркестру „Темпо” та „Луна” офіційно почали своє товариське життя в колі приятелів, знайомих та родин. Цей вечір був також особливий тим, що все відбувалось під враженням подій в Україні, „помаранчевої революції” та успішного вибору демократичного Президента Віктора Ющенка.

Заступник голови ділового комітету застави Ярмо Ставничий представив голову комітету Ігоря Сохана, який привітав гостей і зокрема спостерігачів під час виборів, які недавно повернулись з України. Він згадав, що ми всі переживаємо надзвичайно радісний час, бо наш народ, на чолі з Президентом В. Ющенком, виборов на Майдані Незалежності повну свободу, за яку ми боролись довгі століття. На знак з'єднання з народом України прозвучав національний гімн, який заспівала уся зала в супроводі оркестру. Відчувалося велике піднесення, радість і гордість!

Вже двадцять років Марта та Орест Кебали переводять представлення дебютанток, але цього разу воно було спеціальним. Вони привітали всіх „з новою Україною, не тільки зі синьо-жовтою, але з помаранчевою, яка ще навіть не цілий тиждень гордиться новим Президентом. Україна своїм мирним дисидентством виборола і на кінець вибрала його демократичним процесом!

Подружжя Кебали також згадали, що баль „Червоної Калини” був започаткований у Львові 1921 року і став своєрідним способом збереження пам'яті про Українських Січових Стрільців. Також не забули згадати річницю Крут, коли 29 січня 1918 року 300 молодих патріотів згинули в кривавому бою. „Та сама ідейна молодь та молоді душі вишли захищати українські права, і їм також загрожувала, як ми довідалися, жорстока небезпека. Ми горді за українців на батьківщині, що не відступили від своїх прав, а

Вісім молоденьких дебютанток

ми, українці по цілому світі, відгукнувшись їм до помічі, відчули себе членами одного, зрілого, повноправного, шляхетного народу. Наш новий Президент запевнив нас, що Україна вже не ділиться на схід та захід, а радше на тих, що лицем звернені до минулого, та тих, що стоять лицем до майбутнього!”

На другий рік мине 50 років від першого в Америці дебюту, який відбувся 1956 року в Нью-Йорку, в Народному домі. Цьогорічні вечорниці для подружжя Кебалів були ще й тому спеціальні, бо їхня молодша доня Оленка була між дебютантками.

Нарешті прийшов момент, коли дебютантки з їхніми ескортами вступили на залю – Христина Артимішин (ескорт Микола Мостович), Наталя Гузій (ескорт Ярослав Винницький), Меліся-Александра Гурін (ескорт Зорян Ласовський), Христина-Марія Дробенко (ескорт Данило Паславський), Олена-Миколая Кебало (ескорт Григорій Гомик), Лариса-Патріція Крамарчук (ескорт Михась Колодій), Емілія Анна Куземка (ескорт Петро Дробенко), Лара-Анна Челак (ескорт Христик Чолган).

Після презентації Ігор Сохан подякував всім членам комітету за співпрацю, а Марті Кебало, Ані Богачевській-Лонкевич, Олі Ставничій та Марічці Сохан-Тимець, разом з Ярком Ставничим вручив китиці квітів за працю у підготуванні вечорниць. Треба додати, що так, як кожного року, Аня Богачевська-Лонкевич підготувала презентацію дебютанток, Оля Ставнича подбала про квіти для дебютанток і на столи. Марічка Сохан-Тимець виготовила таблицю і чудові помаранчеві програмки. Остання сторінка програмки була присвячена незабутній Рومی Приймій-Богачевській, яка багато років підготувала дебютанток до виступу на вечорницях, та за її великий вклад у виховання молодих поколінь. Кожного року багато дебютанток гордиться тим, що вони – учениці школи мистецького танку Рومی Приймій-Богачевської. Вона вмiла щепити молодим учням любов до рідного танцю, і це так яскраво можна побачити і відчути, коли на кінець застави оркестри грають улюблену коло-

Фото: Андрій Вовк
мийку і всі колишні учні Рومی Приймій-Богачевської з великим запалом танцюють знані їм кроки.

Вертаючись до програми вечорниць, голова комітету привітав почесних гостей – Посла України до

Організації Об'єднаних Націй Віталія Кучинського з дружиною Аллою, Генерального консула України в Нью-Йорку Сергія Погорельцева з дружиною Світланою, президента СКУ д-ра Аскольда Лозинського з дружиною Роксоляною. Д-р А. Лозинський у своєму короткому слові підкреслив важливість молодечих організацій у вихованні молоді, а також ролі таких незаступимих мисткинь як Рома Приймій-Богачевська та Лідія Крушельницька, які у своїх улюблених ділянках виховали покоління свідомої української молоді. Цей виховний ланцюг також виявився в тім, що найбільше спстерігачів під час виборів в Україні було з Америки (близько 2600 осіб), а під час „помаранчевої революції” молодь в Україні довела нам всім, що „нас є багато і нас не подолати!”.

Перед вечерею о. ігумен Бернард Панчук, парох церкви св. Юра в Нью-Йорку, провів молитву, а також згадав про те, що ці вечорниці „Червоної Калини”, які перебрав пластовий загін „Червона Калина”, продовжують ті традиції, які були започатковані в Україні. Отаман загону Ігор Декайло висловив своє признание голові ділового комітету Ігореві Соханові, який вже довгі роки з великою посвятою працює для успіху вечорниць. В радісній атмосфері присутні забавлялись і раділи останніми подіями в Україні, до яких ми дочекались і всі разом, з цілою Україною, переживаємо тут, далеко на чужині.

Оксана Кузишин

Діти святкують Богоявлення Господнє

ПАРМА, Огайо. – 15 січня діти Школи українознавства ім. Т. Шевченка Українського православного собору св. Володимира взяли участь у традиційному освяченні 2,5-метрового крижаного хреста, що був зведений чоловіками парафії перед собором. На фото: Священники собору й діти під час освячення крижаного хреста Богоявлення.

В. Боднар

„Міняються...”

(Закінчення зі стор. 5)

вітер віс – потужний елемент).

А коли ж голосування за голову уряду? О 12-й годині, пояснює Володимир Литвин. На загальну реакцію незадоволення в залі він запитує з усміхом: „То давайте проголосуємо зараз, ха-ха-ха“. А далі перейшов до порядку денного Верховної Ради, виступів окремих депутатів в різних справах і обговорення законопроектів: пільги для науковців, екологічні справи. Рутинна. А всі очікують спектаклю.

За 15 хвилин до полудня до залі внесли президентський штандарт: темносиній квадрат з золотим тризубом – той, котрий вперше повівав зі щогли Блейр-гавзу у Вашингтоні вісім років тому, коли Президент Леонід Кучма там перебував під час офіційної візити. Штандарт поставили біля президентського крісла, праворуч від

стола президії. А о 12:10 до залі увійшов Президент – і почалося вже знайоме скандування: „Ю-шен-ко, Ю-шен-ко!...“.

Нарешті повне табло: за президентним столом, зліва направо: Адам Мартинюк, Володимир Литвин, Олександр Зінченко, а далі праворуч – президент. Таким чином голова секретаріату президента О. Зінченко опинився поруч з президентом, хоч все ще як заступник голови Верховної Ради.

Виступаючи, Президент України В. Ющенко заявив, що це „дуже великий день для України“. І запевнив: „Мій уряд не буде красти!“ Що уряд прагне подати руку підприємству, що тиск податківців на підприємців припиниться. Він представив Юлію Тимошенко як свого політичного партнера, згадав, як працював з нею в уряді 2000 року і заявив: „Я довіряю їй“ і додав, що довіряє так, як їй довіряють мільйони людей. Тоді звернувся до законодавців: „Прошу ва-

шої згоди затвердити Юлію Тимошенко прем'єр-міністром“.

Ось тут – міняються старі порядки. Це зовсім інший підхід. Ані чільний партійний діяч Леонід Кравчук, ані директор „держави в державі“ „Південмашу“ Л. Кучма так поставити справу просто не могли. Не знали такого підходу. Вони – „старі порядки“. В. Ющенко і його команда – нові. У 1961 році новий американський Президент Джон Кенеді оголосив, що смолоскип передано в руки нового покоління. В Україні нове покоління взяло смолоскип на початку 2005 року. Як реагувала Рада на таку просьбу Президента? Віддала рекордне число голосів „за“ – 375! (Для порівняння – 300 голосів вистачить на конституційні питання). І тут, як на Майдані і майданах, почалося скандування: „Ю-ля! Ю-ля!...“.

Презентації президента і прем'єр-міністра відрізнялись від виступів усіх їхніх попередників і стилем, і змістом і, як кажуть в

Україні, відбувалися „без папірців“. Вони мали записки, але здебільшого з'ясовували свої пляни, свою філософію, свої сподівання, дивлячись – як любить говорити В. Ющенко – у мільйони пар очей. Вони знали, що хотіли сказати, бо роздумували над тим не один рік.

Тоді прийшла черга прем'єр-міністрові запропонувати президентові склад її уряду. Тут знову новий порядок: Ю. Тимошенко по черзі називала міністрів і говорила дещо про них, В. Ющенко підписував укази, і нові керівники відомств сідали в лужу уряду. Що тут вражало, це, по-перше, молоді і молодші обличчя. Такі, як Юрій Павленко, якому ще нема 30, очолює міністерство сім'ї і молоді, активний прихильник Пласту в Україні; В'ячеслав Кириленко, йому аж 36, міністер праці; Микола Томенко, 50 років, віце-прем'єр від гуманітарних справ. А ще й такі драматичні несподіванки: Юрій Луценко, якому 50 років, – міністер внутрішніх справ. (Це той Ю. Луценко, якого міліціонери з ніг збивали під час демонстрацій 3-4 роки тому. Нині він їхній шеф). Або (це вже призначення самого президента) Олександр Турчинов, вірний помічник Юлії Тимошенко в тяжкі і добрі часи: голова СБУ, так, Служби Безпеки України! Йому – 41 рік.

А як же не згадати „нашого“ ньюйоркчанина Романа Зварича, міністра юстиції, який „не словом, а ділом“ переїхав в Україну, у 1995 році став її громадянином і увійшов в політику. Врешті – ще одна несподіванка: прем'єр на самому кінці свого списку оголосила ім'я віце-прем'єра у справах адміністративної й територіальної реформи – того самого Романа Безсмертного, який публічно висловлював своє незадоволення з її призначення. Безсмертному 39 років. В нього немалий політичний досвід. За званням він історик. Прихильники мислення Дмитра Донцова будуть задоволені тим, що тема його дисертації – концепція Д. Донцова для суспільно-політичного устрою.

„Міняються старі порядки...“. І як любить говорити президент, „тандем Ющенко-Тимошенко“ показав, що вмів впоратись з важким завданням, в даному випадку обдуманого роздання портфелів для нової України – нехай і після багатьох недоспаних ночей переговорів і взаємних переконувань.

Біда тільки, що В. Ющенко і Ю.Тимошенко насправді „спустошили“ Верховну Раду, бо переважна більшість призначень – це вчорашні депутати. А урядові дуже буде потрібна солідна і мудра підтримка законодавців!

Україна стала новою країною внаслідок „помаранчевої революції“. В лютому 2005 року нові порядки стали на порозі.

А для тих, хто не впізнав слів Лорда Тенісона з мого аматорського перекладу, подаю їх в оригіналі, і ще додаю два рядки, які також підходять до ситуації в Україні, – з поеми про смерть Короля Артура:

*The old order changeth,
yielding place to new;
And God fulfils himself
in many ways,
Lest one good custom should
corrupt the world.*

І ШЛЯХИ СТАЮТЬ КОРОТШИМИ...

Тільки Аеросвіт Українські Авіалінії пропонує безпосадкові рейси літаками Boeing 767 НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ, КИЇВ – НЬЮ-ЙОРК

А також через Київ: Львів, Івано-Франківськ, Одеса, Сімферополь, Донецьк, Дніпропетровськ, Харків, Запоріжжя, Луганськ, Чернівці, Ужгород, Москва, Санкт-Петербург, Мінськ, Кишинів, Рига, Баку, Ташкент, Алма-Ата, Ашхабад, Тбілісі, Делі, Тель-Авів, Пекін, Дубаї, Афіни, Софія, Белград, Бангкок, Каїр, Стамбул

АероСвіт **AeroSvit**
UKRAINIAN AIRLINES

1.888.661.1620, 1.212.661.1620

sales@aerosvit.us

або звертайтеся у Вашу агенцію

Вантажні перевезення

1.718.376.1023

express@aerosvitcargo.com

Новинка! Тепер у Вас є можливість замовити і оформити білет на нашій веб-сторінці

www.aerosvit.com

УКРАЇНА І СВІТ

Ялта-1945: тріумф свободи чи перемога зла?

У числах 5 і 6 „Свобода“ інформувала читачів про урочистості в Ялті з нагоди 60-річчя Кримської конференції провідників союзних держав у 1945 році. Подаємо публіцистичну статтю з цього приводу Сергія Грабовського, заступника головного редактора журналу „Сучасність“, та Ігоря Лосева, доцента Національного університету „Києво-Могилянська академія“.

60 років тому, з 4 по 11 лютого 1945 року, у Лівадії під Ялтою відбулося те, що змінило світ. І змінило його не на краще. Так звана „велика трійка“ – Рузвельт, Сталін та Черчіль – поділила між собою Європу і заклала основи поділу Азії між світовими імперіями, а також домовилася про створення механізмів спільної контролю за всім світом. Так говорять у ці дні про Ялтинську (Кримську) конференцію великих держав у ЗМІ тих посткомуністичних країн Європи, які зараз уже є членами НАТО та Євросоюзу. Ялта є символом величких перемог російської дипломатії, яка забезпечила державі одне з домінуючих місць у світі, і навіть жалюгідні рештки Ялтинської системи не дають сучасній Росії впасти до рівня другорядного суб'єкта геополітики, – таке прозвучало на Радіо „Маяк“ 4 лютого в програмі оглядача цієї популярної радіостанції Єгора Холмогорова.

Що ж насправді відбулося у цьому місті? Чим є ця подія для української історії? 60 років тому кожна зі сторін переслідувала на Ялтинській конференції власні цілі. Власне, було б дивно, якби діялося інакше. Але надто різними були ці цілі і надто відмінними стали долі Західної і Східної Європи внаслідок створення Ялтинської системи, щоб говорити про давні події в обтічній тональності. Британія намагалася зберегти бодай рештки минулої могутності, і задля цього готова була йти на серйозні поступки своїм союзникам. Сполучені Штати прагнули закріпити свою нову роль одного із світових провідників, але після двох десятиліть ізоляціонізму почувалися не дуже впевнено. СССР же провадив

свою традиційну лінію на світове панування і докладав усіх зусиль, щоб „нагнути“ партнерів, але так, щоб вони до часу слухняно постачали Червону армію зброєю, боєприпасами, транспортом і харчуванням. А заодно Сталін мав намір „протягнути“ право на вступ до створюваної ООН усіх союзних республік, щоб мати там не один, а 17 голосів.

Ідея провести конференцію на радянській території належала Сталіну; мовляв, хід воєнних дій „не дозволяє йому відлучитися за межі СССР“. Насправді мотиви були іншими: нашіпувати приміщення, призначені для британської й американської делегацій, пристроями для підслуховування, щоб знати кожен запланований крок „друзів-ворогів“. На попередній зустрічі „великої трійки“ у Теграні подібний фокус вдалося здійснити тільки з американською делегацією, тепер же Сталін хотів знати про плани Рузвельта і Черчілля все: надто великими були ставки у геополітичній грі, де Кремль відверто блефував, не маючи ані економічних, ані військових сил для гри на рівних з демократичним Заходом. І це Сталіну вдалося, хоча зараз російські ЗМІ намагаються заперечити таку, м'яко кажучи, нетолерантну поведінку „кремлівського горця“ щодо своїх союзників, посилаючись при цьому на тих учасників подій з числа працівників МГБ, хто дожив до наших днів. Очевидно, ще хтось вірить старим чекістам, як вірив свого часу Сталіну й Андропову.

Ми не будемо переповідати перебіг конференції. Зазначимо тільки її основні результати. Була підписана угода про поділ Німеччини (яка на той момент ще вела напружені обо-

ронні бої) на зони окупації: СССР отримував зону на захід від річки Одер, Великобританія – Північно-Західню Німеччину, США – Південно-Західню Німеччину, Франція – два територіальні фрагменти поряд з британською та американською зонами. За угодою про контрольний механізм режиму окупації, верховна влада у Німеччині мала здійснюватися головнокомандуючими Збройних сил СССР, США і Великобританії – кожним у своїй зоні. Сторони досягнули принципової домовленості про репарації, які мали включати вилучення промислового обладнання та товарів на користь переможців. Західні держави фактично погодилися на урядування радянських ставлеників у Польщі, навзаєм СССР обіцяв допустити в уряд некомуністів і провести в цій країні „демократичні вибори“. І хоча Черчіль протестував проти радянського втручання у внутрішні справи Польщі, тиск з боку певної групи лівих інтелектуалів з оточення Рузвельта на президента призвів до того, що США, бодай позірно, висловили свою довіру „демократичним інтенціям“ кремлівського диктатора. А як же – СССР підписав „Декларацію про звільнену Європу“, яка передбачала проведення вільних виборів і формування демократичних урядів у всіх країнах Східної Європи, де стояла Червона армія! Ця декларація мала стати, зокрема, і гарантом розв'язання польської проблеми. Але тільки дуже наївна людина (яких на той час вистачало на Заході) могла повірити у щирість подібних декларацій Сталіна, котрий визнавав тільки свій варіант „вільних виборів“. З іншого боку, Сталінові не вдалося „протиснути“ членство в ООН для всіх союзних республік, але він забезпечив це для УССР та БССР (не тільки для додаткових голосів для себе, а й для гамування настроїв на користь більшої самостійності цих республік серед місцевої номенклатури).

А ще Сталін домігся значних поступок від США і Британії, розігравши цілу комедію навколо питання щодо вступу СССР у війну проти Японії. Справа в тому, що така війна була потрібна Кремлю і планувалася ним. Адже йшлося не тільки про встановлення контролю за рядом територій, які Сталін називав „давніми російськими“ (Курильські острови, Південний Сахалін, Порт-Артур), а й про поширення радянського впливу на Китай. Але все було обставлено так, наче СССР знехотя дає згоду на вступ у війну проти Японії, відтак західні держави мають чимось істотним заплатити за цей вступ. І заплатили. Не тільки Польщею, а й, фактично, Східною Європою.

Тому, видається, прибалтійські і польські видання мають рацію, називаючи зараз Ялтинську конференцію таким собі Мюнхеном-2. Згадаємо: якщо у Мюнхені Англія і Франція, намагаючись „умиротворити“ апетити Гітлера і домогтися від нього миролюбної політики, віддали йому на поталу єдину в той час демократичну державу Східної Європи, Чехословаччину, то на Ялтинській конференції провідники західних демократій погодилися визнати Центральну і Східну Європу зоною

впливу СССР, що закінчилося встановленням тоталітарних комуністичних режимів, демонтажем демократичних інститутів, масовими репресіями. Саме Ялта легітимізувала розкол Європи і залізну завісу на 45 років між її Заходом та Сходом.

Власне, Ялта стала чимось маштабнішим за Мюнхен. Якщо останній знаменував собою цинічний обмін Британією і Францією чеської території з населенням у три мільйони осіб, переважно судетських німців, на Гітлерову обіцянку не зачіпати ці країни, то у Ялті Британія та США погодилися віддати Сталінові близько 100 мільйонів європейців у повне розпорядження за його підтримку західних держав у війні з Японією та за неукладання сепаратного миру з Гітлером (бо ж реально саме СССР упродовж Другої світової війни спершу пішов на угоду з нацистами, а потім намагався у 1941-42 році досягнути замирення з Німеччиною). Що ж стосується України, то Ялта для неї об'єктивно була і лишилася символом відходу провідників Заходу від своїх же демократичних принципів. Справді, завдяки рішенням цієї конференції, УССР одержала місце серед співзасновників ООН, але при тому залишилася колонією Кремля й об'єктом сталінського геноциду.

Отож не випадково таке обурення серед української громадськості викликала ідея кримських комуністів і їхнього представника в уряді АРК віце-прем'єра Казаріна спорудити на честь 60-ліття Ялтинської конференції монумент „великій трійці“ (а фактично – Сталіну). Мовляв, мав місце такий історичний факт – Ялтинська конференція, де одним з головних фігурантів виступив Сталін, це ж наша вітчизняна історія, та й туристів пам'ятник зацікавить. Власне, це є універсальне гасло і виправдання, яким користуються політичні сили певного ґатунку у спробах регенерації комуністичних мітів на теренах України: „Це ж наша історія“. Проте чомусь організатори реабілітації комунізму не згадують, що далеко не кожний факт історії гідний популяризації. Хто, приміром, стане заперечувати, що Гітлер – це явище німецької історії, і, на жаль, не лише німецької історії, як і Мусоліні – історії італійської. Однак там чомусь нікому, крім політичних покійників, не спадає на думку встановлювати пам'ятники на честь цих діячів.

З іншого боку, чому товариш Казарін і його однодумці-комуністи категорично заперечують власне гасло „Це наша історія“, коли йдеться про увічнення пам'яті своїх політичних супротивників, наприклад, Симона Петлюри, Степана Бандери, Євгена Коновальця, Романа Шухевича?

Таким чином, Ялтинська система для громадян України і для сотень мільйонів європейців – символ не перемоги над нацизмом, а зовсім іншого. Придушення національно-визвольного руху українців, литовців, естонців, латишів, криваві розгроми польського опору, берлінського повстання 1953 року та угорської революції 1956 року, радянські танки у Празі в 1968 році – все це наслідки Ялти, подолані після вступу більшості посткомуністичних країн Європи до НАТО та ЄС. Тому чи варто у будь-якій формі славити Ялтинську конференцію і її фактичного переможця – Сталіна? І з іншого боку, чи не час українським електронним ЗМІ спробувати дати всебічну оцінку цій події та її наслідкам?

Календар подій 2005р.

18 ЛЮТОГО

Kerhonkson/Accord first Aid Squad Banquet.

18 – 21 ЛЮТОГО

Родинний зимовий „вікенд“ та прогулянка на лежачках. Три ночі – 125 дол. від особи, якщо дві особи в кімнаті.

26 ЛЮТОГО

Napanoch Fire Company Banquet.

5 – 6 БЕРЕЗНЯ

Пласт, Курін „Хмельниченки“, Річні зимові наради.

27 БЕРЕЗНЯ

Традиційний український Великодній сніданок, початок о год. 11:30 ранку.

1 – 2 КВІТНЯ

УНС – Річні наради Округ, секретарські курси.

8 – 10 КВІТНЯ

Grace Episcopal Church, Madison, NJ – Men's Retreat.
Road Rally Weekend an Epicurean, motorized scavenger hunt.

9 КВІТНЯ

SUNY New Paltz Alpha Kappa Phi Sorority

Formal Banquet.

15 – 17 КВІТНЯ

Велика Рада Пластового Куреня „Чортополохи“.

16 КВІТНЯ

Rochester Fire Company Banquet.

20 – 22 КВІТНЯ

SUNY at New Paltz, Migrant Education Program & Retreat.

23 КВІТНЯ

„ТАР“ Ньюйоркський фестиваль пива у Гантері, переїзд автобусом із Союзуівки. 60 дол./ніч.

1 ТРАВНЯ

Традиційний український Великодній сніданок. Початок – год. 11:30 ранку.

20 ТРАВНЯ

Ellenville High School Prom.

27 – 30 ТРАВНЯ

Вікенд з нагоди Дня Пам'яті – BBQ та забава.

Вікенд призначений батькам, що усиновили дітей з України – спонзори Українське посольство і УНС.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

ДО 111-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Мирон Б. Куропась: „Українсько-американська твердиня”

Народження Руського Народного Союзу

Найбільшим вкладом Шамокіну в українську американську історію було те, що він став місцем народження Руського Народного Союзу (РНС) – русинської братської забезпеченої компанії, що через 20 років змінила назву на Український Народний Союз. Почалося все з того, що група русинів розчарувалася в „Соєдінєнні”. Ось що розповідає Теодосій Талпаш про події, які привели до виходу із „Соєдінєння”: „Коли зорганізувалося допомогове товариство „Соєдінєніє”, я приступив до нього і був вибраний на його конвенції касиром. Дав мені предсідник п. Зінчак-Смит торбу на гроші та казав, що я маю записувати приходи й розходи. До „Соєдінєння” належали й галицькі, й „угорські” товариства. Воно обіцяло по-смертне в сумі 400 доларів.

Як касир я відразу попав у суперечки з угорськими греко-католицькими священиками, що правили тоді „Соєдінєнієм”. Як тільки я дістав яку десятку від котрогось відділу, то зараз у мене з’являвся священик, один або другий, і брав ті гроші на свої потреби. Одному треба було щось справити до церкви, іншому жінку з краю спровадити і т. д.

Кажу я тоді Зінчаківі-Смитові: „Пане председа, так бути не може. Що скажуть на це люди? Який звіт я дам на конвенції? Адже вони не тільки беруть гроші, але й ніяких мені ресітів не дають”.

Зінчак покивав головою, гей би хотів сказати, що так не повинно бути, але знову лишив справу на мене, а самий нічого не робив. Пішов я до нього ще раз, віддав йому касирську торбу, передав 50 доларів готівки та зложив на його руки свій уряд.

Говорив я про це потім своєму парохові о. Констанкевичеві. Отець Констанкевич сказав: „Треба це прослідити”. За якийсь час сказав мені, що він розпитував і розслідував та переконався, що в „Соєдінєнні” правлять попи. „Це не для нас організація, – сказав він. – Нам треба народної організації”.

На конвенції у Скрантоні о. Констанкевич критикував уряд „Соєдінєння” за касові непорядки. „Як це ви газдуєте, – говорив він, – що збираєте гроші й збираєте, а в касі нічого не маєте?”.

На це йому відповів один угорський священик: „Ви, отче, ще „грінор” і тому не розумієте. Лишіть це нам, бо ми довше в Америці і цю справу добре знаємо”.

У відповідь на це о. Констанкевич показав рукою крізь вікно і сказав: „Бачите цей стовп телефонічний? Він іще довше в Америці, ніж ви, а що він знає? Ви говорите до мене як до дурня, що в Америці потребує вчитися, а я приїхав до Америки вже з освітою...”.

Та це проводирів „Соєдінєння” не переконувало, а їх упертість тільки переконувала галичан в неможливості сидіти далі в „Соєдінєнні”.

У жовтні 1893 року в парафіяльному домі о. Грушка зібралися на нараду о. Констанкевич, о. Теофан Обушкевич з Оліфанту й о. Амбросій Полянський з Пітсбургу.

Вони обговорили справу утворення нової русинської організації. Денис Голод, який випадково зайшов до о. Грушки і натрапив на цю групу, розповідає про нараду у своїх спогадах: „Я поздоровив усіх священиків по-християнськи, поцілував у руку, а потім кажу до о. Грушки: „Я прийшов з коректою, отче, але бачу, що ви маєте тут церковні наради, то я прийду колись інде”.

На це о. Констанкевич каже: „Пане Голод (він знав мене уже особисто), то не є церковні збори. Ми зібралися, щоб заложити братство для наших галицьких русинів, і ми хочемо, щоб і ви були на цих нарадах. А як будете хотіти щось сказати, то можете й слово забрати. Сідайте”.

В понадсторічній історії української громади в Америці є річниця, які заслуговують на відзначення навіть коли не йдеться про круглу дату. До них безсумнівно належить день 22 лютого. Сто одинадцять років тому в цей день, на який також припадає й день народження Джорджа Вашингтона, був заснований Український Народний Союз – масова організація українців, яка, поряд з функцією взаємодопомоги, була і залишається нині активним чинником збереження нашої національної ідентичності. Про здобутки УНСоюзу в різні періоди його діяльності „Свобода” розповідала в численних матеріалах, починаючи від 22 лютого 2004 року, кола вся наша громада відзначала 110-річчя УНСоюзу. Зокрема ми вміщували уривки з цінного дослідження пера відомого союзного діяча д-ра Мирона Куропася „Українсько-Американська твердиня. Перші сто років Українського Народного Союзу”. Сьогоднішньою публікацією розділу з цієї книги ми ще раз звертаємо увагу наших читачів на великі заслуги УНСоюзу перед нашою громадою.

Я сів, потім о. Констанкевич говорив далі: „Отці, я скажу вам, чому нам треба заложити товариство для наших галицьких русинів. Я був минулого року на конвенції „Соєдінєння” у Скрантоні. Не як священик, але як делегат від свого товариства. Як я прийшов на конвенцію, то чув, що конвенційний голова говорив до зборів по-словацьки. Багато делегатів собі говорили по-словацьки, а наші священики з Угорщини говорили між собою по-мадярськи. Я слухав ще довго, а потім попросив слова. Як мені дали слово, я зачав говорити по-нашому: „Стид і ганьба вам, пане голово, – кажу я, – що ви говорите по-словацьки! А ще більший стыд вам, панове отці духовні, що ви говорите по-мадярськи! Руський хліб їсте, а по-мадярськи говорите!”. Я скінчив і сів. Ніхто мені не відбивав слова, і ніхто мені не перебивав, і я все сказав, що мав сказати. Ніхто проти мене не говорив. До кінця конвенції я вже сидів і нічого не говорив. Я виїхав з конвенції з думкою, що наші люди там не можуть більше лишитися. Я зараз повідомив своє братство в Шамокіні, щоб до „Соєдінєння” грошей більше не посилало. Я повідомив ще три інші наші братства, що належали до „Соєдінєння”, щоб вони грошей туди не посилали. І всі ці чотири братства грошей не посилають. Вони приступлять до нашої організації, як ми її заложимо. Від нас тепер залежить, чи нам треба таку організацію будувати, і яка вона має бути?”.

Всі погодилися на те, що треба будувати організацію. Тоді о. Констанкевич питається: „Якої організації нам треба? Церковної чи народної?”.

Отець Обушкевич встав і каже, що краще буде церковної. На це о.

Грушка, що весь час ходив по хаті (він був чоловік низького росту, але гарячий, рухливий і дуже відвертий...), каже: „А я кажу, що народної! Я вже навіть організацію охрестив! Я вже маю для неї назву: Руський Народний Союз! Чи добре я її охрестив?”.

Потім порадилися про місце, де відбуватимуться установчі збори. З огляду на те, що чотири братства з Шамокіна виявили бажання вступити до РНС, а з Джерзі-Сіті лише одне, вирішили, що збори відбудуться у Шамокіні в лютому (1894 р.), бо на цей місяць припадає два свята – дні народження президентів Лінкольна і Вашингтона. Як розповідає Голод, вибрали день народження Дж. Вашингтона, тому

що перший президент Америки був більш відомий, ніж Лінкольні.

Отцеві Полянському доручили написати статтю до „Свободи” про потребу створення нової русинської організації. Під час написання і редагування статті отці Полянський і Обушкевич, як пізніше писав про це о. Дмитрів, домагалися слово „русський” писати з подвійним „с”, щоб це відповідало назві організації англійською мовою: „The Russian National Union”. Отець Грушка категорично відмовився вставити друге „с”. Стаття була надрукована у такому вигляді: „Якъ естъ потреба для рыбы вода, якъ для птаха крыла, якъ жаждущому води, якъ голодному хлѣба, якъ наконецъ каждому съ насъ повѣтря, такъ само для насъ ту розсыяныхъ Русиновъ треба народной организации, т. е. такого братства, такого всенародного общества, до которого кождий русинъ, деѣбъ небуѣвъ, деѣбъ далеко живѣвъ, повиненъ до сего братства, до сей великой русской родины, фамилии належати. Оденъ чоловікъ не естъ в станѣ поднести тяжкій камень, але наколи возмуть ся до него троѣхъ або чотири мужа, камень двигнеся скоро. Так само тяжело одному откинути отъ себе нужду, бѣду, але сли возмуться пару людей, то порадять нещасливому...”.

Найбільшу роль у підготовці шамокінської русинської громади до перших історичних зборів Руського Народного Союзу відіграли о. Констанкевич і д-р Володимир Сіменович, який переніс свою практику з Шенандоа до Шамокіна. Першого березня „Свобода” надрукувала сповнене ентузіазму повідомлення під заголовком „Совершишася”, що починається цитатою із поеми Тараса Шевченка, в якому на весь світ проголосила, що „Дня 22 Февраля 1894 року, того самого дня, в котромъ цѣла Америка обходила

рочницю уродинь славного Вашингтона, неустрашимого борця за волю і права челоѣчества, о девятой годинѣ з рана зойшлись руски священники, делегати рускихъ братствъ и патриоты Русини зъ всѣхъ сторонъ до русской церкви в Шамокинѣ, Па., благати Господа Бога, щобъ допомогъ щасливо начати такъ важне дѣло основана „Руского народного Союзу”.

Торжественну Літургію, призиваючи помічі Святого Духа, відправив отець Теофан Обишкевич, руский священик з Оліфанту, – сказано у повідомленні, – подь часъ котрой чудесно спѣѣвавъ шамокійскій рускій хоръ подь проводомъ доктора Сіменовича, неутомимого труженика для блага американской Руси”. Описуючи цю зворушливу подію, „Свобода” продовжує: „Не одному слеза радости покотилась зъ очей на звукъ душы прошибающаго пѣнія. Ктѣбъ могъ сподѣѣватись, що пару лѣтъ тому назадъ, що утекшій русинъ зъ обѣтїа бѣдъ и нужды, з невольничого гнету – розвине такъ скоро вѣками прѣтлмленну силу русского духа? Крѣбъ погадаѣвъ, же подь полатанною сѣрачиною або гунькою крыесь благородна душа, способна до всего доброго, хорошего и полезного, наколи вольна зъ оковъ, гнету и рабства?!”

*„И, о диво – трупы встали
И очи раскрыли!
И на вольной зѣмлѣ
руска гарминїйна пѣснь лунає
на славу во вышнихъ Богу!”.*

Теодозій Талпаш із Шамокіну був вибраний головним предсідником нової організації, а Михайло Євчак з Вілкс-Беррі – заступником головного предсідника. Головним секретарем вибрано о. Констанкевича, скарбником Івана Глову з Екселзїору. До контрольної комісії увійшли священики: о. Грушка, о. Обушкевич, о. Олексій Товт з Вілкс-Беррі та о. Гавріїл Гулович з Фріленду. Цікаво, що з цих чотирьох контролерів РНС ні один не підтримував евентуальну українізацію організації, яку вони допомогли заснувати. Отець Гулович міцно тримався угро-русинського табору. Отець Грушка став пізніше російським православним священиком і приєднався до о. Товта в поширюванні російського православ’я серед русинів. Отець Обушкевич, русофіл у душі, залишився активним членом „Соєдінєння” і, нарешті, вибув із членства в РНС. Щоб доповнити картину, о. Полянський, також русофіл, залишив свою парафію в Пітсбурзі і виїшов з РНС протягом наступного року.

До головного уряду вибрано десятиох радних: Якова Даньков-

Газети Майдану – свідки нової історії

Українська „помаранчева революція“ ще довго буде невичерпним джерелом матеріалу для науки. Соціологи досліджуватимуть настрої ще вчора пасивного електорату, а сьогодні – вже майже вільних громадян. Міліціонери вивчатимуть стратегію і тактику дій великих мас народу у печерсько-старокиївських лабіринтах вулиць і провулків. Педагоги захищатимуть дисертації на кшталт „Вплив популярної музики початку 90-их років XX століття на зростання громадянської активності українців (на прикладі пісні „Ми йдемо!“ Марії Бурмаки)“. Я ж, як багатолітній колекціонер преси, офіційної та неформально-самвидавної, з ентузіазмом першопрохідника нишпорив Майданом, вишукуючи все нові й нові зразки „помаранчевої“ періодики. Дякуючи власним зусиллям і допомозі друзів вдалося зібрати десь за тридцять різних видань, народжених у дні Великої листопадово-грудневої антиянучарської революції. Все це заслуговує серйозного дослідження. А поки що – начерк історії майданної журналістики.

Навіть „Зелена планета“ стала помаранчевою

Але перед тим, як мова піде про новітній самвидав, народжений людьми Майдану, згадаймо і феномен „помаранчевиння“ вже існуючої преси. Скажімо, першою ознакою сезонної „політичної моди“ (у добромому значенні слова) став жовто-гарячий колір логотипів відомих газет. Таким чином заманіфестували себе на боці „народу“, а не „влади“ і газета Київради „Вечірній Київ“, і письменницька „Літературна Україна“, і близьке до мельниківської ОУН „Українське слово“, і нашоукраїнська „Без цензури“, і тижневик МАУП „Персонал Плюс“ і навіть газета приватних комерційних оголошень „Avizo Plus“. А з огляду на співучасть у гучній телевізійній революції проти медведчуківської цензури і васильєвських темників – прикрасила себе помаранчевою обкладинкою і „Телекритика“, точніше – принт-версія спеціалізованого журналістського сайту.

Ще варто згадати й активну допомогу львівських журналістів. Навіть гарячі пиріжки, майданні революціонери розмітали спецвипуски газет „Експрес“, „Високий замок“, „Поступ“ і „Каменярь“ (остання – газета Національного університету ім. Франка).

Продовжував виходити – щоправда, уже в чорно-білому виконанні, листок „Так!“, що його видавав штаб Віктора Ющенка. Вдалося зберегти для історії спецвипуск-летючку „Народне слово“ (орган Української народної партії). А газета Народного Руху України додала до звичного логотипу лише одне слово – і стало ще краще: „Час руху опору“.

Дорогий глянцевиий журнал „Корреспондент“, який видає громадянин Сполучених Штатів Америки Джек Санден, презентував у ці дні економ-версію – 50-тисячний випуск на газетному папері під назвою „Корреспондент-Екстра“.

Отже, Янукович і його команда мають рацію: західний „помаранчевий слід“ у тих подіях, ніде правди діти, зафіксувати вдалося. Та ще й принаймні дві впливові польські газети випустили „українські“ випуски. Про розповсюджену на Хрещатику та Майдані ліберальну „Газету виборчу“ до мене дійшов лише переказ, іншими словами, багатотисячний наклад кияни у лічені хвилини розібрали на сувенири, зате в колекції маю спеціальну вкладку до католицького „Тижодника повсехнего“. Назва додатку промовляє краще за будь-які коментарі – „Україна: нови кольор вольносці“.

Найкумедніше у цьому ряду виглядала науково-популярна газета „Зелена планета Наталі Земної“, як зрозуміло вже з назви, виходить під соковито-зеленою „шапкою“, – але в ці дні вирішила не бути відстороненою і заохочувала читати себе помаранчевими літерами...

На Майдані буяла роками стиснена пружина народної енергії та фантазії. Кожен міг писати – на ватмані, пінопласті, папері і навіть стовпах центрального столичного поштамту – що хотів. Без цензури. Виходило, здебільшого, дуже дотепно і влучно.

Тільки встигла перша донецька леді налякати-насмішити народ своїм гітом про „менінгіт“ – наметове містечко враз відгукнулося гаслами і листівками: „Тут проводиться обмін американських ваянок на наколоті апельсини“. Всі нарешті переконалися, що голій не тільки король, але й його королева...

Звичайно, дистанція від мовленого слова до газети – хоч би й самвидавної – більша, ніж від напису на паркані до журналістики. Але в ці дні все робилося швидко. Дякуючи „найкращому другові революціонерів всіх країн і народів“, тобто Інтернетові, „5-му каналові“, „Гала-Радіо“ та всім-всім-всім, які мали на Хрещатику свої „революційні“ корпункти, новини Майдану відразу летіли в етер. І Москва з Вашингтоном могли на власні очі переконатися, що „нас багато і нас не подолати“. Інша справа – хто і які робив з того висновки...

Чи може „Іжак“ не бути оранжистом?

А тепер, власне, про самвидав, народжений революцією. Точної чисельності видань, які побачили світ у ті чудові й насичені подіями дні, не знає ніхто. І ніколи не дізнається. Газетки випускали всі, кому не лінки. Від студентів до віруючих євангелістів.

Все ж найактивнішими, мабуть, були новинарі з агентства УНІАН. Вони у рамках Об'єднаного незалежного інформаційного центру разом з Міжнародним фондом „Відродження“, Громадською коаліцією „Новий вибір-2004“ та Медіа-центром „Кандидат“ дали життя понад 120 випускам бюлетеня „Гарячий вісник“. Наклад листка, що виходив кожні півгодини, був усього 950 примірників, але заклик „Прочитай і передай далі“, думається, суттєво збільшував читачку аудиторію.

Залишила свій слід в історії і журналістська ініціатива „Правда переможе“, організована Євгеном Соболєвим і Геніком Глібовицьким, тодішнім і нинішнім керівниками Київської незалежної медіа-профспілки, „тусовка“ – видала 56 чисел однойменного бюлетеня.

Вир революційних подій захопив і майбутніх журналістів. Студенти Києво-Могилянської академії випускали „Життя Майдану“, Київського Міжнародного університету – таборовий листок „Помаранчик“ (ім сприяла у цьому „Молода Просвіта“), а їхні колеги з Інституту журналістики університету ім. Шевченка – самвидавного „Іжака“.

Відомі щонайменше два релігійних видання з революційним спрямуванням. Листівка ч. 1 „Воззвание к сердцу“ запрошувала у „Центр молитви“ в одному з наметів посеред Хрещатики. Знайти „редакцію“ було просто – за орієнтир слугував великий дерев'яний хрест.

Харизматична церква пастора Сандея Аделаджі, за якою видніється екскандидат у президенти Леонід Черновецький, заповонила столицю своєю газетою „Посольство Боже“. Хлопці з Громадського радіо потішили Майдан газетою... „Майдан“. Соціал-націоналісти Олега Тягнибока закликали боротися за „Твою свободу“. Громадянська ініціатива українських журналістів і Фонд „Рідна оселя“ виявилися прибічниками „революції“. На жаль, не зовсім зрозуміло, хто стоїть за оригінальної форми дайджестом „Галактичний коледж“ – зі свіжими перекладами статей закордонних ЗМІ про українські події.

Бажання сприяти свободі слова творило нову пресу не тільки в Києві. Так, у Миколаєві здійснено інтернет-розсилку бюлетеня „Оранжевое настроение“. Звідти жарт: після першої тури президентських виборів на адресу ЦВК прийшла телеграма від Дейвида Коперфілда: „Дорогі колеги, вітаю вас з чудовим атракціоном! Пропоную містеру Сергієві Ківалову взяти участь у спільному світовому турне“.

Журналіст Андрій Лубенський за сприяння інформаційного агентства „Контекст-Черкаси“ здійснив оригінальний проєкт під назвою „Оранжист“. Вихід щоденної газети наметового містечка черкаської опозиції не залишився поза увагою „тих, кому це треба“. По-перше, есдеківська місцева влада відразу ж зробила „попередження“ редактору – „незарєєстрованого видання“. По-друге, в поштових скриньках з'явився псевдо-„Оранжист“ (чорно-білі листівки брутального змісту, які ображали ветеранів). І нарешті, ввечері 15 грудня якісь бандюки жорстоко побили співробітника самвидавної газети Ігоря Гоцева. За його словами, четверо чи п'ятеро нападників пояснили: „Це тобі за „Оранжист““.

* * *

Вже після того, як було оголошено результати третьої тури, „Газета по-київськи“ реалізувала дві непогані ідеї. Вона видала журнального типу спецвипуск з найкращими знімками тих 17 днів, які приємно здивували світ, а також настінний календар з видами помаранчевого Хрещатики, де спеціально залишено місце для власного фото – мовляв, „і я там був“. Хотілося б, щоб українці, вклеюючи світлини на пам'ять, не забули те, заради чого, власне, і зійшлися люди на Майдан. Не заради слави, а за свободу.

Вахтанг Кіпіані,
Київ

У КРАМНИЦІ „МОЛОДЕ ЖИТТЯ“ В НЬЮ-ЙОРКУ

можна набути нижче названі книжки, за адресою:

Molode Zytia 308 East 9 Street, New York, NY 10003 або Molode Zytia,
P.O. Box 364, Cooper Sta. New York, NY 10276

1. А. Камінський: „Основи міжнародних відносин“, 10 дол.
2. А. Камінський: „Василь Охримович“, 10 дол.
3. А. Камінський: „Від насильної до мирної революції“, 10 дол.
4. А. Камінський: „Край, еміграція і міжнародні „закуліси“, 10 дол.
5. А. Камінський: „На перехідному етапі“, „Гласність“, „Перебудова“ і „Демократизація“ в Україні, 10 дол.
6. О. Панченко: „Микола Лебедь“, 10 дол.
7. О. Панченко: „Мирослав Прокоп“, 10 дол.
8. О. Панченко: „УГВР“ (415 стор.), 20 дол.
9. О. Панченко: „Держава, право і революція у визвольній концепції Анатолія Камінського“, 10 дол.
10. Дарія Ребет: „На перехрестях визвольних змагань“, 10 дол.
11. Лев Ребет: „Нація, держава, демократія і право“, 10 дол.
12. Євген Стахів: „Крізь тюрми, підпілля й кордони“, 15 дол.
13. Євген Стахів: „Останній молодогвардієць“, 20 дол.

До поданої ціни слід додати 2 дол. за пересилку.

scope travel inc

800 242-7267 scope@mycomcast.com

973 378-8998 www.scopetravel.com

MADRID, BARCELONA, ANDORRA,
LOURDES, LOGRONO

Escorted

May 18 – 29, 2005

Newark Departure

Features: Air via TAP, First-class Hotels, Deluxe bus transportation throughout itinerary, two meals daily, extensive sightseeing includes: Prado Museum, Gaudi architecture, Picasso Museum, Andorra free shopping zone and Flamenco Show in Madrid.

Відбулась презентація книги „Церква і соціальна комунікація”

ЛьВІВ. – 7 лютого, на четвертий день перебування в Україні, Архiepіскоп Джон Патрік Фолі, президент Папської ради у справах соціальної комунікації, відвідав видавництво релігійної літератури „Свічадо”, де відзначив високий рівень його розвитку і якості поліграфічної продукції. Дж. Фолі відвідав також Український католицький університет, де виголосив доповідь на тему „Комунікація як спосіб життя”. У рамках цієї зустрічі відбулась презентація книги „Церква і соціальна комунікація”. Це переклад з англійського видання, в яке увійшли основоположні документи Католицької Церкви в ділянці засобів масової інформації від 1936 до 2003 року.

Видання представив його упорядник Михайло Перун. Відтак до учасників зустрічі звернувся Патріарх Любомир. Він подякував

Владисі Джонови за його присутність у ці дні серед нас, а через його особу - Папській раді у справах соціальної комунікації за дозвіл перекласти і видати цю книжку. Після цього він звернув увагу присутніх на висловлену Архiepіскопом Фолі у його доповіді думку про значення комунікації у житті людини. „Коли ми звеличуємо роль комунікації, - сказав Патріарх Любомир, - то маємо захоплюватися не сучасними технологіями, а звертати свій погляд на себе і своє довкілля... Ми є людьми тому, що до нас говорять, і ми у відповідь вступаємо у діалог з Богом і світом. У такий спосіб ми обмінюємось своїми дарами. Ми радіємо, що відтепер маємо цю книгу, яка нам пригадує ці основні принципи”.

о. Ігор Яців
прес-секретар Глави УГКЦ

Чи потрібна...

(Закінчення зі стор. 9)

за люстрацією потягнеться „стукачство”, донесення і таке інше.

Я можу сказати, що з люстрацією у цьому відношенні дуже серйозно запізналися, треба робити це було 13 років тому, коли ми дійсно здійснили перехід від тоталітарної системи до демократичної. Я, мабуть, ще підтримував би і, напевне, підтримую люстрацію в тій частині, яка стосується співпраці зі спецслужбами, і не тільки до 1991 року, але і після 1991 року. Я вважаю, що люди, які були завербовані, які не тільки доносили, які фактично знищували українську націонал-патріотичну еліту, вони зараз є серед нас, в тому числі і, можливо, навіть близько нас, вони не мають права займати жодної посади у державній владі, оскільки завжди будуть сидіти на „гачку” цих спецслужб, в тому числі і сучасних.

В цьому відношенні люстрація завжди є необхідним фактором не тільки очищення, але і моралізації життя самого суспільства.

У всьому іншому... Завтра прийде нова політична еліта і проводитиме люстрацію проти вчорашніх люстраторів. Ми лише розколемо і без того ще надто кволе в демократичному розумінні з точки зору демократичних імунітетів, українське суспільство. Справді, багато країн молодшої демократії знають люстраційні процеси, але вони ще й побудовані на традиціях в суспільстві, які в Україні ще не виховані, коли „половання на відом” не є щоденною, з ранку до ночі, звичкою самих українців. Зараз ми вже маємо ситуацію, коли у владі не буде політичної опозиції найближчим часом, як мінімум до 2006 року. А це означатиме одне, що не буде змагальності, не буде дискусії, не буде сторожа демократії, якою є завжди опозиція”. Володимир Павлів, кореспондент радіо „Свобода” у Польщі: „Польща ухвалила свій закон про люстрацію теж не наприкінці 1980-их років, а в 1997 році. Отже, цей закон діє вже майже вісім років. В Польщі відбувається те, що можна назвати другим підходом до люстрації. Спрошено кажучи, причиною цього є те, що перший підхід до люстрації був невдалим, як вважають люди, які кажуть, що

зараз треба провести другий етап. Треба нагадати, що в Польщі люстрація мала іншу основу, ніж в Німеччині чи в Чехії. В Польщі не було декомунізації. Тут була тільки люстрація, тобто закон про люстрацію передбачає тільки виявлення людей, які працювали зі спецслужбами. Звідки взялася необхідність другого підходу до люстрації? Впродовж дії люстраційного закону все-таки виникло кілька дуже гострих корупційних скандалів, в основі яких було шантажування колишніми комуністичними спецслужбами своїх агентів. Тому сьогодні прихильники розширення люстрації в Польщі говорять про те, що закон про люстрацію в Польщі діє дуже повільно і дуже складна процедура, в результаті якої дуже важко виявити і притягнути до відповідальності хоча б одного агента. Натомість інші агенти, які залишаються поза цією люстрацією, активно шантажують цими особовими справами багатьох людей, і на цьому базується основна на сьогоднішній день в Польщі корупція. Чи є якась користь з того всього для польської демократії, для польського суспільства? Так. Перш за все це те, що в суспільстві ставиться питання, від якого не можна втекти. Зараз проводяться різні опитування: потрібна полякам люстрація чи не потрібна? Цікавим є така відповідь, що більше половини поляків вважають, що люстрація є необхідною, щоб вибити цим колишній спецслужбовцям головний аргумент з рук, щоб вони не шантажували людей, які є нині при владі.

Але з другого боку, така ж кількість поляків боїться, що через це погіршиться атмосфера у суспільстві.

Отже, перед польським суспільством сьогодні стоїть величезне питання, що для них є більшою небезпекою: чи те, що погіршиться атмосфера в суспільстві, можливо, посваряться якісь люди, можливо, розлучаться якісь сім'ї, чи важливішим є все-таки очистити владу від цього шантажу колишніх спецслужб. Відповідь на це питання може мати ключове значення для подальшого розвитку польської демократії”.

Під час обговорення цього питання в радіопрограмі 128 слухачів подзвонили до студії і висловились за люстрацію, а 6 – проти.

Отже, більшість вважає, що Україні потрібна люстрація.

Ворог отямився...

(Закінчення зі стор. 9)

чені вище злочини (визначати персональну відповідальність – справа прокуратури), над всіма працівниками СБУ тяжіє одна безумовна закономірність. Перебування людини роками у лавах організації, де все – з ніг на голову, все – у кривих люстерках, все – за подвійними стандартами, з подвійним дном, - не може не накласти відбитка на структуру її особистості (психологи це добре знають).

Все це стосується й тих старшин СБУ, які підтримали „помаранчеву революцію”. Їм треба подякувати і ніколи не забувати надану ними послугу.

Закон про люстрацію струсував би українське суспільство, надав би „помаранчевій революції” другого подиху! Це б стало рішучим кроком до цілковитого розриву з радянським минулим – остаточно офіційна відмова від радянської ментальності! На роки було б пущено механізм повільного, але тепер вже певного морального очищення!

Необхідно сказати ще про одну річ. Тижнів зо три тому в „Новинах RTVI” (Нью-Йорк) я почув, як один з депутатів російської Державної думи сказав: „Нам ще треба буде порушити питання про професіоналізм наших „професіоналів!” Вони ж не того, кого треба було, „грибами” нагодували! У першу чергу Юлію Тимошенко потрібно було пригостити!”.

Треба сказати, що В. Ющенкові небачено поталанило. За плянами замовників замаху, він мав би перетворитися на глибокого інваліда, неспроможного далі вести передвиборну кампанію, а можливо, взагалі вже не повернутися до праці. Можливо, отруйники помилилися у дозуванні.

Радянські чекісти, коли брали

кого-небудь у серйозну розробку, намагалися видобути його історію захворювань, щоб виявити, у яких точках здоров'я він найбільш нестійкий і як по ньому вдарити найефективніше, а головне, не даючи підстав для будь-яких підозр. Ну, загострилися раптом в людини старі хвороби. Що тут дивного? Буває...

Після отруєння В. Ющенка відразу ж поповзли чутки Києвом, що це, мовляв, раптом одізналося його старе захворювання. Не треба, вважаю, пояснювати, хто пустив ці чутки. Служба особистої безпеки впливових осіб у новій українській владі повинна бути укомплектована не тими, які стріляють від бедра, а фахівцями з боротьби проти отруєнь, симптоми яких важко розпізнати: уповільненої дії, іноді розтягненими аж на кілька місяців; „трагічними випадками”; дивними „медициними „помилками”, „дорожньо-транспортними випадками”... Отруєння В. Ющенка свідчить, що ні він сам, ні його найближчі соратники до кінця не розуміють, з ким мають справу. І мені здається, що зараз він може піддатися спокусі та, повторивши помилку Б. Єльцина, спертися у своїй роботі на існуюче СБУ, хай і реорганізоване.

Якщо нинішній „радянсько-кучмівський КГБ” не буде розпущено і наново зформовано з цілком інших людей, не пов'язаних жодним чином ні з радянським КГБ, ні з пострадянською СБУ, то неминуче настане день, коли українці (подібно до росіян!) зненацька збагнуть, що живуть вже деякий час у іншій державі. Не у тій, у якій вони б хотіли жити.

Ось тоді учасники „помаранчевої революції” знову розпочнуть боротьбу, але вже в інших умовах – у значно тяжчих, ніж зараз.

КОНЦЕРТ - ЗУСТРІЧ

Присвячений
Помаранчевій Революції в Україні

Мирослав Скорик
композитор і піаніст

Олег Чмир
баритон

Неділя
20-го лютого
2005 р.
3-тя год. поп.

На концерті будуть виконані
арії з опери, показаний відео ряд опери,
та прозвучать інші твори М. Скорика

CONCERT

meet the composer

Dedicated to the
Orange Revolution in Ukraine

Myrosław Skoryk
composer & pianist

Oleh Chmyr
baritone

Sunday
February 20
2005
3:00 PM

Performance will include
arias from the opera, video excerpts
and other compositions by M. Skoryk

2200 Route 10 West, in the Atrium, Parsippany, NJ

Вступ: \$15 від особи - передплатники;
або \$20 при дверях

За ініціативою / initiated by - OLCO INTERNATIONAL

ЗВЕРТАТИСЬ ЗА ТЕЛ. - 973-993-8050 - TEL. FOR TICKETS AND INFORMATION

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union
Самопоміч
Jersey City Newark Parsippany

Ukrainian National Association
Український Народний Союз
2200 Route 10 West
Parsippany, NJ 07054

Спонсори / Sponsors

Український Конгресовий Комітет Америки
у повіті Морріс, Н.Дж.
Ukrainian Congress Committee of America, Inc.
Morris County, NJ Branch

Людина людині...

Як українська сім'я врятувала єврейську сім'ю в роки Другої світової війни

З жінкою, про яку далі поведую, я познайомився випадково. На початку 1996 року я, у складі американської делегації, брав участь у Міжнародному конгресі журналістів в Єрусалимі. Якось випадково я пошкодив свої окуляри, а без них не міг ні читати, ні писати.

Біля готелю була автобусна зупинка, і я підійшов до людей, щоб довідатися, де найближча майстерня окуліста. Запитав по-англійськи, та мене не розуміли. Підійшов до іншої групи людей, показав розбиті окуляри. Відповідали на івриті, яким я не володію.

Й от старша жінка, яка сиділа поруч на лавочці і спостерігала, як я бідкаюсь, звернулася до мене:

– Якщо розмовляєте українською, то зможу вам допомогти.

З радістю подякувавши, я пояснив суть справи.

– Навряд, чи самі знайдете потрібну майстерню. Я поїду з вами.

За кілька хвилин підійшов автобус ч. 18. Тільки-но він рушив, як жінка запитала мене:

– Не боїтеся їхати цим маршрутом?

– А чим він відрізняється від інших?

– Тим, що у 18-му автобусі сталися два вибухи, загинули невинні люди.

Супутниця подивилася на мене сумними очима.

– Хіба знаєш, де біду стрінеш? Будемо сподіватися, що цього разу нічого не трапиться, – сказав я і запропонував. – Краще поговоримо про щось веселе.

– Шкода, пане, але в моєму житті, на жаль, веселого мало, лише болючі спогади та почуття сердечної подяки людям, яким зобов'язана тим, що маю можливість зараз сидіти поруч з вами.

– Якщо це не секрет, розкажіть про себе, – попросив я. Аж тут треба було сходити. Десь хвилин за 15 майстер полагодив мої окуляри і, почувши, що ми розмовляємо українською мовою, відмовився взяти гроші за працю:

– Нехай це буде моїм маленьким подарунком землякові, адже я теж з України, – сказав він на прощання.

Ми вийшли з майстерні і попрямували на зупинку. Я дуже поспішав, бо незабаром повинна була початися зустріч прем'єр-міністра країни з учасниками конгресу. Тому попросив жінку прийти увечері до готелю.

Керівник уряду, якого делегати тепло зустріли, повідомив, що доповіді робити не буде, а має намір лише відповісти на запитання журналістів. Відразу біля мікрофонів, які були встановлені в залі, виступила черга. Скориставшись

нагодою, я сказав Шимонові Пересові, що приїхав з Чикаго, міста, в якому проживає численна українська громада. Її цікавить, як складатимуться взаємини між Україною та Ізраїлем?

Прем'єр-міністр відповів, що з великою повагою ставиться до України, зацікавлений у зміцненні контактів з молодістю незалежною державою.

А увечері прийшла гостя. Я почастивав її кавою, але вона відсунула горнятко убік і почала розповідь:

– Мене звали Дора Ельберт, все життя минуло в Україні, мешкала на Буковині, в Чернівцях... Більш як півстоліття минуло з того сумного червневого дня, коли фашисти ступили на нашу землю. Увірвалися вони в місто, як скажені звірі. В перший же день почали свою криваву оргію, у гітлерівську катівню потрапили мої сестри, яких я більше не бачила... А потім фашисти змусили всіх євреїв зібратися на міській площі і погнали нас на схід. В багатотисячній колоні ішли я, мій чоловік і його дуже хвора стара мати, яка не могла ходити, і тому доводилося нам її нести. Йшли пішки, з кожним днем ставало все тяжче, пекло сонце... Тих, хто відставав, розстрілювали на місці або віддавали на розправу псам, які були спеціально для цього натреновані.

Ніхто не знав, куди йдемо, літали різні чутки. Одні казали, ніби нас ведуть до місця праці, інші – що з першої залізничної станції, на яку приїдемо, поселять нас у спеціальні табори. А тим часом дісталися до Могилів-Подільського. Тут нам дозволили помитися в річці, напиться води і відразу погнали далі. Сили покидали нас, все частіше і частіше лунали постріли, це гітлерівці добивали нещасних...

Затамувавши подих, я слухав ті страшні спогади. Жінка раз-у-раз заговорила, щоб витерти сльози. Так вона довела розповідь до гетто в Копайгороді на Вінничині.

– Як вам жилося в гетто?

– То було не життя, а мука. Уявіть собі невелику кімнату, в якій містилося 20–30 осіб, спати можна було лише в черзі. Ні помитися, ні зварити. Щодня треба було шукати щось з'їсти, адже пійло, яке нам видавали, не можна було вживати, люди хворіли і вмирали від шлункових захворювань. Залишитися живими моїй родині, як і багатьом іншим, допомогли місцеві українці, які, ризикуючи своїм життям, всіляко підтримували нас.

Вночі гетто охороняли німецькі жандарми, а в денний час їх заступали місцеві поліцаї. Було й серед них чимало порядних людей. З вдячністю згадую Арсена.

Дора Ельберт (друга зліва), Ніна Крук (четверта зліва) та сусіди, які допомагали рятувати єврейську родину. Фото 1982 року.

Саме він дозволяв мені виходити на короткий час, щоб дістати їжу або якусь одяжину, адже все, що вдалося взяти з собою, перетворилося в шмаття...

Одного разу, коли Арсен дозволив вийти за браму гетто, до мене підійшла місцева жінка середніх літ і запросила до себе додому. Коли я переступила поріг хати, то ледве стримала сльози радості, адже минуло кілька місяців, як не сиділа на справжньому стільці, не говорячи про те, що не їла такого смачного борщу, яким мене пригощала Ніна Крук – так звали цю жінку, яка стала рятувницею нашої родини. Вона поцікавилася, де я народилася, що робила до війни, з ким перебуваю тут. Ніна Антонівна запропонувала, аби вся моя родина перейшла жити до неї. Подякувавши за запрошення, я сказала, що не можу його прийняти через те, що мати мого чоловіка зараз тяжко хворіє на дизентерію...

Після знайомства з Ніною Крук її чоловік Олександр Петрович все підготував, щоб нас прийняти. Він також вприсов поліцаїв, щоб той дозволив родині Ельберт непомітно вийти з гетто. Ми поселились в літній кухні, поруч з дівничкою. У випадку необхідності, мали змогу перебратися до нього і там залишитися непомітними.

Незважаючи на всі зусилля Круків, їм не вдалося врятувати матір чоловіка Дори, вона померла, поховання її виявилось непростим справою. Ніна Крук довідалася, що неподалік знаходиться старе єврейське кладовище і почала шукати людей, які взяли б у той морозний день викопати яму. Напередодні спекла кілька хлібин, роздобула самогону, завдяки чому покійниці поховали за всіма правилами.

Час від часу родина Ельбертів мусила з'являтися в гетто, щоб заспокоїти поліцаїв. І також для того, щоб родина Круків менше ризикувала, бо якраз тоді німецький військовий комендант Копайгорода оголосив наказ, що місцеві жителі, які переховують євреїв, будуть розстріляні. Коли про це стало відомо Ельбертам, вони сказали Ніні Антонівні, що повертаються в гетто бо не хочуть наражати її та Олександра Петровича на небезпеку.

– Ні, рішуче заявили вони. – Ви нікуди не підете, за нас не бійтеся. Сини наші знають, як відповідати, якщо німці прийдуть до нас.

Чекати на непрошених гостей довго не довелося. Німці запитали хлопчика, хто та жінка, вказуючи на Дору.

– То наша рідна тітка, хіба ви її не знаєте? – Малюк підбіг до жінки, обняв її і поцілував. Гітлерівці повірили дитині й пішли з хати.

– Іншим разом, – продовжувала пані Дора, – сусід Ніни попередив її, що німецькі жандарми шукають євреїв, яких переховують українські сім'ї. Мене і мого чоловіка господарі сховали в скирді сіна на подвір'ї. Десь за годину біля хати зупинилася німецька вантажівка і жандарми кинулися нищпорити по всіх кімнатах, оглянули льох та горіще. А потім перевірили, чи не ховається хтось в копиці сіна. Стали штрикати в сіно багнетами. Тільки Бог відвів ті леза від мене і мого чоловіка... Ось так були врятовані не тільки ми, але і родина Круків, яку фашисти могли на місці розстріляти. А коли повернулися до хати, то наша господиня сказала:

– Запам'ятайте, якщо вас знайдуть і поведуть на розстріл, то я піду з вами.

Сусіди Ніни і Олександра своєчасно попереджали про акції, які готувалися проти євреїв. Це Палжка Мазій, Іван Коцюбинський, Степан Астишевський. Те, що вони зробили для нас, я ніколи не забуду і до кінця днів своїх буду їм вдячна.

Пані Дора дістала пачку поштових від часу фотографій і розкладала їх на столі.

– Якщо будете писати до газети про нашу зустріч, то використайте цей знімок. Люди, зображені на них, цього заслуговують.

– А як склалося ваше життя після війни? – запитав я.

– Поїхала додому, сподівалась знайти рідню, але даремно, всіх німці розстріляли. Коли Ніна Антонівна довідалася про це, вона приїхала до мене і стала умовляти, перебратися до неї.

Щороку я гостювала у своїй рятувниці, яка називала мене сестрою. Це були незабутні зустрічі. Перед еміграцією до Ізраїлю в 1992 році я приїхала попрощатися з Ніною Антонівною та Олександром Петровичем. На жаль, його вже не було в живих.... Вона радила нікуди не їхати, а жити разом з нею... Справді немов рідна сестра...

Анатолій Гороховський
Чикаго

SUNRISE
ASSISTED LIVING®
OF MORRIS PLAINS

зростаючих фірм у США в галузі постачання допомоги старшим неміччм. Пропонуємо чудову платню, гнучкий час праці, медичне, стоматологічне та оптичне забезпечення, „401K“ пенсійний план. Прилучіться до нашого колективу. Просимо зголошуватися особисто.

Sunrise Assisted Living of Morris Plains,
209 Littleton Rd., Morris Plains, NJ 07950.
Tel.: (973) 538-7878 EOE, M/F/D/V

Праця на неповний час, або на „вікенди“.

Чи хочете працювати у підприємстві, де Ваші послуги принесуть користь іншим, а Вам чудові умови праці та можливість авансування? „Sunrise Assisted Living“ є таким підприємством. Ми є однією з найшвидше

НОВІ ВИДАННЯ

М. Грушевський – про великі задуми
Богдана Хмельницького

Жоден період в історії гетьманства Богдана Хмельницького не відрізнявся таким багатством династичних та міжнародних плянів, як 1650–1653 рр. Після Зборівської угоди 1649 р., коли гетьман вирішив назавжди відокремитися від польсько-литовської держави, він почав готувати дипломатичні та військові заходи для досягнення цієї мети.

Від Венеції до Москви далекоглядний гетьман розкинув сіті своїх військових та дипломатичних ініціатив. Шукаючи союзників і творячи систему міжнародних відносин, яка забезпечила б подальше існування Гетьманщини, Богдан Хмельницький, у першу чергу, зосередив свою увагу на Османській імперії та її дунайських васальних державах. Поєднуючи інтереси нової держави з інтересами власної родини, він задумав заснувати нову правлячу династію, одруживши свого сина з донькою Молдавського воєводи. У час, коли гетьман працював над досягненням цих цілей і плянів, перемоги та поразки козацького війська на полях битв формували обличчя й долю нової України.

Цей буремний і драматичний період української історії висвітлюється у першій книзі IX

тому „Історії України-Руси“ Михайла Грушевського. Завершивши редакційну працю над цим томом, працівники Центру досліджень історії України ім. Петра Яцика при Канадському інституті українських студій (КІУС) передали текст книги видавництву КІУС для друку. Перекладачем тому на англійську мову був св. п. д-р Богдан Струмінський, редакцію здійснили д-р Франк Сисин, д-р Сергій Плохій та Уляна Пасічник. Підготування тексту було здійснене завдяки щедрій пожертві Софії Войтини з Гамільтону (Онтаріо) у пам'ять Василя Білаша, Михайла Чарківського та Михайла Войтини.

Книга має з'явитися друком на початку 2005 року. Ціна її буде 119.95 дол. Поза межами Канади ціни є в доларах США.

Книгу можна замовити, вживаючи кредитну картку через захищену лінію Інтернету за адресою: www.utoronto.ca/cius, електронною поштою за адресою: cius@ualberta.ca, телефоном (780) 492-2973, факсом (780) 492-4967, або поштою за адресою: CIUS Press, 450 Athabasca Hall, University of Alberta, Edmonton, AB, Canada T6G 2E8).

Богдан Клід

До шановних читачів
і дописувачів „Свободи“

Пригадуємо, що наша газета
не вміщує рецензій чи
дописів про книжки та їхніх авторів
без отримання примірника книжки.

Редакція

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ в ДІТРОЙТІ, Миш.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

– відбудуться –

в неділю, 13 березня 2005 р., о год. 1-й по пол.

в Українському Культурному Центрі,
26601 Ryan Road, Warren, MI 48091

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішенням правом голосу: члени управи Округного комітету, конвенційні делегати, та по два делегати наступних відділів:

20, 82, 94, 146, 165, 174, 175, 292, 303, 309, 341

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

д-р Олександр Серафін – контролер УНС
Анатолій Дорошенко – Почесний член Головного Уряду УНС

ЗА УПРАВУ ОКРУГИ:

д-р Олександр Серафін – голова Округи
Роман Лазарчук – секретар
Олександра Лаврин – касир

Мирон Б. Куропась...

(Закінчення зі стор. 17)

ського з Джерзі-Сіті, Михайла Гальковича, Онуфрія Мурдзу і Михайла Адзиму з Мт. Кармел, Івана Гордишинського та Олексія Шлянту з Мейфілду, Юрка Хиліяка і Семена Федоровського (колишнього секретаря „Соединенія”) з Олифанту, Михайла Ослицького з Пітсбургу і Дмитра Зинов'яка з Сентралії (Пенсильванія).

Збори ухвалили, що всі урядовці РНС виконуватимуть свої обов'язки до першої конвенції РНС, яка відбудеться у Шамокіні 30 травня 1894 року.

Першими чотирма братствами, що вийшли з „Соединенія” і приєдналися до РНС, були: братство св. Миколая, засноване 18 січня 1885 року в Шенандоа, братство св. Кирила і Мефодія, засноване у 1887 році в Шамокіні, братство св. Івана Хрестителя, засноване у жовтні 1886 року в Олифанті, та братство св. Миколая, засноване у Пітсбурзі 1888 року.

Однією з перших делегати обговорили резолюцію, що зобов'язувала всі відділи РНС створити читальню. Як повідомила „Свобода”, „о. Товт з правдивою руською щедрістю зобов'язався спроводити за свій коштів дві тисячі книжок для читальні, а о. Грушка прирік відправляти безкоштовно „Свободу” до кожної читальні в Америці. Славно!”

Стаття про установчі збори РНС, після подяки о. Полянському за вміле головування на зборах, закінчується таким закликком: „А тепер, дороги братя, наколи збралось нас уже дуже велике число и заложено „Союзъ”, вступайте до него громадно, бо се иде только о Ваше добро и о Вашу користь. Вы, котрыхъ до теперъ Русь мати оплаковала яко загибшихъ, дайте познатись свѣтови, що Вы живи и що тутъ в Америцѣ руске народне житія біє живою струєю. Важный крокъ вже здѣлано: „Рускій Народный Союзъ” заложено, рускій народъ воскресъ изъ мертвыхъ въ Америцѣ...”

Отець Грушка, який був також поетом, написав вірш, присвятивши його народженню Руського Народного Союзу:

„Веселися Руси Мати,
Дѣти не пропали!
В Америцѣ познались,
Наче зъ гробу встали.
Обняли ся твои дѣти,
„Союзъ” zaloжили,

Братня любовъ, вспольна
помочъ

Навѣтъ ихъ скрѣпили!
Теперь, братя дороги,
Скоренько спѣшѣть ся
І громадно до „Союза”
Всѣ разом впишѣть ся,
Дайте свѣту познати ся,
Що ви Русинами,
Що ви людѣ, а не рабы,
Що Богъ межи нами!
Тасеяго за насъ грѣшнихъ
Словъ святыхъ тримаймосъ,
Всі якъ братя обнимѣмъ ся,
Въ „Союзѣ” єднаймось!.

Хоч „Свобода” і надалі залишилася власністю о. Грушки, але з часу створення РНС вона стала офіційним органом Руського Народного Союзу.

Пояснюючи своє становище, „Свобода” надрукувала 20 квітня 1894 року десять своїх заповідей: „есмъ” „Свобода”, що стараєсь випроводити американських Русинів зь тьми невѣжества и душевного рабства.

1. Не будешъ читати жодныхъ газетъ, тутъ видаваныхъ рускими буквами, а не руского духа, кромѣ „Свободы”.

2. Не називай ся надаремно Русиномъ, сли байдужно глядишь на руску народну справу въ Америцѣ.

3. Пам'ятай вписатись до „Союзу” та належати до читальнѣ и записати собѣ „Свободу”.

4. Шануй, чти и слухай щирыхъ Русинів, що тя напроваджують на добру дорогу – а будешъ щасливо живъ въ Америцѣ.

5. Не убивай себе самого на цѣлѣ и на души та на здоровлю и на килеѣ оіянством и розпустою.

6. Не тримай жадныхъ любовнихъ зносинъ зь малярскою клікою, противною народному рускому дѣлу.

7. Даром „Свободы” не читай, но за ню передмовъ заплати.

8. Не свѣдчи фальшиво проти „Союза” и „Свободы”, но переконай ся, де правда.

9. Не пожадай бути подорожнимъ одъ „Вістника”, бо тя де наб'ють.

10. Не пожадай бахташки превелебныхъ, – она порожня; бо люде мають розумъ и кводровъ не дають, анѣ ихъ фаресейскої побожности, анѣ лисячої хитрости, бо то все ихъ власность”.

Відтоді „Свобода” стала не лише культурно-інтелектуальним і етнонаціональним провідником русинсько-української громадськості, а й її моральною совістю.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ
АМЕРИКИ, Інк., ВІДДІЛ в НЬОАРКУ

запрошує на

ІНСЦЕНІЗАЦІЮ КАЗКИ
„ЦАРІВНА ЖАБА“

опісля МАСКАРАДА ДЛЯ ДІТЕЙ

яка відбудеться

в неділю, 6 березня 2005 р., о год. 3:30 по пол.

в залі Українського Народного Дому
140 Prospect Avenue, Irvington, NJ

Казку підготує Таїса Богданська

Книги Івана Смолія були сповнені любови до України

До 90-річчя від дня народження визначного письменника та громадського діяча

Іван Смолій, 1915 року народження, відомий в Україні зі своїх ранніх поезій і оповідань, однак основна частина його творчості припадає на Америку, де письменник з родиною прожив більшу частину свого життя. Його творчість сповнена великої любови до українських національних здобутків, традицій, багатства культурної спадщини. Він дебютував ще в 1937 році, 20-літнім студентом, – оповіданням „Зустріч”. Описля появляється оповідання „Кар'єра будівничого”, а безпосередньо перед війною вийшла п'єса „Життя на вазі”. Здана до друку в 1939 році повість „Гранатові історії” не появилась через війну, рукопис загубився у видавництві „Батьківщина”, розгромленому більшовиками. Під час війни письменник не мав можливості друкуватися. Однак пережиті події воєнної грози, людські страждання, фрагменти жорстокостей двох окупантів (більшовиків і німців), збройні змагання УПА глибоко запали у душу і свідомість письменника. Ці події описля він відтворив у оповіданнях, повістях і романах. Вже на еміграції, в 1947 році, в Німеччині виходить збірка оповідань „Дівчина з Вінниці”.

Після приїзду до США, в 1951 році, у Видавництві Івана Тиктора (Вініпег, Канада) появляється по-

вість „Кордони падають”, в якій автор з фотографічною точністю, об'єктивно відтворив дні воєнної хуртовини у Львові восени 1939 року. Провідною думкою повісті є любов до української людини, яка не знає кордонів. Даремними були намагання російського окупанта виховати бажаний йому тип українця-ренегата. Зокрема молодь, незалежно, з-під якої займанщини походила, скоро знайшла між собою „спільну мову”. Влучним моттом до цієї повісті був вірш Богдана Лепкого:

*А я кажу вам: день іде,
Іде така година,
Коли ні тут, ні там, ніде,
Кордонів жодних не буде,
Лиш даль безмежна, синя.*

В 1954 році, на конкурсі ЗУАДК, відзначено Смолієву п'єсу „Ніч над пшеничною землею”. А у видавництві Миколи Денисюка в Аргентині, в 1956 році, виходить чергова збірка оповідань „Манекени”, яку відзначено на літературному конкурсі в Чикаго. Новела „Останній бій” з цієї збірки дістала першу нагороду на конкурсі Спільки науковців-літераторів і мистців в Аргентині.

У видавництві Юліяна Середяка, в Буенос-Айресі, в 1959 році виходить чергова збірка оповідань

„Зрада”. В слові до читача подано: „В оповіданнях І. Смолія доля і недоля дієвих осіб нам не байдужа, ми йдемо з ними, переживаємо їх радощі та смутки, і водночас подивляємо автора, що не піддався зматеріялізованій добі, ні важким життєвим обставинам, але йде між українських читачів зі своїм мистецьким словом”.

Черговий твір І. Смолія – повість „У зеленому підгір'ї”, що появилась у видавництві „Свобода” в 1960 р. Відомий літературознавець Григорій Костюк подає: „В повісті „У зеленому підгір'ї” автор дав розлогу картину тривожного і напруженого життя гірського бойківського села під радянською владою. У досить складній ситуації відвертої і схованої боротьби двох ворожих сил (напливовий російсько-імперський елемент і місцевий свободолюбний український) авторові пощастило створити хвилюючі пейзажі українських Карпат, побутові сценки з життя місцевого населення і живі образи обдурених, упокорених і невгнугих, свободолюбних”.

Автор вірив в незнищимість української нації, і тому така уважність, любов і пієтизм до наших історичних традицій, духовних надбань культурної спадщини. Іван Смолій вірив, що народ переживе лихоліття поневолення, збереже українську ідентичність, не втратить духовного змісту своєї національної суті. Тому він дорожить бандурою, трибаною церквою, народною піснею, мистецтвом, народною мовою, багатством історичних надбань. Віра письменника в українську людину, висловлена в його творах тому десятки років була віщим словом, що знайшло своє віддзеркалення в творчості шістьдесятиків, а останньо завершилось в останній самостійній державі.

В 1965 році І. Смолій обдарував дітей казковим оповіданням „Сонцебори”, що вийшло у видавництві Центральної управи СУМ в Бельгії. Талановита малярка Галина Мазепа збагатила оповідання гарними ілюстраціями. „Сонцебори” нагороджено на літературному конкурсі Об'єднання письменників діткої літератури.

В 1982 році, у видавництві „Сучасність”, виходить останній твір в житті письменника, роман „Неспокійна осінь”. Описані події відбуваються в 1943 році в західній частині України, коли під час воєнної хуртовини тисячі молодих людей, українських патріотів взяли в руки зброю. Коли ожили ліси присутністю хоробрих воїнів. Коли завзяті босві месники, що боролись проти німців, більшовиків і поляків – вписали вогнем і кров'ю славу боєву сторінку в історії визвольних змагань українського народу. Об'єктивно можна сказати, що завзятість, посвята і героїзм лицарів Української Повстанської Армії не має паралелі у визвольній боротьбі інших народів. Автор роману підкреслює непересічну жертвенність, боєздатність та організованість лицарів УПА.

Творам Івана Смолія притаманна цікава фабула, мистецька координація, реальність епізодів.

Іван Смолій

Влучна характеристика персонажів змушує читача із зворушенням переживати їхні трагедії, радіти їх успіхами. Легкий стиль, переконливі епізоди, естетичне представлення складних життєвих ситуацій залишають у читача надовгий час приємний спогад з прочитаного. Твори Смолія насичені щирим гуманізмом, в них немає злоби і ненависті, є правдиве, об'єктивне, реальне ствердження дій, трагічних наслідків війни, підступність і безоглядність ворогів українського народу. Завдяки таким прикметам письменника, в читача зростає до нього довіра і вдячність. Опис чудових красивидів його улюбленого Підкарпаття – це немов фільмова стрічка, на якій багатство світлих кольорів, що проходять на екрані нашої уяви. Мистецькими описами гірської природи автор пробуджує в читача приспані, мрячні спомини про рідний край. Влучні метафори, багатство кольорів занесених на широке полотно складних епізодів короткими мистецькими мазками, створюють величю і неповторну картину прекрасних Карпатських красивидів. Від них тяжко відірвати зір, і тому хочеться ще і ще раз перечитувати сторінки, в яких описана їх краса.

До окремої теми належить журналістична діяльність Івана Смолія. Будучи довгі роки головним редактором тижневика „Народна воля”, він докладав великих зусиль, щоб газета була на високому рівні, щоб зміст її був різноманітний, щоб задовольнити різні зацікавлення читачів.

До всіх гарних прикмет вдачі Івана Смолія треба ще додати його виняткову обов'язковість і невтомну працю. Складаючи кожного тижня газету та підготувавши надуману чергову повість, він знаходив час для громадської праці, зокрема в Спільці українських письменників „Слово”.

Будучи управителем видавництва „Народна воля” в Скентоні, я мав щастя і приємність часто зустрічатися з Іваном Смолієм: талановитим письменником, здібним журналістом і гарною людиною. Тож нехай ті скупі слова про його творчість будуть вдячністю за роки (1974–1984) спільної праці і дружби.

Визначний письменник, поет, журналіст, громадський діяч Іван Смолій помер в лютому 1984 року.

Роман Ричок,
Мейплвуд, Н. Дж.

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ”
— влаштовує —

**ДЕННИЙ ТАБІР
„ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ”**

для дітей від 4 до 6 років, які володіють (розуміють і говорять) українською мовою.

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31-го серпня 2005 р. Вийнятоків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для пташат.

**Табір відбудеться на СОЮЗІВЦІ у двох групах:
від 26 червня до 3 липня 2005 р., та від 3 до 10 липня 2005 р.**

У справі кімнат просимо порозуміватися прямо з Адміністрацією Союзівки.

SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
P.O. Box 529, Kerhonkson, NY 12446 • (845) 626-5641

- Таборова оплата: — \$90.00 і \$5.00 реєстраційне (незворотне): оплата за два тижні 185.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast — Pershi Stezhi) надсилати до:
Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622
Tel.: (773) 486-0394 (8:00 до 10:00 ранку)
- Реченець зголошень: **Перша група: 29 березня 2005 р.**
Друга група: 5 квітня 2005 р.
- Число учасників обмежене.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ- 2005

Ім'я і прізвище дитини по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса.....

Телефон.....

☐ від 26 червня до 3 липня 2005 р. ☐ від 3 до 10 липня 2005 р.

Величина таборової сорочинки дитини: ☐ 6-8, ☐ 10-12, ☐ 14-16.

☐ Залучую чек на суму \$..... ☐ Резервую кімнату на Союзівці

.....

Ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги.....

.....

.....

Підпис батька або матері

НА ДОЗВІЛЛІ

„Свобода“ писала про „Авіатора“

В Америці з успіхом демонструється фільм „Авіатор“, який в художній формі розповідає про життєві пригоди мільйонера Говарда Г'юза, одним з провідних захоплень якого були літаки. Він у 1935 році побудував швидкісний літак і встановив на ньому особистий світовий рекорд швидкості, у 1938 році здійснив рекордний переліт довкола світу, у 1948 році побудував і підняв у повітря найбільший у світі гідролітак вагою 180 тонн.

Кінофільм виявився вдалим і його висунуто на здобуття нагороди „Оскар“, яку Американська кіноакадемія видаватиме у різних категоріях 27 лютого. За кількістю номінацій стрічка „Авіатор“ йде першою – 11 номінацій, що є гарною нагодою для кінорежисера Мартіна Скорсезе дістати нарешті „Оскара“, якого він не отримував жодного разу. У січні „Авіатор“ отримав нагороду „Золотий глобус“ у категорії кращого фільму. На „Оскара“ також претендують Леонардо Ді Капріо та Кейт Бланшет, які грали головні ролі у фільмі „Авіатор“.

Філателістична фірма „Кенмор“ теж скористалася нагодою і виставила на продаж за 3,995 доларів поштовий конверт, на якому Г. Г'юз наклеїв марки і поставив штемпелі у Франції та Росії, де зупинявся його літак, а також залишив свій автограф. На конверті є спеціальний штемпель з маршрутою лету.

У 1938 році „Свобода“ щодня інформувала своїх читачів про лет довкола світу. Ці публікації, зі збереженням мови того часу, подаємо нижче, а також світлин, вміщену 1938 року в газеті.

Черговий лет через океан

НЬО-ЙОРК. – Минулої неділі вечором молодий американський мільйонер і вправлений летун Говард Г'юз, вибрався враз зі своїми чотирма товаришами літаком через океан до Європи. Першою їх зупинкою буде Париж. Звідтам вони зараз виїдуть до Швейцарії, а потім до Чехословаччини, Росії, Японії і через Тихий океан назад до Америки. Вони хочуть приблизно в п'яти днях об'їхати довкруги світу і вернутись назад до Нью-Йорку. Їх літак має назву „Світова вистава в 1939“, а завданням їх лету є розпропагувати ньюйоркську виставу перед цілим світом.

12 липня 1938 р.

Щасливо летить довкола світу

ПАРИЖ. – Американський мільйонер і славний летун Говард Г'юз перелетів Атлантийський океан у такому скорому часі, що мало хто надіявся на летунським полі біля Парижу, щоб це було можливо побачити там Г. Г'юза за яких 16 годин, як він вилетів з Нью-Йорку. Але те, чого ніхто не надіявся, здійснилося. Г. Г'юз відбув цей лет зі своїми чотирма товаришами за 16,5 години, себто перелетів цей простір у часі меншій на половину від того, якого треба було до перелету Чарлзові Ліндбергові тому 11 років. Г. Г'юз заявив, що перелет був зви-

чайною подією, бо все було точно обчислене й оперте на науці. По дорозі був деякий клопіт з радіоапаратом і з компасом. Простір з Нью-Йорку до Парижу виносить 3,641 милі. З Парижу полетів Г'юз до Москви, звідтам полетить до Красноярська і Якутська, а потім до Фербенкс на Алясці. Звідтам повернеться до Нью-Йорку. Ось це є задумана Г. Г'юзом маршрута довкола світу.

13 липня 1938 р.

Говард Г'юз облетів світ і вернувся до Америки

ФЕРБЕНКС (Аляска). – Г. Г'юз, американський летун, який кілька днів тому враз зі своїми чотирма товаришами вибрався довкола світу у великому двомоторовому літаку, вже вернувся другим боком до Америки. Він наперед перелетів Атлантик і спочив кілька годин у Парижі. Потім поїхав до Москви. З Москви через Сибір до Аляски. На Сибіру він зупинився коротко в Якутську. Тепер він зближається знову до Нью-Йорку. Об'їхав довкруги світу впродовж чотирьох днів. В той спосіб на половину вкоротив час, який забрав іншому летуну, В. Постові, об'їхати світ. Посадник Ля Гвардія і президент виставової корпорації Гвейлен, який Г. Г'юз робив у часі лету рекляму, вийдуть Г. Г'юза і його товаришів зустрічати.

15 липня 1938 р.

Поштовий конверт Г. Г'юза тепер коштує 3,995 доларів.

Говарда Г'юза вітали десятки тисяч людей

НЬО-ЙОРК. – Коли Г. Г'юз враз зі своїми чотирма товаришами прилетіли літаком назад до Нью-Йорку, облетівши світ в трьох днях і 19 годинах, їх зустріли на летунським майдані Бенета в Брукліні десятки тисяч людей. Сирени, автомобільні трубки і крик десятків тисяч людей привітали п'ятьох змучених та з зарослими бородами чоловіків. Г. Г'юз говорив, що їх лет був цілковито вдалий і без ніяких неприємних випадків. Після офіційного прийняття Г. Г'юз подався до дому фільмової артистки Катерини Гепбурн. Та, заставши перед її домом кількох репортерів, він сказав шоферові таксівки їхати далі. Вкінці сховався в однім ньюйоркським готелі і наказав рішуче нікого до нього не впускати, бо він дуже змучений і хоче спати. Подібне зробили інші члени цього історичного лету.

Г. Г'юз висловлював велику похвалу вже покійному летуну Вільямові Постові, який сам один облетів світ у семи днях. В. Поста вибрав був трохи довшу дорогу. Літак В. Поста робив приблизно 125 миль на годину, а Г. Г'юза-208. Г. Г'юз, котрий до свого лету підготовлявся з науковою докладністю, обчислюючи все докладно та добираючи до цього відповідних помічників, сказав, що лет В. Поста це „впрост неймовірний летунський досяг“. На своєму літаку Г. Г'юз мав спеціальний апарат, винайдений Мексоном, при допомозі якого можна дуже добре орієнтуватися в повітрі щодо напрямку. Цей апарат

має в своїм посіданні американське воєнне летунство, та воно випозичило його Г'юзові. Цей апарат у часі лету Г. Г'юза працював знаменито. Г. Г'юз зі своїм літаком не відбився зі шляху ні трошки.

16 липня 1938 р.

Велика парада Г. Г'юзові і товаришам

НЬО-ЙОРК. – Вулицями Нью-Йорку відбулася парада в честь Г. Г'юза і його товаришів, які недавно довершили історичного лету довкола світу. Біля півмільйона людей взяло безпосередню участь у тій параді, а який мільйон осіб придивлялися з вікон, обсипуючи летунів пошматованими папірцями та викрикуючи на їх честь різні оклики. Всі люди шукали очима самого Г. Г'юза й хотіли, щоб його відрізнити з-поміж інших летунів. Та Г. Г'юз не лише не погодився на це, щоб їхати окремо від інших, але добився того, щоб в парадній валці разом з ним їхали два тузини різних техніків і радіооператорів, які цілком не брали участі в леті, лише враз з Г. Г'юзом обчислювали всі можливості цього лету, а потім із землі пильно стежили за розвитком лету й давали через радіо різні інформації. Тим Г. Г'юз хотів підкреслити, що цей лет – це не лише його заслуга, але вислід солідної праці багатьох осіб. Він також заявив, що фактично в тім леті нема нічого надзвичайного і кожний летун, який хотів би собі завдати трудно добре підготуватися, міг би цього довершити.

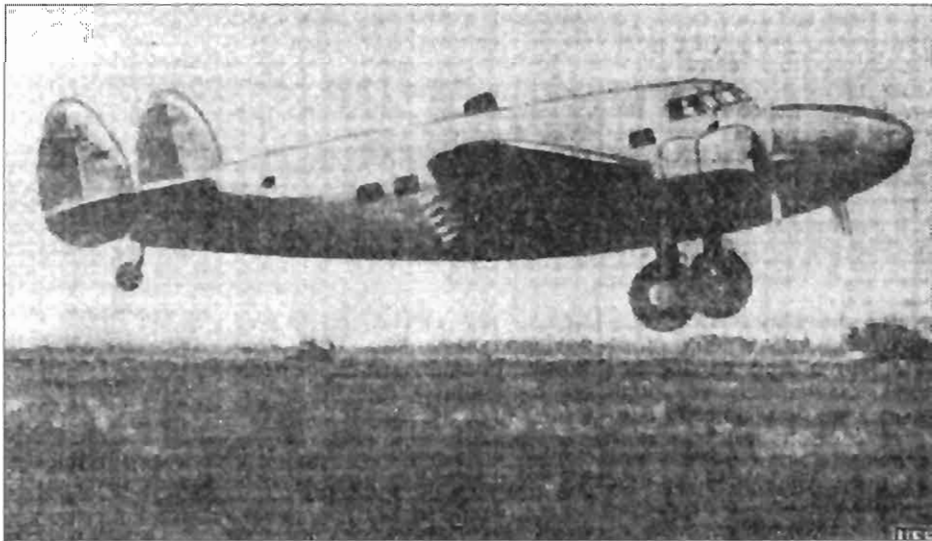
18 липня 1938 р.

Український монастир віднесли до російської церкви

З далекого православного монастиря на острові Коневець серед Ладозького озера в Росії, багато ченців і послушників якого мають українське походження, до „Свободи“ прийшов лист з маркою, на якому зображено Києво-Печерську Лавру. Напис на марці російською мовою – „Свято-Успенська Києво-Печерська Лавра (Україна), заснована в 1051 р.“. Це, звісно, добре, що засобами філателії у світі поширюються відомості про український монастир, коли б не те, що марку випущено в серії „Монастирі Російської Православної Церкви“ (художник Л. Зайцев). Спроба віднести Києво-Печерську Лавру до числа російських монастирів не пасує до існування в Києві Української Православної церкви на чолі з Митрополитом Во-

лодимиром Сабоданом. Церква, відомо, залежить від Московського патріархату, проте називає себе українською, то чому ж її осідок має бути російським монастирем? Мабуть, Владика Володимир Сабодан не погодив цього з Патріархом Алексієм II.

Літак Г. Г'юза починає лет довкола світу.

INDEPENDENCE TOURS:

Aug 12-26 ... \$2695 tw CRIMEA (6), LVIV (3), KYIV (4)
Aug 17-26 ... \$1990 tw LVIV (4), Karpaty Excursion, KYIV (4)

WESTERN UKRAINE and POLAND

via Czech Airlines from Newark

15 Day Air/land all Inclusive Tour \$2950 tw

KYIV (3), LVIV (3), YAREMCHE (2), LVIV (2), KRAKOW (3)

plus: Ivano Frankivsk, Rohatyn, Vorokhta, Kolomyja, Zarvanytcia and Wieliczka Salt Mines

Departures: Jun 24, Jul 29 and Aug 12

BEST OF UKRAINE

via Aerosvit Airlines from New York

13 Day Air/land all inclusive Tour tw from \$2500

ODESA (2), KYIV (3), LVIV (2), YALTA (4)

plus: Bakchysaray, Sevastopol and Chersonesus.

Departures: Jun 09, Jul 21 and Sep 15

UKRAINE, POLAND and HUNGARY

via Malev Airlines from New York

12 Day All Inclusive Tour tw from \$2350

KYIV (3), LVIV (3), KRAKOW (2), BUDAPEST (2)

plus: Weliczka Salt Mines and Szentandre Village

Departures: May 25, Jul 13 and Sep 07

UKRAINE, RUSSIA and FINLAND

via Czech Airlines from Newark

12 Day All Inclusive Tour tw from \$3290

KYIV (2), MOSCOW (2), ST. PETERSBURG (3), HELSINKI (2) plus: Peterhoff

WHITE NIGHTS in St. Petersburg + Escorted by Dr. Walter Karpinich. Departures: May 20, Aug 12 and Sep 23

UKRAINE – BUDGET TOURS

via Czech Airlines from Newark

10 Day: Air, Hotel and RT transfers \$1490 tw

LVIV (5) and KYIV (4)

Great for visiting friends and relatives!

Explore Ukraine on your own!

Departures: May 20 and Sep 23

CRIMEA & Independence Day in Kyiv

via Czech Airlines from Newark

15 Day All Inclusive Tour \$2695 tw

YALTA (6), LVIV (3), KYIV (4) plus: Alushta, Bakchysaray, Chersonesus, Simferopol, Sevastopol.

Only one departure: Aug 12

MINI UKRAINE plus BUDAPEST

via Malev Airlines from New York

10 Day All Inclusive Tour tw from \$1990

ODESA (3), KYIV (3), BUDAPEST (2) plus: Bilhorod Dnistrovski and Szentandre Village

Departures: Jun 12, Sep 18

TAK – YOUTH TOUR (Age: 20-35)

via Czech Airlines from Newark

19 Day All Inclusive Tour tw \$ 2990

DONETSK (3), ZAPORIZZHIA (2), KYIV (3),

LVIV (4), KARPATY (2), KRAKOW (3) plus

Travel w. MYRON DEPUTAT and his musicians

Sing and perform in Ukraine!!

Only one departure: June 13- July 01

800 242 7267

www.scopetravel.com

973 378 8998

DNIPRO RIVER CRUISES: Kyiv, Zaporizhia, Odesa, Sevastopol. Kherson, Dnipropetrovsk, Kyiv ... 10-15 Days Apr to Sep

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

ЗМІНА АДРЕСИ

☐ „Свобода“

☐ „The Ukrainian Weekly“

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище

Адреса

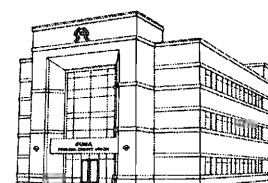
НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище

Адреса

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити \$1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

SUMA (Yonkers)

FEDERAL CREDIT UNION
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА СУМА

40 Years of Service to Our Members and Ukrainian Community

40 Років на службі членству і громаді

- Додаткові години урядування
- Обслуговуємо від 8:30 ранку до 8 год. веч.
- Вікно- каса (Drive Thru) при головному бюрі
- АТМ 24 години, 7 днів (при головному бюрі)
- Зберігальні скриньки (save deposit boxes)
 - Visa кредитна картка лише 9%
 - Нові позички
- Позички на землю (Vacant Land Loans)
- Позички на будову (Construction Loans)

Високопрофесійні працівники нашої кредитівки радо допоможуть
полагодити Ваші фінансові справи. Ставайте членами Кредитівки
СУМА і скористайте із наших найкращих умов.

Головне бюро

Main Office

125 Corporate Blvd

Yonkers, NY 10701-6841

• Tel: (914) 220-4900 Fax: (914) 220-4090

• E-mail address: SUMAYONFCU@AOL.com

• 1-888-644-SUMA

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900

Філія в Спрінг Валі
Spring Valley Branch

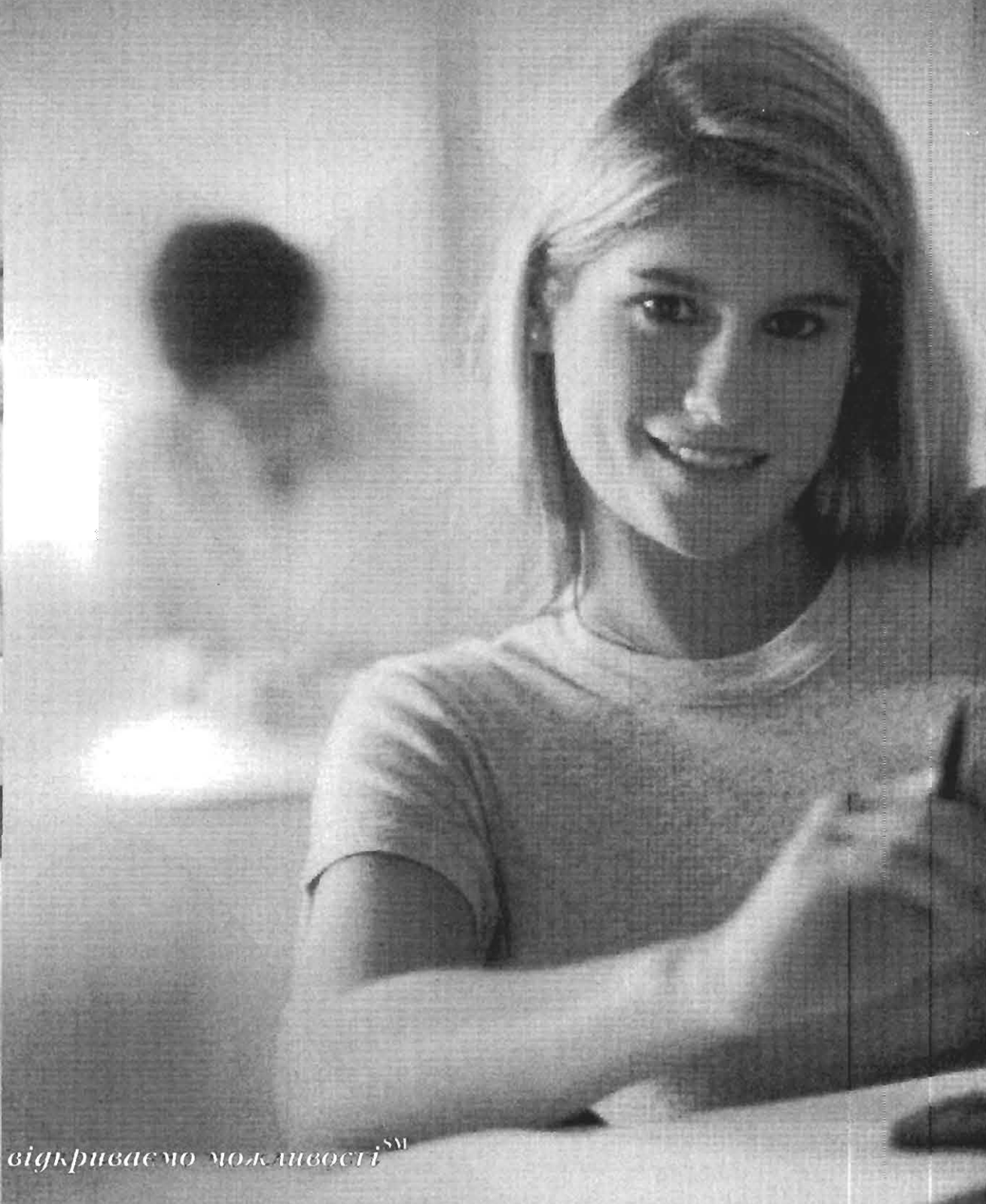
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087

Філія в Стемфорді
Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-696-0498

Я НАДСИЛАЮ

*своїй сестрі-студентці
набагато більше, ніж гроші*

Зближуємо людей, відкриваємо можливостіSM

**WESTERN
UNION**
MONEY TRANSFER

Ми у Western Union знаємо, що ви довіряєте нам щось набагато більше, ніж гроші. Тому ми робимо процес надсилання грошей якомога безпечнішим і зручнішим.

- Більш ніж 6 000 відділень в Україні і більш ніж 20 000 у Східній Європі.
- Не потрібно мати банківській рахунок.
- Гарантовані* виплати.

Зателефонуйте до Western Union — в компанію, яка знає ваші потреби.

Ми розмовляємо
українською мовою
1-800-799-6882

www.westernunion.com

АДРЕСИ ДЕЯКИХ ВІДДІЛЕНЬ WESTERN UNION

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
1678 E 17TH ST
BROOKLYN, NY 11229
(718) 376-5057

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
35 MAIN STREET
SOUTH BOUNDBROOK,
NJ 08880
(732) 469-9085

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
215 SECOND AVE
NEW YORK, NY 10003
(212) 533-2980

UKRAINIAN
ORTHODOX FCU
265 WASHINGTON AVE
CARTERET, NJ 07008
(732) 802-0480

POLARUS
389 W. ROUTE 59
SPRING VALLEY, NY 10977
(845) 426-7375

POLARUS AGENCY
711 ROUTE 17M
MONROE, NY 10950
(845) 781-0188

* Western Union гарантує, що ваш грошовий переказ через Western Union буде готовий для виплати або відшкодований вам. Дивіться подробиці на бланку грошового переказу "Надсилання грошей".

© 2004 Western Union Holdings, Inc. Всі права зарезервовані. Назва Western Union, його логотип, торгові і сервісні марки є відповідною власністю Western Union Holdings, Inc. Вони зареєстровані і/або вживаються у США та багатьох іноземних країнах.

**ЧОМУ Я Є ЧЛЕНОМ
ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ**

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК?

ТОМУ ЩО,

- **ВІДСОТКИ НА ОЩАДНОСТЯХ-НАЙВИЩІ!**
- **ВІДСОТКИ НА ПОЗИЧКАХ-НАЙНИЖЧІ!**
- **ПЕРСОНАЛЬНА ТА КОНФІДЕНЦІЙНА ОБСЛУГА.**

**ЗАВЖДИ РАДО ВІТАЄМО ВСІХ ЧЛЕНІВ
ТА ЗАПРОШУЄМО ВСТУПИТИ В ЧЛЕНСТВО
НОВОПРИБУЛИХ КРАЯН !**

ГОЛОВНЕ БЮРО:

108 SECOND AVE
NEW YORK, NY 10003
TEL: 212 473-7310
FAX: 212 473-3251

ФІЛІА В КЕРТОНКСОНІ:
6325 ROUTE 209
KERHONKSON, NY 12446
TEL: 845-626-2938
FAX: 845 626-8636

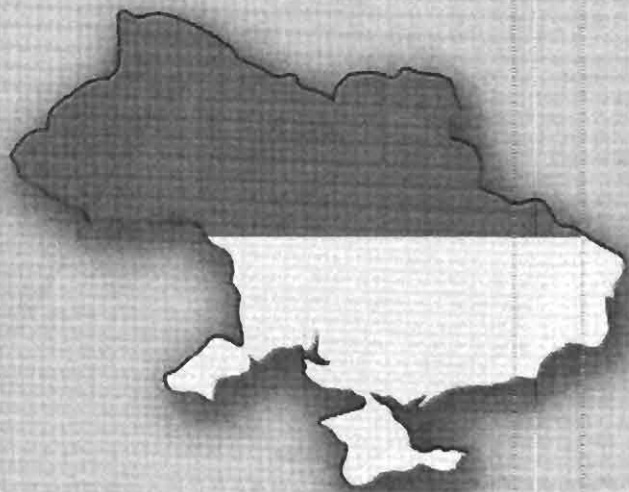
ФІЛІА В ЮНІОНДЕЙЛ:
226 UNIONDALE AVE,
UNIONDALE, NY 11553
TEL: 516 565-2393
FAX: 516 565-2097

ФІЛІА В АСТОРІІ:
32-01 31ST AVE
ASTORIA NY 11106
TEL: 718 626-0506
FAX: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
SRNYFCU @AOL.COM

ІНТЕРНЕТ:
WWW.SELFRELIANCENY.ORG

**ПОЗА НЬЮ ЙОРКОМ ДЗВОНІТЬ
БЕЗКОШТОВНО: 1-888-SELFREL**

НОВІ

НИЖЧІ РОЗЦІНКИ*
З деяких міст США**

Країна	Сума переказу	MoneyGram Розцінки*
Україна	\$0 - \$100	\$6.00
	\$100.01 - \$200	\$8.00
	\$200.01 - \$300	\$10.00
	\$300.01 +	4%

ГРОШІ ПРИБУВАЮТЬ ЗА 10 ХВИЛИН†

Безпечний, швидкий спосіб переказати гроші по всьому світу

*В додаток до оплат за переказ, конвертування в локальну валюту буде здійснене за курсом MoneyGram або агентів компанії. Розцінки за переказ дійсні тільки в окремих регіонах. **Оплати важні з New York City, Los Angeles, San Francisco, Sacramento-Stockton-Modesto. †Обслуговування здійснюється у часи роботи агентів. Money Gram ліцензовано надавати послуги переказу грошей Banking Department of the State of New York.

1-800-MONEYGRAM® www.moneygram.com

MoneyGram®
Міжнародний переказ грошей

Вже Пора стати членом Каси

Шер Сертифікат

Термін 20 місяців

4.50%*

Annual Percentage Yield

Якщо ви отримуєте Direct Deposit
на свій рахунок у Кредитівці.

Термін 10 місяців

3.50%*

Annual Percentage Yield

Тільки \$1,000 мінімальна сума

Звичайне Шер Конто

2.25%*

1-ший квартал 2005р

Annual Percentage Yield

Тільки \$5 мінімальний баланс!

Your savings federally insured to
\$100,000

NCUA

National Credit Union Administration,
a U.S. Government Agency

В околиці Чикаго і Нью-Джерсі

Home Office: 2332 W. Chicago Ave. 773-328-7500

Selfreliance.Com

*Annual percentage yield (прибуток у річному відношенні). "APY" актуальне для Шер Конто з 1-го січня до 31-ого березня 2005р. Час отримання сертифікату обмежений і може бути змінений без повідомлення. Мінімальний вклад \$1,000, максимальний \$100,000 на члена. Завчасний вибір підлягає обмеженням прибутку. Телефонуйте до бюро кредитівки за докладним поясненням. Тільки для нових членів.

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANAInternational Trade, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com**ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:****МОРЕМ • АВІА**

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західня Україна; \$15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:**1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)****Roxolana Travel**

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ		
\$100 - \$0	\$500 - \$25	\$900 - \$45	
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50	
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75	
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100	

Маємо ліцензію на пересилку доларів.

Також пересилаємо в інші країни

• Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕХарчовий пакунок
„Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,гrecка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
саламі – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.**• ПРАЦЯ •**Шукаємо жінку-українку до праці
на повний час по догляду за старшим
мужчиною в Sterling, Virginia.

Платня за домовленням.

Тел.: (703) 430-5952

Olga Coffey.

• РІЗНЕ •Куплю (для себе) приватний будинок
або апартамент в NY або NJ, в будь-
якому стані. Можу заплатити „cash“.

Тел.: 1(718) 670-3609

залишити повідомлення.

НА ПРОДАЖ

смереки в ціні

10 – 20 дол.

Просимо телефонувати на число:

(732) 356-6792**YURI INTERNATIONAL**
TRADE, TRAVEL, PARCEL SERVICEПакунки, авіаквитки, долари, харчі, бандеролі, візи з Америки і Канади до:
України, Росії, Білорусі, Молдови, Балтії, Польщі, Середньої Азії та Кавказу

- Запрошення до Америки, візи в Україну, продовження віз в Америці
- Відвозимо і зустрічаємо на летовищах Львова, Києва, Москви, Торонто і Нью-Йорку
- Допомогаємо покласти еміграційні справи з „Green Card“
- Відправляємо пакунки з України до Америки і Канади

Відбираємо пакунки з кожного дому в Америці

Відеотрансфер PAL/SECAM – NTSC

Дзвінки в Україну 14¢ за хвилину • Москва 4¢ за хвилину

4166 Union RD., Cheektowaga, NY 14225

(716) 630-0130 • Fax: (716) 630-0133

E-mail: Yuriinter@hotmail.com

Web-Site: www.yuriinter.com

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036**PACKAGES TO UKRAINE**

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМмінімум
10 фунтів**ЛІТАКОМ**2-3 тижні
мін.
10 фунтів**ДОЛЯРИ**Пересилка
і
доставка**ЕЛЕКТРОНІКА**

220 V

15 років в бізнесі чесною і добросовісною праці.

Відправляємо і покладемо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакунки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словачкиї.

Підбираємо пакунки з дому безкоштовно.

Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

LYTWYN & LYTWYN**UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS**Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212**AIR CONDITIONED**Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555**ПЕТРО ЯРЕМА****УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК**Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК**Peter Jarema**129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568**ПАЧКИ В
УКРАЇНУ****DNIPRO CO.**В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну
та з України, зробити візи до України.

До вибору 99 взірців хусток!

Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave

Тел.: (973) 373-8783

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA

1801 Cottman Ave

Тел.: (215) 728-6040

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку
бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 75.00 дол. (було 95 дол.)

Том 2 75.00 дол. (було 95 дол.)

За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або
грошовим переказом надсилати на адресу:UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

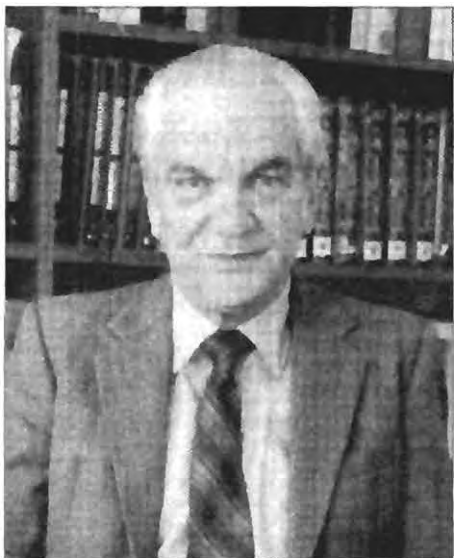
Мешканці Нью-Джерсі підлягають 6%-му податку.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC**УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО****ДАРКО ВОЙТОВИЧ**, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.**Oblast Memorials**

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ**~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ**НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Любомир Калинич – архітектор, співак і музика (1925–2005 р.)

Св. п. Любомир Калинич

Некрологи пишуться по-різному. Іноді цифри і деталі ніби закривають самого небіжчика, його персональність, душу. Покійний Любомир Калинич лишився в пам'яті друзів і знайомих як товариський, щирий, добрий Любо, з яким завжди було присмно бути разом.

3 лютого, знаючи, що Любо є в шпиталі по операції, ми втрех – я з дружиною та її приятелька Люба Гуралечко, що останні роки, регулярно приїжджаючи, опікувалась Любком, поїхали до шпиталю. В авті дружина Ія розповідала Любі про молоді роки Любка в Мінеаполісі, де вона жила, а Любо вчився, про його батька – о. каноніка Теофіла Калинича, і при цих ностальгійних спогадах ми і в думці не мали, що він зараз при нас помре. А сталося власне так, лишивши болочий спогад.

Зайшовши в шпитальну кімнату, ми побачили, що Любо вже був у передсмертній агонії, гарне його лице перекрите кисневою маскою, очі мають скляний погляд. Ми говорили до нього (може, він нас і чув), але десь за годину він затих, покликаючи лікаря, який обстежив його детально і сказав нам: „Боже, благослови його душу”. Так відійшов з цього світу Любомир Калинич, архітектор за фахом і співак та музика за покликанням.

Любомир народився 28 квітня 1925 року в Перемишлі, в родині о. каноніка Теофіла та Івони з роду Ярославичів. Після початкової освіти в с. Тарнавці, де батько Любка був парохом, він розпочав гімназійну науку в Перемишлі, але одержав атестат зрілості в українській гімназії в Ярославі 1944 року. В тому ж році, разом з тисячами національно свідомої молоді, Любомир пішов у 1-шу Дивізію „Галичина”, де був аж до закінчення Другої світової війни. Потім, в 1946–1949 роках, студював архітектуру в м. Граці, Австрія, а переїхавши з батьками до Америки,

продовжував навчання в Університеті Мінесоти, де в 1956 році одержав диплом бакалавра архітектури.

Переїхавши після смерті батька з матір'ю в Ірвінгтон, Любомир працював в архітектурних фірмах Нью-Йорку. За його проєктами збудовано багато споруд, зокрема похоронне заведення „Литвин і Литвин” в Юніоні, Дім культури в Бавнд-Бруку, спортову залу при церкві св. Івана, залу Українського народного дому в Ірвінгтоні – усе в Нью-Джерсі, а в штаті Нью-Йорк – будинок СУМА в Еленвілі, залу Українського Визвольного Фронту в Нью-Йорку, в Пенсильванії – в Пітсбурзькому університеті – Українська національна кімната, ряд житлових будинків, пам'ятників.

Ім'я архітектора Любомира Калинича було в професійних виданнях „Who is Who in the East”, „Who is Who in Technology”, „Men of Achievement” (Англія), „Directory of Distinguished Americans” та інших.

Але архітектурні здібності в творчій натурі Любомира Калинича переплелися з музичними. Він був членом відомого в свій час вокального квартету „Каравана” як співак, автор текстів пісень та ведучий концертів. Про архітектурний та музичний матеріал покійного Любка я довідався, монтуючи для похоронних відправ стенди з численних фотографій. З усіх знімок на мене дивився пристійний, повний енергії Любо, чи то з гітарою, чи біля мікрофону, чи при креслярському столі, чи на сцені з „Караваною”. Видно було, що це повна енергія і творчості молода людина. Крім того Любо був активний в українських громадських організаціях, як голова Асоціації діячів української культури, голова Ньюйоркського відділу Товариства українських інженерів, в товаристві „Ярославщина”, „Переміщина”, товаристві ім. Шевченка, квартеті „Каравана”, Мистців української сцени, Станиці дивізійників, журналі „Патріархат”, як також був автором ряду статей. Як сказав на Панахиді редактор Микола Галів, „Любомир писав книгу свого життя добрими ділами”. Також на Панахиді змістовно промовляли інж. Осип Голинський, інж. Дамян Геча, інж. Євген Змій, а Марія Дацко попросилась з покійним власним віршем на Панахиді та тризні.

Дуже емоційним було прощання дивізійників із своїм колегою. Під схилені прапори вони віддавали останню честь Любомирові в труні, де над ним сумно стояла його шапка Першої Української дивізії. Чомусь згадався Василь Стефанік, як він говорить в новелі „Мое слово”: „А тепер на очі смерть долоню поклала. А я шукаю щастя під небом і падаю...”. Вічна йому пам'ять!

Ростислав Василенко

Дмитро Яременко був прикладом життєвої сили

Минулої неділі, 7 лютого, рідні і приятелі св. п. Дмитра Яременка на цвинтарі в Бавнд-Бруку, Н. Дж., вшанували його пам'ять на сороковини відходу у вічність. З Д. Яременком мене звели редакційні турботи: він звернувся до „Свободи” з листовним проханням поради, як можна встановити обставини страти у 1937 році тестя – вчителя-німця Адольфа Кльоса. Того року за кілька місяців були розстріляні сотні тисяч громадян України чужинського походження – поляків, німців, чехів, словаків та інших, бо Сталін перед запланованою ним війною з Німеччиною намагався національно „очистити” запілля. Масове знищення українців провадилося за іншими „категоріями”.

У Сомервілі я побачив перед гарним будинком такого ж гарного, доброго і веселого чоловіка. Життєвий шлях Д. Яременка був дуже цікавим: зі запорізького села Томаківки його в 1938 році узяли до війська, де навчили професії кіномеханіка. Крутячи кіна по різних установах, він запримітив бідну дівчину, яка вибирала з викинутого попелу незгоріле вугілля. Це була дочка розстріляного вчителя Дагмара, яка стала дружиною Дмитра. Війна не оминула і цю родину. Дальший їх шлях проліг у Австрію, Бразилію, Америку, і скрізь Дмитро швидко знаходив своє місце як годинниковий майстер і ювелір.

Я заохотив Д. Яременка написати книжку про його життєві пригоди, і невдовзі книжка „3 Томаківки до Америки” побачила світ спершу українською, а потім і англійською мовою. Продавати свою книжку Д. Яременко не хотів, зате розсилав її до шкіл і бібліотек в Україні, до американських бібліотек. Звідусіль йому дякували і ці листи-подяки збагатили зібрання таких же подяк від численних посадовців і музеїв, до яких потрапили унікальні вироби Д. Яременка, котрий за віком передав своє ювелірно-годинникове підприємство дітям, а сам зайнявся моделюванням старовинних кінних возів і карет, прядок та інших речей з слонової кістки, золота, срібла, коштовного каміння. Він зібрав також багату колекцію старовинних годинників. Любив грати на акордеоні, мандоліні. До моделювання його заохотила стара світлина возів-тачанок, котрі виробляв на замовлення його батько, життя якого передчасно обірвала більшовицька навала.

Дмитро Яременко прожив 87 років і помер 29 грудня 2004 року. До останнього дня він клопотався слабким здоров'ям Дагмари, не знаючи, що їй випаде поховати свого чоловіка. Ще раніше, в 1993 році, помер їхній син-первісток.

Сороковини відходу Д. Яременка вшанували його вдова Дагмара, дві

Одна з останніх світлин: Дмитро Яременко з правнуком Кевіном – струнна оркестра

дочки – Реліса і Сільвія з чоловіками Петром і Кевіном, син Дмитро з дружиною Маршею, 10 внуків і внучок, 5 правнуків і правнучок. Його пом'янули добрим словом численні родичі в Україні, Америці, Бразилії.

Сільвія Кемсон, дочка Д. Яременка, написала в листі до мене: „Наша сім'я чи не найбільше цінує те, що тато залишив нам історію свого життя – книжку „3 Томаківки до Америки”. Це була велика любов'язність з його боку. Це просто чудово, що ми маємо історію його життя як приклад для наших дітей і внуків”.

Для мене життя Дмитра Яременка теж залишиться незабутнім прикладом таланту і витривалості українського селянина, який за будь-яких обставин, в будь-якій країні може бути не тільки господарем своєї долі, а й благодійником, душею товариства, надійним приятелем. Свою книжку Д. Яременко закінчив звертанням: „Нехай кожен теж напише свої спогади, бо кожен має велику історію, бачив велику біду, пережив багато. Ніхто у світі не знавав такого горя, як ми, українці. Американці й гадки не мають про такий голодомор, дискримінацію, заслання на Сибір, нещастя. Пригадуйте і пишть! Це треба знати новим поколінням”. І він подав добрий приклад у цьому.

Вічна йому пам'ять!

Левко Хмельковський

Д-р Галина Кливак – моя незабутня подруга

Надійшла сумна вістка з нашого рідного Львова, що 1 грудня 2004 року у Львові померла д-р Галина Кливак, професор медичної школи і ветеринар. Галина під час воєнної хуртовини студіювала ветеринарію, яку закінчила 1944 року. Уся родина залишилась у Львові. Галині вдалось закінчити медичну школу і стати професором рентгенології у Львівській медичній школі.

Довгі роки проминули, тяжко було нав'язати з нею кореспонденцію. Аж у вільній Україні відшукала я Галину. Ми листували-

ся і замало нам було слів і паперу. Я телефонувала до неї. Вона була все доброї думки. Їздила по наших чудових горах, бо вже була на пенсії. Турбувалась сестрою, з якою не могла нав'язати контакту. Під час другого голосування на виборах президента України я говорила з Галиною. Вона журилась інфекцією на нозі. А 1 грудня перестало битися її серце.

Згадаймо Галину добрим словом!

Мирослава Тершаковець, приятелька молодих літ

Дім культури в Бавнд-Бруку, Н. Дж. (1980 р.)
Архітектор Л. Калинич

Ділимося сумною вісткою, що 2 лютого 2005 р. на 95-му році життя відійшла у вічність у Roscoe, NY наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ та ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ЮЛІЯ НАВРОЦЬКА з дому БАКУН

нар. у Байоні, Н. Дж., дочка Пилипа та Марії Бакунів, вдова по Володимиріві Навроцькому, з котрим прожила 40 літ та котрий помер у 1977 р.
Юлія ще малою дитиною виїхала до України і замешкала в с. Лушин, Львівська обл. У 1931 р. повернулася до США. Стала парафіянкою церкви св. Юра в Нью-Йорку. Від 1968 р. проживала у Staten Island, NY, де належала до парафії при українській католицькій церкві св. Тройці.

Бл. п. Навроцька довгі роки працювала у Мангатані, та була членом профспілки „Local 32BJ“.

Покійна була доброю дружиною, мамою та бабцею, мала знамените почуття гумору, любила працювати в городі, малювати, варити та ходити до парку.

Залишені у смутку:

син – НИКОЛАС
внуки – СТИВЕН МЕДВІДЬ
– КИРК НАВРОЦЬКИЙ
– ДАЙЕН МЕДВІДЬ
– НЕНСІ МЕДВІДЬ
– ШЕЙНА НАВРОЦЬКА
правнук – МАРК МЕДВІДЬ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 5 лютого в українській католицькій церкві св. Тройці Staten Island, NY, а відтак на цвинтарі св. Петра в Staten Island, NY.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 13 лютого 2005 р. відійшов у вічність на 94-му році життя наш дорогий БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п.

ІВАН СКОЧИЛАС

був чоловіком бл. п. Павліни Скірки, батьком бл. п. Ліди Ласовської.

Адвокат, діяч Просвіти і Українського Кооперативного Руху в Україні і Америці. Довголітній пластун (Чорноморець, член КПС, ГПБ), адміністратор пластових таборів на Новому Соколі і Вовчій Тропі, колишній працівник Українського Народного Союзу, редактор католицького тижневика „Шлях“. Лицар ордену св. Григорія

ПАРАСТАС відбудеться в п'ятницю, 18 лютого 2005 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні М. Насевича при вулиці Френклін.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 19 лютого 2005 р., о год. 1-й по пол. в катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії, а відтак на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі.

У смутку залишилися:

дочки – ЕЛЕГІЯ ТАЛЯ СКОЧИЛАС
– РОМА з чоловіком ROBERT DOCKHORN
зять – ЯРОПОЛК ЛАСОВСЬКИЙ з родиною
внуки – ОКСАНА ЛАСОВСЬКА з чоловіком
БОЯНОМ ОНИШКЕВИЧЕМ
– ДАРІЯ з чоловіком БОГДАНом НЕБЕШОМ
– КАРЛ ІВАН ДОКГОРН з дружиною JESSIE TAN
– ЮЛІЯН ДОКГОРН
– МИХАЙЛО ДОКГОРН
правнуки – ЛУКАШ, РУСЛАН, РОМАН ОНИШКЕВИЧІ
– СОЛОМІЯ, ДМИТРО, НІНА НЕБЕШІ
ширша родина і друзі в Україні, Америці і Канаді.

Вічна йому пам'ять!

Родина просить в пам'ять Покійного складати пожертви на католицьку семінарію у Львові (с/о UCEF, 2247 West Chicago Avenue, Chicago, IL 60622), на церкву св. Тройці (Holy Trinity Particular Ukr. Catholic Church, 16631 New Hampshire Avenue, Silver Spring, MD 20905-3919).

Ділимося сумною вісткою, що 29 грудня 2004 р. відійшов у вічність у Міннеаполісі, Мінн.

бл. п.

МАКСИМ АМБРОЗЯК

вдовець по св. п. Ользі з дому Гайва,
нар. 7 квітня 1922 р. у Станиславові, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у супроводі о. Євгена Кумки відбулися в понеділок, 3 січня 2005 р. в українській православній церкві св. Михаїла і св. Юра в Міннеаполісі, Мінн., а відтак на цвинтарі „Sunset Memorial Park“ у Міннеаполісі.

Залишилися у смутку:

син – Д. ІГОР
доньки – ХРИСТИНА з мужем МИХАЙЛОМ ТАЩУКОМ
– ОЛЕНКА з мужем ПЕТРОМ БЛИЩАКОМ
внуки – ЛІЛЯ з мужем ДЖОРДЖ ДЖОНСОН
МАРК ТАЩУК, СОФІЯ і СТЕФАНІЯ АМБРОЗЯК,
ВОЛОДИМИР БЛИЩАК
та дальша родина в Міннеаполісі та Укараїні.

Вічна йому пам'ять!

У 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
бл. п. МАКСИМА АМБРОЗЯКА
була відправлена ПАНАХИДА в неділю, 6 лютого 2005 р.
в українській православній церкві
св. Михаїла і св. Юра в Міннеаполісі, Мінн.

З глибоким смутком повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що 3 лютого 2005 р. відійшов від нас у вічність на 84-му році життя наш найдорожчий і незабутній
МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

бл. п.

доктор хемії,

дійсний член Наукового
Товариства ім. Шевченка

д-р МИХАЙЛО ДИМІЦЬКИЙ

нар. 1 жовтня 1920 р. в селі Синевидсько Вижне, Стрийський повіт.

ПАРАСТАС ВІДБУВСЯ в понеділок, 7 лютого 2005 р. в похоронному заведенні Насевичів, Тейбор ровд у Філядельфії, Па.

СЛУЖБА БОЖА та ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в церкві Царя Христа, а опісля тлінні останки спочили на українському католицькому цвинтарі Пречистої Диви Марії на Факс Чейсі, Па.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – ОЛЬГА
дочки – ЛІДА з мужем БЕНДЖАМИНОМ ПАКУЛА
– ОКСАНА МАТЛА
внуки – СИМОН і ДАМ'ЯН ПАКУЛА
– РАМОНА з мужем ШАН КИЙН
– АЛЕКСАНДРА з мужем КЛАВДІЄМ ЗАМПЕТТІ
– НАТАЛКА і АНДРЕЙКА МАТЛА
правнуки – МАЯ і ЛУКА ЗАМПЕТТІ
– ГАВРИЛКО і ЮЛІАН КИЙН.

Вічна йому пам'ять!

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ

повідомляє своїх членів та громаду,
що 3 лютого 2005 р. відійшов з цього світу

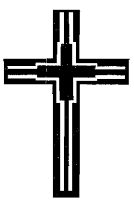

бл. п.
архітект
ЛЮБОМИР КАЛИНИЧ

член НТШ-А

Рідним складаємо найщиріші співчуття.

УПРАВА НТШ в АМЕРИЦІ

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ

повідомляє своїх членів та громаду,
що 3 лютого 2005 р. відійшов із цього світу

бл. п.
д-р МИХАЙЛО ДИМІЦЬКИЙ

хемік, професор у Стейтовому університеті
в Куцтавні, Па., дослідник-хемік у науковому
Державному Відділі Агрикультури,
дійсний член НТШ-А

Рідним складаємо найщиріші співчуття.

УПРАВА НТШ в АМЕРИЦІ

Ділимося сумною вісткою, що 10 січня 2005 р. після
короткої і несподіваної недуги упокоївся в Бозі на 92-му
році життя найдорожчий і незабутній
МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

СВ. П.
ЯРОСЛАВ ПЕНКАЛЬСЬКИЙ

нар. 25 вересня 1913 р. в місті Підгайці, Україна.

ПАРАСТАС відбудеться в п'ятницю, 18 лютого 2005 р. о год. 7-ій веч. в
похоронному заведенні родини Насевичів при Tabor Rd., у Філядельфії.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 19 лютого в парафії
Христа Царя при Sayuga St., о год. 11-ій ранку, а опісля на цвинтарі св.
Марії у Fox Chase, PA.

Залишені у глибокому смутку:

дружина	– ІВАННА
син	– ТАРАС з дружиною ЛЕСЕЮ
внучки	– ВІРУСЯ і МАРТУСЯ
сестрінка	– ІЗЯ в Польщі
кузинка	– ОЛЕНКА ЦИГЕЛЬНИЦЬКА в Канаді
швагерка	– СТЕФА ДЕМ'ЯНЧУК в Україні
свати	– д-р ОРЕСТ РУДИЙ з дружиною НАТАЛЕЮ
найближча родина	– ЄВГЕН, ЛІДА і ГЕНЬО МАРКІВИ, ХРИСТЯ і АНДРІЙ СТУСИКИ

та вся ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Польщі
і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА
в 40-ий ДЕНЬ ВІД ДНЯ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

СВ. П.
**д-р МАРУСІ-ВІРДЖІНІІ
БЕК**

(29 лютого 1908 р. – 30 січня 2005 р.)

Почесної членки Союзу Українок Америки
та Почесної членки СФУЖО,
найбільш визначної та надзвичайної українки в США ХХ
століття, пластунки в Коломиї в юних літах, першої жінки-
юриста українського походження в Америці (1932 р.), першої
жінки обраної президентом Міської Ради Дітройту, (Мишиген,
1958 р.), невтомної працівниці та активістки на українській
та американській громадській і політичній ниві,
яка залишила по собі шляхетну спадщину і
приклад працелюбного життя та служіння громаді.

БОГОСЛУЖЕННЯ та ПАНАХИДА будуть відправлені
в неділю, 13 березня 2005 року, о годині 10:45 ранку
в українській католицькій церкві Непорочного Зачаття
у Гілсайд, Н. Дж.

*Immaculate Conception Ukrainian Catholic Church,
Liberty Avenue and Bloy Street, Hillside, New Jersey 07205
Church phone: (908) 354-0472.*

АННА КРАВЧУК, Почесна голова СУА

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої найдорожчої і незабутньої
МАМИ, БАБУНІ і ПРАБАБУНІ

СЛ. П.
СОФІЇ РОМАНИШИН-ШУМИЛО

буде відслужена

БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ
в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку

в суботу, 5 березня 2005 р. о год. 9-ій ранку.

Про молитви за душу Покійної просять
діти, внуки і правнуки

Ділимося сумною вісткою, що 9 лютого 2005 р. відійшла від нас
у Божу вічність на 76-му році життя улюблена
ЖІНКА і МАМА

бл. п.
ДОРОТА ШКАФАРОВСЬКА

нар. 11 травня 1928 р.

З великим болем і смутком залишилися:

муж	– ПАВЛО
син	– МИРОСЛАВ
дочка	– МАРТА
ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Литві	

Вічна їй пам'ять!

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ОСИП ГАВРИЛЮК
Професійний продавець
забезпечення УНС
JOSEPH HAWRYLUK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224-4442
Tel.: 716 674-5185 • Fax: 716 675-2238

L. Kulynych Cinematic Experience
Specializing in Filming
**Ukrainian Weddings and
Special Events**
Web.: www.UkrainianWeddings.com
Tel.: 1 (917) 848-8437

FATA MORGANA
Музика для всіх: весілля, забори, концерти, фестивалі і приватні прийняття.
Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або
e-mail ok1band@yahoo.com
website: www.fata-morgana-band.com

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC

Board Certified: Cardiovascular Disease, Interventional, Nuclear Cardiology and Internal Medicine.
Єдиний україномовний „Interventional“ кардіолог в NY і NJ.
НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ
Всі основні обстеження проводяться в двох зручно розміщених сучасних офісах
776 E. Third Ave. 1432 Hylan Blvd.
Roselle, NJ 07203 Staten Island, NY 10305
(908) 241-5545 (718) 351-9292

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК

КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграти процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДИННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

KOZAK CONSTRUCTION, Co.
Ремонтую і переробляємо хати, помешкання, пивниці, паркети, кафлі, шідрак, шпаклювання, малювання.
Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забори, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

АПОН ВІДЕО – 2008
МОЖНА НАБУТИ НОВЕ ВІДЕО
APON VIDEO – 2008

Присяга та промова
Президента Віктора Ющенка у
Верховній Раді та на Майдані у Києві.
Помаранчова Революція в Україні.
Ціна з пересилкою: **\$35**
Apon Record Co. Inc., P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103 • Tel.: (718) 721-5599

ARKA COMPANY

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

26 First Avenue, New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

16.9¢/min
CALL UKRAINE

Great domestic rates.
Great rates to the rest of the world
- any day, any time, direct dial.
We also offer prepaid Phone Cards:
calls to Ukraine from 7.8¢/min.

1-800-449-0445
LDPOST
WWW.LDPOST.COM

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220

ECONOMY AIRFARES
Львів/Одеса
450 дол. + tax (round trip)
320 дол. + tax (one way)
Київ
549 дол. + tax (round trip)
375 дол. + tax (one way)
Restrictions Apply

KARPATY

Export

Import Ltd.

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189

в Торонто (416) 761-9105

e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ
ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ

ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!